

147 CÂNTĂRI CREȘTINEȘTI
PE NOTE MUZICALE
În mare parte melodii populare și clasice

«Editura Betania»
Str. C. A. Roseti IV 18 Ploești

AUTORII VERSURILOR

Alex. Panaitescu, teolog, Ploești
Alex. Voevidca, inspector școlar
Ciortan Nicolae, misionar, Ploești
Dumitru Const.-Borzea, medicinist
Eric Gabe, student la conservator
Gh. Poponete, redactorul Academiei bârlădene
Jack Feinstein, misionar printre Evrei
Jenny Schell, soția baritonului Schell
D. G. Kiriac, profesor de muzică
Mișu Ionescu, tâmplar, Ploești
M. Richter, misionar printre Evrei
V. V. Moisescu, doctorand, Domnești-Mușcel
N. D. Tonoiu, învățător, Corbeni-Argeș
Șt. Dumitrescu, medic

MELODII ECHIVALENTE

pe cari se pot cânta cuvintele la mai multe cântece, pentru variație, cu modificările necesare.

— 65, 66, 71. — 12, 36, 121. 87, 2. —
— 93, 104. 37, 43, 45, 58 53 128 129 8
— 61, 76, 118.
— 93, 104. 37, 43, 45, 58. 53. 128, 129. 8, 26, 74, 122, 139. —
— 5, 15, 60, 109, 146. 13, 81, 111, 125. 67. doar finalul. 140 —
— 16, 117. 64. 40. — 79, 123. 127. 56; 75, 29. 110. —
— 70, 97.—21, 101. 130 și 114 fără refren—
— 19, 39, 35, 86. 100. 108. —

Melodii populare românești: 1, 2, 22, 26, 38, 52, 60, 62, 65, 66, 76, 81, 91, 104. 122, 125, 127. 135, 142, 146, 147. ***In gen popular***: 48, 49, 52, 58, 61, 67, 84. ***Populare din diferite țări***: 93, 23, 73, 78, 89, 103, 106, 107, 11, 12, 97, 19, 34, 70. ***Compozitori celebri***: 8, 18, 130; 10; 16; 21; 24, 30, 50, 82; 31; 56; 69, 71; 126; 95; 101; 3; 4; 7; 17.

INDEX ALFABETIC

de titlurile cântecelor și de cuvintele cu cari încep (...) Steluța* lângă număr arată că muzica acelui cântec e, oarecum, mai greu de învățat. Linioara - după număr arată că, din cauza înțelesului versurilor, nu e potrivit să se cânte decât acasă sau în adunările pentru felurite ocaziuni și mai ales în cele lipsite de oficialism. Cântecile prea lungi au - înaintea numărului. Acelea se cântă alegându-se strofele sau numai se citesc.

43 Acum cu El am pus..
17*- Adunarea lui D-zeu
94 Alarma sună..
86*- Aniversare
00 Armele lui David
55 Ascultați un vesel cânt
67 Așa-mi fac eu drumul
68 Atins-am încă o etapă
39 A vieții... cale
-56 Azi e sărbătoare..
16-...Azi trece Domnul
-48 Balada fiului risipitor
2- Betania
80- Bine-ați venit!
97 Biruința lui Mesia
88*-...Bun rămas!
-48 Ca fiu pierdut..
32* Ca psalmul celui..
37 Ca un far..
135- Casa Domnului
95- Ca zorii unei zile noui..
32 Călători și străini..
82*- Căsătoria ideală
39 Când această scurtă..
78- Când amurgul..
86*- Când Domnul..
51 Când numai pe Tine..
121 Când mi-e inima..
77*- Când un copil era..
119 Când vreodată ești..
57- Cântarea mântuirii
57- Cântare nouă..
92*-...Cânt de dor
60-...Cânt de lebădă
84- Cântec de leagăn
25 Cânt de recunoștință
75- Cântul este aripi..
63*- Cât ar sorbi..
28- Ce clipe scumpe!..
89- Celce zi de zi'noește..
52 Cel din veci făgăduit.
-29 Ce ni se vestise..
135- Ce plăcut e templul..
-134... Ce sărbătoare!
101* Cetate tare...
14 Creațiunea
3* Curcubeul Noului T.
10 Cu-un mare preț..
116 Da, harul Lui..
46 Da! și: nu!
60- David, dulcele psalmist
100 David, un fraged..
97 De ce-i atâta zarvă?..
114 De ce te lupți tu?..

110 De evanghelie nu
46 De glasul celui rău..
145 Deschide-mi ochii..
-12 Din adâncuri..
144- Dincolo..
82*- Dintr'un'nceput..
14 Doamne,Dumnezeu..
23 Doamne Isuse, fii sl..
22 Doamne Isuse,Hrist..
44- Doamne, noaptea a..
66 Doamne, sfintele-Ţi..
51 Doar Isus
36*- Domnul în Hades
140 Domnul e Păstorul..
104.. Domnu-oştirilor
63*- Dorul firesc şi ceresc
62- Dorul meu..
142 Doxologie
-8 Dragoste, cerească
-70 Dragostea
67 ..Drumul meu
122 Duhul meu mereu
93 Duhul Sfânt S'a îmb..
-73 Dulce e viaţa..
102 Dumnezeul Ce-L sl.
85- După ce am crezut..
113 După furtună..
1- Du-te, cântec..
20* EL, numai El..
68 Eben ezer!
-108 Emausul...
88*- E ora despărţirii..
3* bis Eu sunt iubit..
-144 Eu ştiu un loc de pace
-29 Evanghelia V. Test.
-136 Fără număr..
50 Ferice omul cel iertat
36*- Fericirea mea Tu eşti
26 Fiul lui David..
-48 Fiul risipitor
45 Fiu pierdut..
91- Florile
92*- Foae verde de mohc
69*- Frumoasă e viaţa..
93 Ghedeon
31 Golgota
116 ..Harul Lui îmi e..
21 Isus, Isus.
123- Iarna..
103*- I Cabod!
34*- India, ţară ca în..
121 ...Inima'ntristată
61*- Iosif încă mai trăeşte
83*- Isuse-ai fost copil iubit
34*- Isus e cântul nostru!
23 ..Isus slăvit
4 Iubirea (Lui) făr'de..
6 Iubirea Ta e taină..
105- Iubirea veşnică
61*- Iubiţii noştri
54 Izvor de milă..
13- Inainte de culcat..
146- In al cântecilor Cânt
132 In aşteptare
106- In Babilon
131 Incă puţină vreme..
19- In ceasul dulce...
19- Inceputul zilei
87- Inceputul lucrării
112 In corabie...
84- Infăşat cu dorul..
130- Infrântă-i moartea..
133 Ingerii au zis..
27* In Ghetsemani...
26 In Ierusalim
79- Intâlnirea fie oaza..

79- Intâlnirea frăţească
3* Intr'adevăr, atât de..
11- Intregul soare..
96- In tricolor..
137 In vecie
125- Jelui-m'aş..
40 La Golgota..
15- La început, D-zeu
81*- La nunta.. din Cana
106- La râu, în Babilon..
77*- Legendă
-137 Legiuni îngereşti..
66 Magii
99* Maran atha!
33 Mirele ceresc
32* Miresmele lui Mesia
41 Moise precum ridică
128 Mult dorit-am..
89- Mulţumire la masă
147*- .Nardul meu..
90- ..N'am fost cuminte
7 Naşterea Domnului
18*- Natura cântă..
35 Ne'mpărtăşim..
111- Nimănui să nu faci..
123- Ninge şi înghiaţă..
126- Noaptea..
44- Noaptea a venit..
80- Noi vă urăm..
98 Nu-i carte ca Biblia..
53 Nu lăsa să treacă..
127 Nu mai sta abătut..
81- Nunta din Cana
58,59- Nu pot crede..
134- O, ce frumos când..
5 Ochiul lui Dumnezeu
5 Orice fac şi unde..
-8 Odă Iubirii
30.. Omul suferinţii
110 Onoarea Evangheliei
142 Oştirile cereşti..
115 Pace'n plin..
35 Paştele nostru
96- Patria română
138 Pe calea de sub stele
38 Pe Hris. Mântuitorul..
58- Pentru ai mei
59- Pentru ai Tăi
85- Pentru un credincios
83- Pentru un prunc
31 Pe-un drum de..
128 Plecarea Acasă
11- Poet şi Poemă
28- Prezenţa lui Isus
30 Priviţi pe Omul..
116 Putere'n slăbiciune
139 Răsplata în cer
3* bis Răspuns iubirii Lui
74* Răstignirea firii
74* Răstigneşte-mi..
-70 Râvniţi s'aveţi..
25 Recunoştinţă
109 Roagă-te, dar şi..
71 Rugăciunea
98 Sabia Cuvântului
38 ..Să-L cântăm!
64 Să ne-ajute D-zeu!
9 ..Scump Luceafăr!
78- Seara
13 Sfârşitul lucrării
90- . Să-L cântăm!
65 Slavă întru cele'nalte
-108 Spre Emaus
117 Spre munţi..
-136 Spre vecie
124* Strânge-mi lacrămile
120- Stelele..
42 ..Suflete trudit

118 Sufletu-mi înalţ...
25 Sunt izbăvit !
122- Suspinele duhului
119 ...Sus privirea !
72- Tatăl nostru..
16- Tăceţi, prieteni...
42 Te apasă vina ..
91- Te opreşte înaintea..
53 Te ridici sau cobori?
95 Tinerimea creştină
87 Toate lucrurile bune..
-56 Toate sărbătorile
15 Totdeauna lucrul tău..
129 Trece viaţa..
33 Tu eşti cel mai frumos..
105- Tu m'ai iubit..
-141, Ţara mea
103*- Unde-i slava ?
7 Un Prunc născut..
17*- Un singur lucru..
107 Un vis sau aevea?
76- Urare
76*- Varsă, Doamne...
43 Vino azi...
24* Vino, Isuse !
47 Voi cei trudiţi..
55 Ziua harului
22 ..Zori luminoase
49 Zvârlindu-mi..

REPARTIZAREA CÂNTDCILOR DUPĂ INŢELES

Numerile untâţi după virgulă arată strofele

DUMNEZEIREA. *Iubirea Lui*: 3, 4, 6, 105, 127,3,; 146 *Tatăl ceresc*: 4, 35,7; 48. 2; *Duhul Sfânt*: 19, 3; 25, 3; 28, 55, 3; 56, 4; 60, 3; 83, 3; 93, 94, 3; 96, 4; 121, 3; 137, 6; 138, 4; 141 *Mântuitorul*: 9, 19, 20, 22, 28, 33 vezi şi: Natura) *Naşterea Lui*: 6, 6; 7; 32, 2; (34, 2; 38, 2; 52, 65, 66. *Jertfa Lui*: 4, 3; 8, 4; 23,26, 27, 29, 30. 31. *Invierea Lui*: 6, 3; 32, 108, 7; 141, 6; *Inălţarea*: 2, 5; 32, 4. *Venirea Lu* : 8, 4; 9, 1; 24, 99, 108, 6; 130-133, 122, 134, 136, 139, 142, 143, 147

ADUNAREA: 2, 4-5; 4, 5; 9, 1; 17, 36, 1; 37, 5;49,9; 56, 2; 57, 3; 59, 63, 2; 128, 5; 135, 137. Starea rea a ad: 1, 3; 103, 108 Combateri: 20, 55, 70, 85.

Cuvântul lui Dumnezeu: 3 bis, 4, 3; 10, 3; 11, 2; 14,1; 18, 19, 2; 21, 3; 25, 3; 28, 35, 5; 56, 3; 57, 3; 58, 7; 60, 8; 63, 2; 66, 78, 2; 96, 4; 98, 101, 3-4; 108, 5, 7; 115, 1; 118, 3; 141, 2, 5; 145.

Rugăcunea: 13, 35, 6; 56, 2; 64, 71, 72, 75, 2; 78, 2; 87, 94, 3; 109, 121.

Laudă: 4, 5; 7, 38, 1; 65, 72, 142, 146, 147. Vezi şi Dumnezeirea, Natura.

VESTIREA MÂNTUIRII: 3: 6: 7: 9, 2; 22, 29, 32, 3; 35, 37, 39, 40-43, 45-48, 51, 54, 2; 110 (16, 20,53,81) Vezi şi: Primirea mânt. jertfa Lui.

Primirea mântui i : 3 bis, 10, 1; 11, 6;. 25, 26, 5; 29, 33, 1; 37, 48-50, 54, 55, 57, 60, 8-12; 62, 3; 73, 1-2; 107, 122, 2-3; 134, 7; 136, 6 (85)

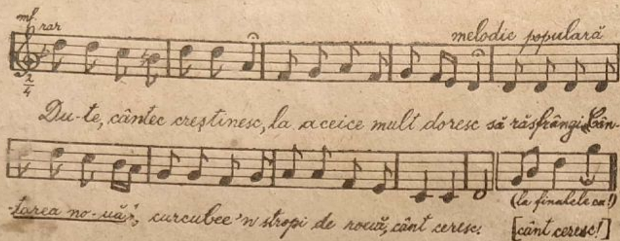
VIAŢA CREŞTINEASCĂ: 6, 7; 8, 56, 69, 70, 73 Piedici: 53, 74, 121, 4 *Consacrare*: (predare, sfinţire) 3 bis, 6, 5; 7, 2; 10, 1; 17, 21, 4; 33, 5; 51, 1; 52, 3; 56, 4; 62, 63, 93, 95, 1; 105, 5; 129, 2; 134, 4; 147. Planurile Lui: 4, 4; 11, 3; 63... Călăuzirea: 50, 4; 140. Progres: 18, 3; 53, 56, 4:68 Incredere: 36, 2; 44,2;116

FELURITE ÎMPREJURĂRI: Sărbătoarea duhovnicească: 8, 4; 12, 7; 20, 2; 49, 10; 56, 136, 2 Duminica: 55, 56, 1 An nou: 56, 5; 144, 2 Nuntă: 73, 4; 81, 82 Urare: 76 Botez: 85 Aniversare: 86 Intâlnire: 79, 80 Bun rămas: 88, 144 Masă: 12: 12: 72, 76 Lucrare: 15 Cârmuire: 60 Seara: 13, 44, 78 Dimineaţa: 19, 12, 10 *Cântul*: 1: 2; 6: 8, 3; 9, 2; 11 r. 12, 6, şi 14; 21, 25,5; 28, 33, 4; 34, 1, 3; 37, 6; 39. 5; 40, 5; 42, 5; 42, 5; 43 r. 55, 2; 56, 7; 59, 5; 67, 75, 86, 2; 100, 2; 105, 4; 106. 1,2; 107, 2; 115, 5; 125, 3; 126, 4; 128, 3;130 r, 134, 135, 137, 141, 143, 146. *Pentru copii* în special: 5: 7, 44, 64, 77, 90, 100, 111, 120, 123. Vezi: Natură şi melodiile populare, ect. *Familia c.eştină*: 58, 61,63, 78, 83. 84, 107, 138, 6 *Patri* : 1, 8; 96, 106, 107.

SUFERINŢE: *Lupte*: 6, 17, 33, 3; 35, 6; 46, 64, 68, 2; 73, 5; 93-95, 99, 100-104, 106, 4; 113-115, 121, 2-3 *Biruinţe*; 85, 2; 86, 97 *Incercări*: 8, 3; 56, 6; 62. 3: 67, 2; 68, 3: 69, 3: 70, 6: 104, 121-119, 121,124,125, 127, 136, 138, 140, 143, 144 *Deşertăciunea lum.i* : 7,3 21, 5-7, 24: 40, 4: 45, 2: 53. 2: 55, 4, 92, 2: 129,146

NATURA de aci: 11, 12, 14, 16, 18, 62, 1, 3; 69, 73, 7: 78, 1; 86, 2: 91, 92. 114, 2, 3: 120, 126 127. *Trecere Dincolo*: 8, 4: 21,2; 28, 36, 37, 7: 39, 5: 45, 3: 56, 7: 60, 67, 3: 68, 2: 69, 2: 73, 3-7: 82, 3: 86,2; 88,2; 112-114, 117, 119, 124, 126, 128-130, 134, 136-138, 143, 144, 146, 147. (Nu încape toată tabela...)

1. DU-TE, CÂNTEC...

2
Du-te, cânt duhovnicesc[2]
şi la cei ce nu primesc
adieri de primăvară[3]
care să-i trezească iară,
cânt ceresc!

3
Du-te, cântece frăţesc,
chiar la cei ce destrunesc[4]
armonia ce ne leagă
cu Biserica întreagă[5],
cânt ceresc!

4
Du-te, cântec ţărănesc,[6]
pe tot plaiul românesc.
Viersul nostru să'nflorească
şi'n[7] grădina creştinească,
cânt ceresc!

5
Du-te, cânt copilăresc,[8]
la acei ce ciripesc
lângă vatra credincioasă;
tu s'o faci şi mai voioasă,
cânt ceresc!

6
Du-te, cântec prietenesc,
la acei ce jeluesc.[9]
Să preschimbi în sărbătoare[10]
chiar durerea lor cea mare,
cânt ceresc!

7
Du-te, cânt apostolesc,[11]
la acei ce preamăresc
o Poemă ce întrece
harfele oricărui rege,[12]
cânt ceresc!

8
Du-te, cântec vitejesc,[13]
la acei ce străjuesc
Patria cea mai cântată,
până vom triumfa odată,
cânt ceresc!

9
Vino, Cânt dumnezeesc,[14]
la acei ce năzuesc,
corul sferelor eterne[15]
care'n duhuri ni se-aşterne,
Cânt ceresc! M.

---

1) Ap. 14. 3 De neatins, ca soarele. Intrunirea desăvârşită a celor exprimabile ce tind după unitatea de negrăit. 2) Col. 3. 16. 3) Cânt. c. 2. 12
4) Fil. 2. 2 Jud. 11. 2 5) 2 Kron. 29. 24

6) popular 7) cultivăm ce a răsărit dela sine...
8) pentru copii 9) Cântecele pentru încercări, suferinţe
10) Vezi nota 4 dela pag. 72 11) conform dreptei credinţe 12) Nici David n'a avut subiectele deplinei revelaţii a N. Test. 13) Lupte 14) Armonia divină, de ex. la Ps. 62. 8 Iov. 26. 14; 35. 10 etc.
15) Iov. 38. 7

2 BETANIA

Melodie populară din c. Domneşti-Muşcel

2] *Betania*, cuib de pace
unde lui Isus Îi place
să petreacă-un scump p o p a s
în afară de oraş.[2]

3] *Betania*[3] h ă r ăzească
ori ce c a s ă[3] creştinească.
Să pogoare cu-al ei c â n t[3]
cerul pe acest pământ!

4] *Betania*, şcoală vie[4]
unde chiar cei morţi învie.[5]
Să tot stai şi să asculţi[6]
ce nu poţi afla'ntre mulţi.[7]

5] *Betania* e'nălţarea[8]
Domnului în Adunarea[9]
ce-L aşteaptă cu mult dor
ca să fim răpiţi pe nor.[10] M.

---

1) Ioan 12. 1-8 2) Mt. 21. 17 3) Numele acesta, ce simbolizează cea mai sublimă epocă (Biserica), se traduce: Casa harului, a cântecului. 4) Intimitatea dela 1 Cor. 14 5) Ioan 11
1 Cor. 11. 30 6) Luca 10.38-42 7) Mt. 13. 36
8) Lc. 24. 50 9) Ps. 115. 1 10) Fp. 1. 9 Ap. 11. 12; 1 Ts. 4. 17

3. CURCUBEUL 'NOULUI LEGĂMÂNT

Evang. Ioan 3. *16*.

Moderato — P. Ceaicovschi

„Intr'adevăr, atât de mult iubește Dumnezeu pe toți,

încât pe singurul Său Fiu
L-a dat spre jertfă pentru noi, ca ori și cin' se'ncrede'n El

să nu se piardă'n foc de veci, ci viață veșnică să aibă,
căci El o dă oricui în dar.

« Intr'adevăr, atât de mult a iubit — roșu
„ Dumnezeu lumea, încât — portocaliu
„ pe Fiul Său singur-născut — galben
„ L-a dat, pentruca oricine, — verde
„ increzându-se în EL, — albastru
„ să nu piară, ci — indigo
„ să aibă viață veșnică.» — violet

Explicații asupra uimitoarei potriviri dintre cuvinte și culori, etc, se vor da într'o carte întreagă.

3 bis RĂSPUNS IUBIRII LUI :

Eu sunt iubit de Dumnezeu pân'ntr'atât ca fiu al Său.

De-aceea'n totul Lui m'am dat și mă încred în tot ce-a spus,

ca să nu pierd nimic ca chiar din tot ce fac spre slava Lui.

Iubi-te suflete ce-asculți, răspunde-acum Iubirii Lui!

M.

„Intr'adevăr, atât de mult a iubit Dumnezeu pe încât pe Fiul Său unic L-a dat, pentruca... care se încrede[1] în El, să nu piară, ci să aibă viață veșnică". [In. 3. 16 orig.]

1) ! sau ?

4

Cânt. c. 8. 6: „Iubirea este *tare* (coarnele) ca moartea" (coasa)... o *flacără* a Domnului". Urmează: Mt. 11, 29 Ioan 12. 24-25 Jud. 9. 13 Gen. 28. 12 şi 8. 11...

D. Bortniansky 1751-1825

1. Iu bi rea făr' de-a se mă na re Ce în I sus s'a a ră tat Mă poartă spre A ce la ca re De mi ne-un vierme s'a'n du rat. Te șind din bia ta-mi mă gi ni re, In not în ma rea I de iu bi i re.

1 Ioan 4,19

„NOI ÎL IUBIM PENTRUCĂ EL NE-A IUBIT ÎNTÂI"

1) Iov 42. 5 2) Ecl. 1. 7 3) Iov 22. 26 4) Iov 9. 32 5) Ps. 8. 4-5 6) Is. 6. 8 7) Is. 49. 16 8) Rom. 8. 28 9) 1 Cor. 10. 4

2] Acum[1] ştiu Cine eşti, Isuse,
de-mi umpli[2] nesfârşitul meu!
In Tine-s desfătări[3] nespuse,
căci Tu eşti Om[4] şi Dumnezeu.
Chiar[5] Tu, Ființa peste fire,
mă'nvălui cu aşa iubire!

3] De sânul bunului Părinte
Te-ai despărțit[6] să fii jertfit.
Doar cerul are-aşa cuvinte
ce crucea Ta mi le-a rostit.
O, cât de mare mântuire
mărturisi a Ta iubire!

4] Pe mâinile-Ți ce-au fost străpunse
ca o pecete[7] m'ai săpat
şi'n planurile-Ți nepătrunse
mă ştiu[8] cu-atâta drag purtat.
O, simt că'ntreaga mea slujire
e să-Ți răspund cu-a mea iubire!

5] Mărit fii Tu, Acel din Care
țâşneşte-al Dragostei izvor!
In mii de mii, cu însetare
din el[9] se-adapă-al Tău popor.
O, simt că'ntreaga-mi fericire
e să slăvesc a Ta iubire!

M. şi N. C.

5. OCHIUL LUI DUMNEZEU

Ori ce fac și unde sunt, din cer vede Domnul sfânt.

Ori ce fac şi ce gândesc, ştie[10] Domnul Cel ceresc. A. V.

10) Ps. 139. 2

6. IUBIREA TA E TAINĂ

I. D. Sankey

Moderato

Iu bi rea Ta e tai nă-a tât de ma re, că ni meni s'o des-
le ge nu-i în sta re; căci n'o cu prinde cer și nici pământ, nici[1]
ne sfâr și ta veș ni ci i za re și nici un cânt.

2] Deși sunt slab și n'o pot înțelege,
sunt copleșit de-a ei măreață lege
ce-ai scris-o'n sângele-Ți pe Golgota.
Un cântec totuș astăzi voi alege
și-Ți voi cânta.

3] Tu ești Eroul mort în bătălie;
ca să câștigi o nouă'mpărăție,
iubirea Ta în jertf'ai dovedit,
și înviind, cântăm cu bucurie:
Să fii slăvit!

1) 2 Kron. 2· 6

4] Azi heruvimii'n ceruri Te salută
cu noul cânt din lumea nevăzută.
Iubirea Ta e veșnicu-i refren:
cum ai făcut din lumea decăzută
ceresc Eden.

5] Da; Te iubesc, o veșnică Iubire!
și-adânc uimit de-a Ta nemărginire,
din strâmta-mi zare: „Eu" m'am deslegat.
In zbor m'avânt în larg, și cu-a Ta Fire
mă simt legat.

6] Și plină-i inima de veselie,
că'n ea reverși cereasca-Ți armonie,
și'ncep de-aici al vieții mele ritm,
ca potrivit cu-al Tău, să'nchin doar Ție
un veșnic imn.

G. P. și M.

7. NAȘTEREA DOMNULUI

H. G. NAEGELI

Un prunc născut în staul ne-a câști gat iu bi rea. Prin El știm ce-i raiul
și toa tă mân tu i rea. Mă ri re'n cer sus, pe veci lui Isus!

2] Emanuel[1] Se chiamă, căci „Dumnezeu cu noi e".
Alungă-orice teamă, supune-I orice voe;
Păstorul[2] umil[3] e doară Copil[4]!

3] 'Naintea Cui se pleacă[5] știința și puterea?
Când toate-au să treacă,[6] rămâne doar averea[7]
ce El ne-a adus din templul[8] de Sus.

M.

1) Mt. 1. 23 *2)* Mt. 2. 6 *3)* Lc. 2. 7 *4)* Is. 11.6 Mt. 18. 3 *5)* Mt. 2. 11 magii *6)* smirna=moarte 7) aurul=divinitate *8)* tămâe=cult

8. ODĂ IUBIRII

Melodia din corul celebrei simfonii a IX de Beethoven, 1824
Prima strofă: după „Oda Bucuriei" de Schiller.

Această grandioasă operă muzicală se poate interpreta şi'n mod profetic, căci genialul compozitor a fost inspirat să transpună în armonia sunetelor istoria omenirii în care bucuria şi durerea altenează, până când, în împărăţia de 1000 de ani, Hristos va introna fericirea pe pământ, simbolizată prin corul dela sfârşitul simfoniei IX.

Isus anunţă această schimbare de ton, ca şi corifeul, acompaniat apoi de toate vocile şi instrumentele, precum natura din mileniu este acompaniament edenic al sublimului cor de îngeri şi oameni.

BEETHOVEN

1. Dra gos te, ce reas că fi re! Dulce Vi ţă
3. Im bă taţi de fe ri ci re, no ul vin din
2. din Eden!
5. Cu pa Ta a du nă ia răş
4. Ti ne bem. 8. In obş teas că'mbră ţi şa re
6. tot ce u ra-a des păr ţit.
Toţi prin Ti ne
9. vei cu prin de-ori ce po por
şi ne'n drepţi spre
7. u na sun tem fra ţii din ne ţăr mu rit.
10. bol ta-al ba stră în spre Ta tăl iu bi tor.

1] Dragoste, cerească fire! Dulce Viţă din Eden!
Imbătaţi de fericire, noul[1] vin din Tine bem.
Cupa Ta[2] adună iarăş tot ce ura-a despărţit;[3]
toţi prin Tine[4] una[5] suntem, fraţii din neţărmurit.[6]
In obştească'mbrăţişare vei cuprinde-ori ce popor[7]
şi ne'ndrepţi spre bolta-albastră, înspre Tatăl iubitor.

2] Cine cată cu'nfocare sub umbrişul Tău să stea[8]
îl găseşte orişiunde îl aşteaptă[9] dragostea;
însă cine n'are duhul ce apropie de cer
rătăceşte[10] şi nu ştie[11] nici un fel de adevăr.
Doar un lucru trebueşte[12] mai presus de-ori ce comori;
doar o cale-i cea[13] mai bună: care trece peste nori.

3] Numai Tu eşti roditoare în ciorchine[14] de virtuţi:
bucurie şi durere, pacea veşnicilor munţi;
îndelungă suportare, bunătate ca în rai,
voie bună şi nădejde — schimbi în cântec ori ce vai.
Fără pizmă ori mândrie — pata strugurilor răi —
Tu întinzi la fiecare frăgezimea alor Tăi.

4] Fraţi, să ridicăm privirea, căci culesu-i pe sfârşit;
e aproape-acum venirea Celui Care ne-a sădit.
Nu pământul vechi ni-e locul; ale cerului podgorii!
Transplantaţi de-aici, ne schimbă pentru nesfârşite glorii[15].
Sărbătoarea veşniciei va'nchina al ei pahar
Viţei[16] Care'ntreg Edenul adumbreşte[17] din Calvar.

M.

9. SCUMP LUCEAFĂR!

[Se cântă ca nr. 8]

1] Slavă Ţie, scump[18] Luceafăr! Voce bună pe pământ
între cei ce simt aproape chipul Tău frumos şi blând!
Raza Ta ne-adună-acuma fraţii din orice[6] popor; | bis
toţi în Tine una suntem, şi Te aşteptăm cu dor. |

2] Cine-avut-a fericirea peste fraţii săi să dea,
cine ştie ce-i iubirea — între noi cântând să stea!
Insă cin' pe Domnul nostru nu L-a cunoscut nici când,
dacă nu vrea să-L cunoască, plece dintre noi plângând.
De ce fruntea ţi-e plecată? De ce cauţi în pământ?
Dac'ai şti cum El te-aşteaptă, L-ai primi cât mai curând.

pr. N. T.

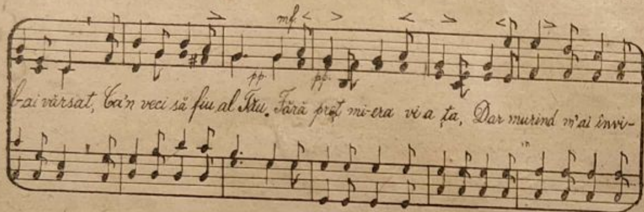

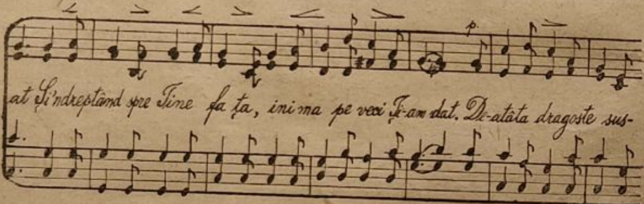
1) Mt. 26. 29	7) Mica 4. 3	14) Gal. 5. 22
2) 1 Cor. 10. 21	8) Mica 4. 4	15) 2 Cor. 3. 18
3) Mt. 19. 6	9) Apoc. 3. 20	16) Ioan 15. 1
4) Col. 3. 14	10) Jud. 9. 15	17) Gen. 2. 9
5) Ioan 17. 21	11) 1 Cor. 8. 2	Apoc. 22. 2
6) Ioan 11. 52	12) Lc. 10. 42	18) Ap. 2. 28;
Ef. 2. 19	13) 1 Cor. 12. 31	22. 16

10. CU-UN MARE PREȚ

1 Cor. 6. 19-20

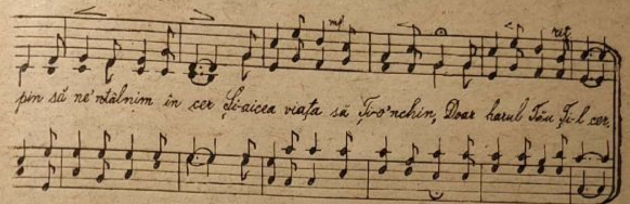

2

Atât de mult m'ai prețuit,
c'ai vrut să fiu al Tău;
și Tu Cel de neprețuit
Te-ai dat să fii al meu.
Viața Ta prea fericită
Ți-ai jertfit de m'ai aflat —
eram oaia[1] rătăcită,
de aceea m'ai cătat.
Te-a copleșit atât amar
ce-aicea l-ai gustat,
de-ai revărsat atâta har
în duhu-mi însetat.

3

Un HAOS fui, un gol adânc,
întunecat, pustiu,[2]
dar m'a'noit al Tău Cuvânt
și-s al Luminii fiu.
LUMEA'N MIC[3] e-a mea ființă...
Umple-o Tu, cum eu nu pot.
Mai presus de-orice dorință,
numai Tu poți totu'n tot.
Doresc mereu să m'adâncesc
în Tine: **CERUL**[4] meu
și Te cuprind când Te primesc[5]
în mine: **TEMPLUL**[6] Tău.

4

Tu **RAIU** îmi ești, Cel Prea Înalt,
Lumina lumii'ntregi.
Acest tărâm cu celălalt
din nou în mine-l legi.
Ca **PODOABĂ**[7] în zidire
Tu ai pus ființa mea,
căci reverși în noua-mi fire
frumusețe din a Ta[8].
Isuse, 'n Tine-s ai mei sorți[9]
ce'n raiu am moștenit,
căci mi-ai deschis a sale porți
prin viața ce-ai jertfit.

M.

---

1) Lc. 15. 4 2) Gen. 1, 1-2 3) microcosm
4) Lc. 17. 21 5) Ef. 3. 17 6) 1 C. 6. 19
7) Sau: Ca un cosmos, adică: univers, ordine, armonie, podoabă, după orig. grec. 8) 2 Tes. 1. 10
9) Ps. 16. 5

Ce-mi este cerul fără Tine?
O casă făr'al ei Stăpân. Ev. 3,3.
Dar lângă Tine îmi găsesc
Plăceri chiar pe pământ. Ps. 73, 25.

(După o melodie suedeză de M. Efthland)

1] Întregul soare joacă'n stropi de rouă
şi Tu în inimi poţi să locueşti.
E o minune ce e veşnic nouă
mărimea Ta ce ştii s'o mărgineşti.

REFREN
Mi-e gata inima[1] să cânte Ţie,
al lumilor Poiet slăvit!
Poiema [2]Ta este a lor armonie
şi'n slava lor eşti oglindit.[3]

1) Ps. 108. 1 *2)* In greceşte: poiet=urzitor (făuritor de versuri), poemă=făptură, ceva urzit... *3)* 2. C. 3, 18

2] Pe cer ai scris[1] cu slove arzătoare
mărirea Ta ascunsă'n[2] nesfârşit.
Deşi nu pier, sunt totuş trecătoare,
dar glasul[3] Tău rămâne'n veci iubit.

3] Fulgerător, lumina se abate
— din cer în cer, găsindu-şi[4] calea sa —
dar planul vecilor[5] deadrept străbate
un duh mânat de însăş[6] Raza Ta.

4] Se mişcă tot cum nu se poate spune[7].
Uimit ascult şi cu nesaţ[8] privesc;
dar lângă Tine îmi găsesc o lume
ce-mi satisface[9] noul simţ ceresc.

5] Atâtea legi, nespus[10] de felurite,
urzesc mereu veşminte[11] de'ntâmplări;
dar Tu Te'mbraci cu haine neurzite[12]
şi doar pe noi cu veşnice schimbări[13].

6] Te-ai îmbrăcat în omenească fire
şi-ai ispăşit călcările de legi.
M'a biruit[14] Isuse-a Ta iubire!
Acuma poţi cu orice să mă legi.

REFREN II.
Legată inima-mi de-aşa iubire,
în faţa Ta mă simt prea mic,
dar pot să cânt dumnezeească-Ţi Fire:
că Tu eşti Totul, eu nimic.

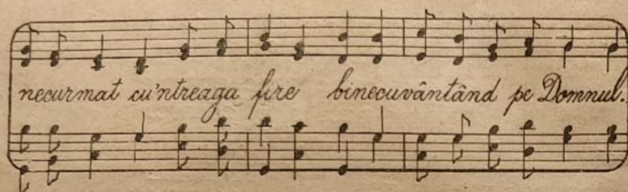
7] In veacurile cele viitoare,
când tot ce-i rău pe veci va fi apus,
în jurul Tău, nemărginite Soare,
vom fi atraşi din ce în ce mai sus.

M.

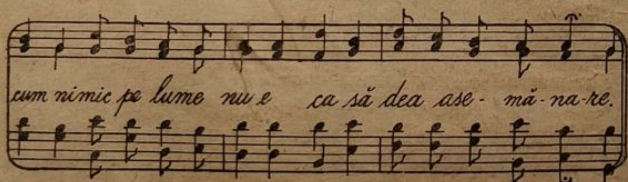
1) Ps. 19. 1 în orig. 2) Pr. 25. 2 3) Mt. 5. 18
4) Fp. 17. 27 Refracţia şi gravitaţia la care e supusă şi lumina, după teoria relativităţii. 5) 1 Cor. 2. 7
6) Ps. 36. 10 7) Ecl. 1. 8 8) In. 4. 13
9) L. 10. 42 10) Ef. 3. 10 11) Ap. 19. 8
12) Ps. 104. 2 13) 2 Cor. 3. 18 14) Nr. 107, strofa 4; nr. 48 str. 7

12. DIN ADÂNCURI
(După psalmul 104)

Prelucrare de M. după o melodie hughenotă din v. XV, în așteptarea unei compoziții muzicale, care, similar interpretării dela pag. 28, să se potrivească cu înțelesul fiecărei expresii din diferitele aspecte ale textului. Până se va găsi un meritos compozitor, pentru evitarea monotoniei, se pot folosi la cântatul separat al părților din acest psalm, melodiile echivalente arătate la tabela respectivă, precum și unele din alte cărți, cu repetițiile și omisiunile necesare, ca să corespundă la 8 silabe trohaice repetate de 8 ori.

2] Imbrăcat în strălucire de Lumină orbitoare,
cine poate să cuprindă măreția Ta sub soare?
Cerurile înstelate le întinzi ca un covor
și Te plimbi pe-aripi de vânturi, caru-Ți făurind din nori.

3] Bolți din ape întocmit-ai sus în falnice palate.
Solii Tăi, înalte duhuri, Ți-s de-apururi slugi plecate.
Iuți cum este vijelia, ca văpaia plini de râvnă,
i-ai creat ca să-Ți plinească planurile, fără vină.

II

4] Ai întemeiat pământul, atârnându-l peste goluri.
Neclintită-i e cărarea printre-a celorlalte globuri.
Fu abis odinioară, ape negre stând pe munți;
glasu-Ți însă detunat-a și-au fugit prin văi și lunci.

5] Țărmurii când hotărît-ai între mare și pământ,
ai rostit sentință dreaptă peste haosul înfrânt:
Cei trufași să se pogoare, cei umili s'atingă cerul
unde pentru „Fiii Zilei" „este scris" să-și aibă țelul.

III

6] Văilor trimiți izvoare din ascunsele cămări
cari în murmur țin isonul păsării cu dulci cântări.
Om și fiară se adapă și câmpii cu roade pline.
Setea lumii'ntregi o stâmperi, toate ne vorbesc de Tine.

IV

7] Dela sine faci să crească ierburile pentru vită;
scoatem însă „păinea noastră" de sub glia greu muncită.
Vița mai ne'nveselește, iar cu grâu ne ținem tari,
și ungându-ne pe fețe, strălucim la zile mari.

8] Mulțumiri Ți-aduc prin freamăt din Liban străvechii cedri
unde vulturii din cuiburi țipă de răsună codrii.
Pentru berze-s chiparoșii, peste piscuri sburdă caprei
iar de strâmtorări, sub stâncă iepurașii pot să scape.

V

9] Luna-arată'n cer soroace, soarele-și cunoaște-apusul.
Intunericul se'ntoarce, crugul răsucindu-și fusul.
Ceasul fiarelor e-acuma când să iasă după pradă.[1]
Urletul le-asculți și'ngădui[2] ca în ghiare să le cadă.

---

1) Lc. 22 31 2) Iov. 1. 12

10] Soarele răsare iarăş., Ele dorm în vizuine.
Ceasul Omului e-atuncea, până seara munca-i ţine.
— Doamne, ce măreţ e globul plin cu operile Tale!
Toate-ai pus cu'nţelepciune, să-Ţi aducă osanale.

V

11] Iată marea'ntinsă'n larguri, furnicar de vietăţi!
Spumegândele-i talazuri poartă-a navilor cetăţi.
Mult temut de alţi balauri,[1] joacă'n ea leviatanul,
cum se lăfăieşte'n lume domnul ei: Satan tiranul.

12] Lighioanele adună cinul[2] lor din plina-Ţi mână.
De le-o'ntinzi, trăiesc tihnite, de-o retragi, se fac ţărână.
Pier când Faţa Ta Se-ascunde, însă când trimiţi suflare,
înviază şi pământul nou e fără încetare.

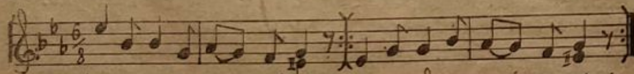
VII

13] Dăinuiască veşnic slava-Ţi! Săvârşind aşa podoabă:
lumea-Ţi veseleşte ochii ca o şlefuită boabă (mărgăritar)
De Te'ncrunţi privind vre-o pată, răbufnesc vulcanii'n pară,
cotropind cu iadul lavei tot ce oamenii'şi durară.

14] Fie-Ţi însă preţioase viersurile vieţii mele,
cum mă desfătez în Tine, de mă'nalţ mai sus de stele.
Răii piară, dar tu cântă, suflete, de aci'n vecie:
Aleluia! Slavă Lui! Binecuvintat să fie!

M.

13. SFÂRŞITUL LUCRĂRII

1. Innainte de culcat 3. că nu-i bine să amâni
2. Fi e lucrul tău gătat 4. lucrul tău de azi pe mâni

Seara, totdeauna spune
recules o rugăciune,
mulţumind lui Dumnezeu
pentru ajutorul Său. A.V.

1) sau: toţi draconii=balauri, în greceşte. De aici vine şi cuvântul: draci.
2) Strofa 12 se poate cânta ca „Mulţumire la masă"; nr. 89, cu omisiunea ultimei părţi din melodie.

14. CREAŢIUNEA

După Ps. 8. Se cântă ca nr. 75

Numerile de pe margini arată porţiunile din melodie.

1

1 Doamne, Dumnezeu!
Cât de minunat
1 este sfântu-Ţi Nume
pe'ntregul pământ!
2 Slava Ta ai pus
mai presus de cer,
3 neavând apus,
cum e-al Tău Cuvânt.

2

1 Tu din copilaşi
ai ştiut să faci
2 Ţie 'naintaşi,[1]
veşnici măritori[2]
3 şi cu-ai Tăi vrăjmaşi
aprigi luptători.

3

1 Cerul de privesc
cum Tu l-ai turnat,
1 mult mă mai uimesc.(bis)
2 Luna-mi pare-un vis,
stelele vărsând
3 picuri de iaspis. (bis)

4

1 Şi îmi zic: Ce fel
omul l-ai făcut
1 de gândeşti la el? (bis)
2 Noi aşa pigmei,[3]
totuş Tu ne-ai vrut
3 să ajungem zei.[4] (bis)

5

1 Ne-ai încoronat
mult cu slava Ta,
2 căci Tu ne-ai creat
ca să fim stăpâni
3 peste ce-ai lucrat:
vite, păsări, peşti...

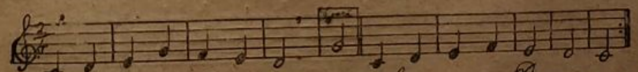
6

1 Plantă şi-animal
sunt ca robi supuşi
nouă mult mai slabi.(bis)
2 Doamne, Dumnezeu,
1 cât de minunat
3 este sfântu-Ţi Nume,
cât de minunat!

G. P. şi M.

15 „LA ÎNCEPUT[5], DUMNEZEU"

(Canon pe 3 voci. Se poate continua cu nr. 91 şi 111)

Totdeauna lucrul tău să-l începi cu Dumnezeu.

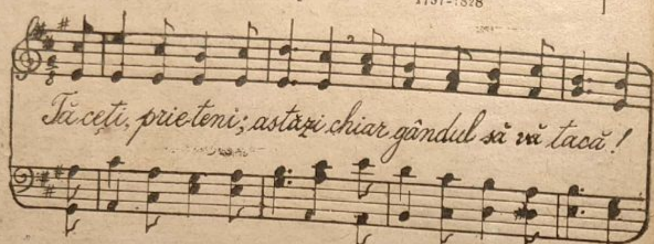
Să-ţi ajute să-l sfârşeşti aşa după cum doreşti.

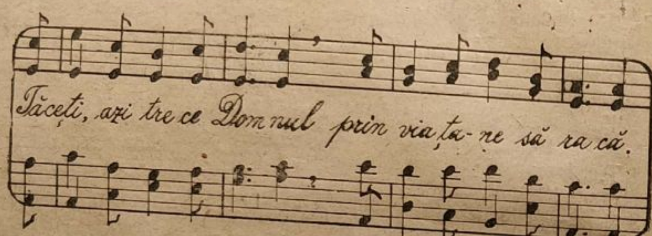
A. V.

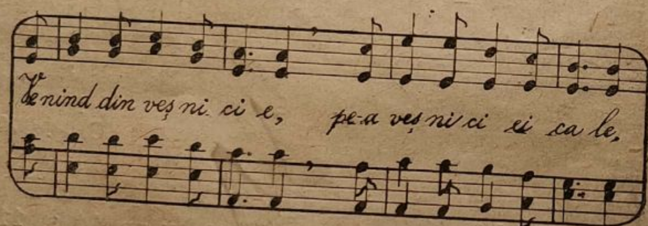
1) Ca paji, ei merg înaintea domnitorilor. 2) Mat. 21^{16}
3) Pitici, neînsemnaţi. 4) In original aşa e la Ps. 8^{5} 82^{6}; 97^{7}, Gen. 3^{5} Fp. 17^{28} In. 10^{35}, etc. 5) Gn. 1^{1}

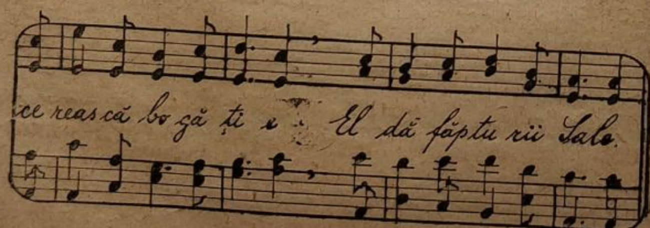
16. AZI TRECE DOMNUL

[Prelucrare de M. după Fr. Schubert 1797-1828]

2] Nespusa Lui mărime, ştiind s'o mărginească,
în inima micuţă vrea azi să locuiască.
E o minune veche ce veşnic este nouă
ca uriaşul soare să stea'ntr'un strop de rouă.

3] Inaltele Lui gânduri cât sunt de ne'nțelese!
Clipitelor din fapte îmbrăcăminte țese,
ca necurmat să schimbe viețile'noite;
dar El ce haine poartă de nimenea urzite?

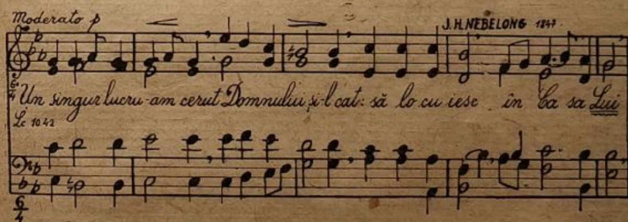
4] Hai toți deci azi, prieteni, c'a sta nu se mai poate.
Cu flori întâmpinați-L, din brazdele Lui luate!
Şi inima-amorțită, privindu-L, se desgheață,
bând apa Vieții Sale, ce-i dă o nouă viață.

5] Şi-acum, cântați-I, prieteni, un cântec de mărire:
Din moartea celor vechi, Tu scoți o nouă fire
ce, strâns legată'n Tine, dă roade'n veşnicie.
Acolo'ntreaga fire Iți strigă: Slavă! Ție!

1] Ps. 29. 9 G.P. [după M. strofa 2 şi 3]

17. ADUNAREA LUI DUMNEZEU

După ps. 27. 4-10, din original.
La ps. 26 este adunarea oamenilor.

2] In ziua luptei mă vei ascunde în tainic loc,
pe stâncă sus. De-acum TU birui. Drept mulțumire,
cu glas de trâmbiți Iți voi cânta.
3) Din partea Ta, inima-mi spune să caut fața
Ta doar. Să nu mi-o-ascunzi, căci pentru Tine
m'au părăsit chiar cei mai de-aproape;
dar Tu-mi rămâi. M.

Ke 113

18. NATURA CÂNTĂ
(După ps. 19)

Majestos — BEETHOVEN

Na tu ra cântă eter na Mă ri re, e co ul Nu me-

lui cel sfânt. Nu-l spune ce rul şi-a mă rii mugire; ia sea ma deci

la-al Său Cu vânt! Ştii tu? Ştii Ci ne poar tă mulţimea de as tre

şi-a prin de-un soare zilnic nou? A pa re'n sla vă în ză ri le noastre;

se-a vân tă'n cale-i ca e rou, se-a vân tă'n ca le-i ca e rou!

2] *Scriptura* i harta[1] naturii ascunse[2]
ce domină[3] din Nesfârşit.
Tot[4] Adevărul în ea ca răspuns e
acelui ce mult L-a dorit.

[Ce ştim basul ?] Ştiinţa-i văl[5] peste-atâtea mari taine
şi ţine[6] duhul înfăşat.[7]
Apocalipsa[8] genezei[9] dă haine[10]
când omul vechi am[11] desbrăcat. (bis)

3] E scrisă'n *cuget* voinţa[12] divină
ce'ndreaptă[13] viaţa spre Ideal.[14]
[Cresc] Ca tunet mustră pp şi'ndeamnă'n surdină.[15]
Urmeaz'o'n caru-i[16] f triumfal!

[Da ştiu basul] Ştiu, Domnul meu, că mă porţi în Lumină,[17]
curat[18] ca soarele pe cer.
Născut[19] din Tine, voia-mi Ţi se'nchină
pe-al crucii drum plin de mister.[20] (bis)

M. (Prima strofă e prelucrată după originalul folosit de Beethoven)

Interpretarea muzical-poetică la prima strofă e în revista Betania, anul 7 nr 5, dela pag. 8-14. Adăugăm citatele: Ps. 65. 13 Iov 26. 14 Mt. 4. 2 Mt. 1. 23 Ap. 6. 2 In. 1. 5
1) Ps. 119. 9 2) ce pătrunde materia, cum sufletul e pretutindeni în trup. *3)* Da. 4. 26 *4)* Ps. 19. 9. In. 16. 13 *5)* Cu cât ştim mai multe, cu atât se măreşte şi suprafaţa de contact cu necunoscutul. *6)* Comp. cu Gal. 4. 3 7) Sufletul e un vestmânt al duhului, după cum trupul e un vestmânt al sufletului şi a. m. d. *8)* Revelaţia, desvăluirea. Noul Test. e cheia V. Test. *9)* Analog cu Gen. 3. 11 şi Ap. 19. 8 *10)* Ef. 4. 24: Natura cea nouă. *11)* 2 Cor. 3. 16 *12)* După cum orice fiinţă are în ea însăş „ideea directrice" după care se desvoltă. *13)* Ef. 3. 11 *14)* Ef. 4. 13 *15)* 1 Rg. 19. 12 *16)* 2 Co. 2. 14: *„în car"* însemnează armonizarea de bună voe cu planul divin, pe când *„urmează caru-i"* arată (ca la Col. 2. 15 în original) că am fi doar prizonierii Lui, târâţi *după* El: Ps. 32. 9 *17)* Tot aşa de exact ca pe astre: Ef. 5. 8, *15* orig. *18)* In. 13. 9 *19)* Totuş, toate tainele sunt desvăluite şi centrate la cruce: a vieţii şi a morţii, a legii şi a răscumpărării, etc.

Psalmul 19 înfăţişează cele 3 mijloace prin care se descopere Dumnezeu, arătate aici în 3 strofe. Strofele 2 şi 3 sunt, ca şi prima, în concordanţă cu melodia şi mai ales cu armonizarea genială a imnului, precum şi'n paralelism fiecare strofă cu celelalte, etc, etc.

19. ÎNCEPUTUL ZILEI

Cânt. c. 4. 16

(După o melodie din „Țara Galilor", prel. de M.)

În cea sul dulce-al di mi ne ții deschid grădi na mea cu flori, să
intre'n ea nu toți deumeții, ci Un Pa ra dis cu scumpe daruri e'n treaga
numai El ce vine'n zori
Lui Ființă! Când vine îmi trezește doruri ce'ntrec a mea ști in ță.

Melodie din „Țara Galilor"

2

Vorbește, și-L ascult în taină.
Zefirul însuș, amuțit,
mi-aduce în cerească haină
mireasma muntelui albit[1].

Cu crivăț, sufle în pometuri
arome fel de fel,
să guste-alesele dulcețuri
păstrate pentru El.

3

Răzoarele măreț smălțate
spre El coroanele-și înclin
de ape vii mereu udate,
din șipotul cu susur lin.

Rămâi întreaga zi cu mine,
Tu, Oaspete iubit!
când roiurile de albine
în zări s'au răspândit.

M.

1) Liban

20. EL, NUMAI EL! Fp. 17²²⁻³¹ Gläser

Maestoso

E numai El, E numai El
Izvor cătat cu în se la re
Aproape e de fi e ca re
El, nu mai El; El, numai El

Lui, numai Lui (bis)
I se cuvine închinare,
duhovnicească sărbătoare...
Lui, numai Lui. (bis)

E numai El (bis)
Cârmuitor peste popoare.
A hotărît vremi și hotare
El, numai El. (bis)

E numai El (bis)
Judecătorul lumii Sale.
Mântuitorul vieții tale
e numai El. (bis)

5] E numai El (bis)
atotputernic în lucrare. —
In inimi face o schimbare
El, numai El. (bis)

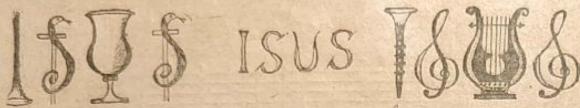
6]* E numai El (bis)
Stăpânul Ce-a creat zidirea,
Cărui se'nchină toată firea—
Lui, numai Lui. (bis)

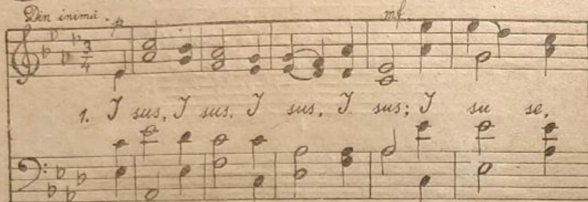
7] E numai El (bis)
unica țintă a credinții
spre Care au privit toți sfinții;
e numai El. (bis)

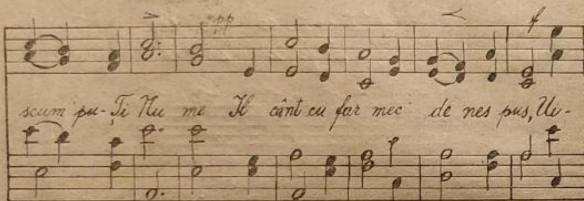
8] Tu, numai Tu, (bis)
Luceafăr mai presus de stele,
Isuse, Centrul vieții mele
fii numai Tu! (bis)

M.

21.

„Voi Îl iubiţi fără să-L fi văzut; credeţi în El fără să-L vedeţi şi vă bucuraţi cu o bucurie negrăită şi strălucită."
1 Petru 1,8.

"Voi cânta Numele Tău"! Ps. 9. 2 — Muzica de Moz[art]

2] Isus, Isus, Isus, Isus!
Mi-e dor să vin la Tine,
să Te slăvesc cu cei de Sus,
uitând chiar şi de mine.

3] Isus, Isus, Isus, Isus,
Lumina întrupată!
Cuvintele ce mi le-ai spus
în mine să străbată.

4] Isus, Isus, Isus, Isus!
Voinţa mea Te cată.
Doar Ţie vrând să fiu supus,
Tu fă-mă fără pată.

5] Isus, Isus, Isus, Isus,
Cuvânt ce tot' cuprinde!
Comoara Ta ce mi-ai adus
de lume mă desprinde.

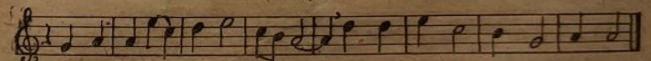
6] Isus, Isus, Isus, Isus,
Tu Viaţa vieţii mele!
Din „Valea Plângerii" m'ai dus
în cerul Tău cu stele.

7] Isus, Isus, Isus, Isus
al cerului meu Soare!
Măreţi luceferi mi-au apus,
căci Faţa Ta-mi răsare.

M.

22. ZORI LUMINOASE

Colind din Ardeal

Tu eşti Raza cea curată şi Lumina-adevărată.
Dumnezeu fiind din fire, ai luat chip de omenire
şi Te-ai dat spre răstignire pentru-a noastră mântuire.
O, Isuse, Nume dulce, ne-ai scăpat, murind pe cruce!

(Cuvintele sunt culese din comorile creştineşti depozitate din primele veacuri în sufletul poporului român.
El are o mulţime de colinde cu idei curat creştineşti, ca în timpul când creştinismul local încă nu fusese năpădit de păgânismul deghizat al grecilor şi slavilor.)

24. ISUS SLĂVIT!

Melodie populară elvețiană

Doamne Isuse, fii slăvit! căci pentru noi Tu ai murit și scumpu-Ți sânge ai vărsat, ca să ne scapi de-orice păcat. Iubirea-Ți de nemăsurat pe cruce chiar Te-a ridicat.

2] Pe-acest pământ loc n'ai avut
decât un grajd, când Te-ai născut;
ca loc de-odihnă un mormânt
și-o cruce'nfiptă în pământ
pe care noi Te-am pironit,
Isuse scump, Isus slăvit!

3] Dar azi ești viu în slavă sus.
Spre noi privești cu dor nespus,
căci suntem rod din jertfa Ta:
Ne-ai câștigat la Golgota,
în chinuri grele de nespus
și vestea păcii ne-ai adus.

4] Când va veni măreața zi,
în slavă sus Te-om întâlni
și va vedea acest pământ
tot răul de pe el înfrânt,
căci peste toți vei fi' mpărat,
Slăvit fii Tu Cel[1] Minunat!

A .P.

24

VINO, ISUSE

Cu dor — J. S. BACH 1685-1750.

Vino, Isuse, iubitul nostru Mire! Ce'ntârzie acum a Ta venire? Umbrele morții se-aștern pe pământ, Căci din iad ie și t-a al groazei vânt.

REFREN:

Oh, vino, Doamne! Grăbește-ne răpirea! Mireasa Ta nu doarme: Zorile Tale-așteptând nu adoarme, nu adoarme.

2] Mângâie Însuți nespusele suspine[2]
cari sunt prin Duhul Tău din dor de Tine.
Rău-i la culme și nu află leac
și'ncă[3] nu-i sfârșitul acestui veac?

M.

---

1) Jud. 13. 18 2) Rom. 8. 26. 3) Is. 21. 11

25. RECUNOȘTINȚĂ

Moderato REFRENUL: Din „CANTIQUES POPULAIRES"

Sunt izbăvit! Sunt izbăvit! Ce fericit că sunt scăpat! Isus din lanț m'a dezlegat

Sunt izbăvit! Sunt izbăvit! Ce fericit că sunt iertat!

UNISON

Fiind străin, pierdut în lume, de mine El S'a'ndurat

când mă află și m'a chemat. Slăvit fie-al Său Nume!

2] Satan a vrut să mă sugrume.
Isus în locul meu a stat
și luptă-a dus de m'a scăpat.
Slăvit fie-al Său Nume!

3] Și n'a fost cine să mă 'ndrume,
dar El Cuvântu-I mi-a lăsat
și Duhul Său m'a învățat.
Slăvit fie-al Său Nume!

4] Căci a venit din cer anume
s'aducă nesfârșitul har,
dând viață veșnică în dar.
Slăvit fie-al Său Nume!

5] Azi cerul cântă-al Său renume,
căci Mielul care-a fost jertfit
e Leul Cel nebiruit. Ap. 5. 5-6
Slăvit fie-al Său Nume!

G. P. și M.

26. ÎN IERUSALIM...

Ioan 12. 12-19

O altă melodie populară căreia i-am păstrat refrenul și mare parte din cuvinte care se cântă (ca și nr. 2) de către consătenii mei, la „Florii".

1) „Fiul lui David" ca Rege, 3) vine blând, încet în el
2) între-ai Săi spre templu trece. 4) spre jertfire, ca un miel.
Ref. O, minune! O, minune!

2] Mulți ies cu stâlpări în mână
și toți strigă împreună:
„Osana dintru 'nălțime,
căci Izbăvitorul vine!"

3] Astăzi, ca un împărat,
de mulțime-i lăudat;
mâine, ca un vinovat,
de vrăjmași e'nconjurat.

4] Drept cunună, spini I-au pus.
Pe-un deal fioros L-au dus,
cu o cruce grea pe spate,
ca tâlharii scoși la moarte.

5] Domnul toate a răbdat,
ispășind al meu păcat.
Pentru mine S'a rugat,
ca să fiu și eu iertat.

M.

27. ÎN GHETSEMANI

După Zollikofer

I În Ghetsemani după cină II Singur luptat-ai pentru noi.
III Du-ne a ci la o dihnă,

IV Căci Te urmăm cu duh greoi. Vrem să veghem un ceas cu Tine

Când amintim cruntu-Ţi chin. Îngerul nu poate s'ali ne

du re rea-Ţi de nespus Ce pen tru noi ai dus. La pă mânt

cazi de-aşa po va ră, Dar pri meşti cu pa noa stră'a mară.

Isu se! Isu se! Numele Tău scump ni-e ca jertfa Ta,
Cât ne-ai iubit! Chiar pân'la Golgota.

M.

28. PREZENŢA LUI ISUS

M. RICHTER

Ce cli-pe scum pe sunt a cum când simt pre-zenţa lui I sus!

Văz-duh ce-resc cu-un alt parfum, cu me-lo di-i le de sus.

Sunt transportat în tr'al te lumi, de-par-te de a cest pământ

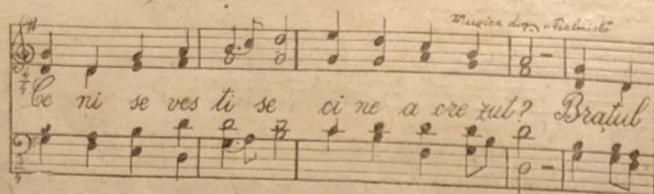
Pe a - le Du-hului Său aripi mă poartă veş ni-cul Cuvânt

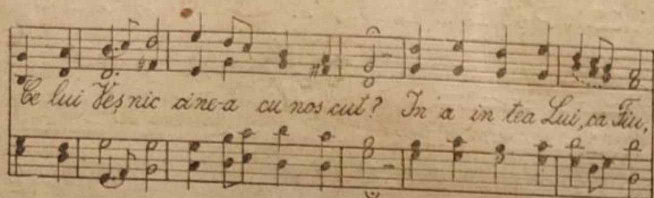
M. şi M. R.

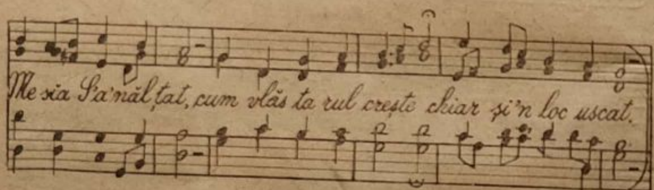
Scanned by CamScanner

29. EVANGHELIA VECHIULUI TESTAMENT

După Isaia 53

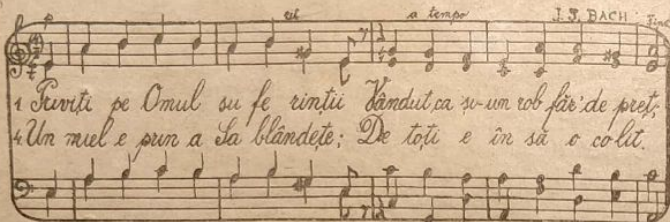
2] N'avea frumusețe și nici străluciri vers 2
care să atragă inspre El priviri.
La înfățișare nu ni-era plăcut.
Nebăgat în seamă, de toți părăsit, vers 3
3] *Om al suferinții* și obișnuit
cu durerea lumii, fu disprețuit,
că'ntorceau în lături fața dela El
și atențiune nu I-au dat de fel.
4] Totuș, suferința lumii a purtat vers 4
și cu vina noastră S'a împovărat;
însă noi crezut-am că fu pedepsit
ca oricare altul: pentru ce-a greșit.
5] Dumnezeu lovindu-L astfel, L-a smerit;
însă pentru alții răni a suferit: vers 5
pentru fărdelegea noastră-a tuturor
Il sdrobi pe cruce dreptul Ziditor.

6) Pacea, prin pedeapsa-I, ne-a asigurat
și tămăduire rana Lui ne-a dat.
Toți de capul nostru, drumul ne-alegeam vers 6
și în rătăcire nu Il căutam.
7) Dar Păstorul Insuși Se 'ndreptă spre noi,
nevroind să-Și piardă niciuna din oi.
Preț de ispășire fu viața Lui,
căci primi să poarte vina orișicui, vers 7
8) Cum e mielușelul ce e dus să-l taie,
cum, sub cel ce-o tunde, blândă stă o oaie,
gura nu-Și deschise, n'a amenințat; 1 Pet 2 23
dreptului Său Tată S'a încredințat.
9) Și în asuprire nu li S'a opus, vers 8
judecății falșe 'n totul fu supus.
Cine 'n vremea-aceea-ar fi crezut vreodat'
că întreg poporul Singur l-a salvat?
10) Ei au vrut să fie șters de pe pământ,
tot cu osândiții s'aibă-al Lui mormânt; vers 9
dar a fost cu cinste El înmormântat,
ca să învieze ca un Impărat.
11) Nicio'nvinuire nu a săvârșit,
nicio viclenie nu I s'a găsit.
Domnul însă vrut-a să-L sdrobească'n chin, vers 10
ca paharul vinei El să l bea deplin.
12) Sufletul Iși dete, că răsplată-apoi:
scumpă desfătare să-Și găsească'n noi.
Intr'o propășire fără de sfârșit,
voia Celui Veșnic El Și-a însușit.
13) Rodul trudei Sale când va secera, vers 11
El cu mulțumire Se va'nviora.
Prin a Sa știință, dreptul Slujitor
va'nvăța popoare, ca-al lor Salvator.
14) Va aduce raiul cu al Său Cuvânt,
cum nu fu epocă alta pe pământ.
De aceea locu-I cu cei mari va fi vers 12
și cu cei din slavă prada va'mpărți.
15) Și acestea toate, pentru că S'a dat
chiar pe Sine Insuș pentru-al meu păcat.
Cu cei făr-de-lege fost-a numărat
când a multor oameni vina a purtat.

M. și M. I.

30. OMUL SUFERINȚII

Is. 53 cu Mt. 27, 27-31

2

Ostașii-L iau să-L răstignească
și'n jurul Lui strângându-se,
se'ntrec cum să-L batjocorească,
„de-a regele* jucându-se.
Ca sceptru'i pun trestia slabă
și'n zdreanță roșie'mbrăcat,
Il scuipă și-L primesc cu slavă*,
iar fruntea'n spini I-a'ncoronat.

3

Nici n'am putut să-I dăm crezare,
nici n'am știut puterea Lui.
„Mlădiță" slabă'n pământ tare,
crescuse'n paza Domnului.
La cruce-atâți se îngroziră
când L-au văzut așa zdrobit;
aud apoi ce n'auziră,
cât este El de proslăvit:

4

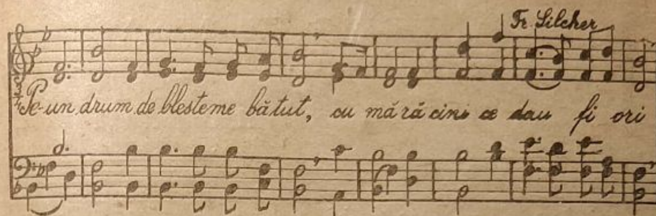
Intreaga oaste îngerească
se'nchină Lui în slavă sus.
Pe veci, în Patria cerească
e Rege-al regilor Isus.
Cu sceptrul Lui sfarmă popoare
și'n inimi are cuceriri.
El totul va schimba sub soare
din spini va face trandafiri.

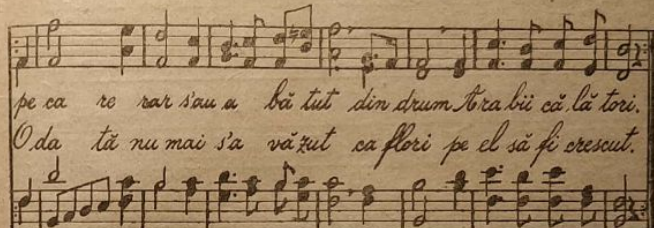
5

Isus, ca Om al suferinții,
ne-aduce slava Lui din cer.
Ascuns sub vălul umilinții,
desvălue orice mister.
Nici chiar în veșnica Lumină
nu fu mai strălucit gătit
ca 'n mantia de sânge plină,
cu spini pe frunte'mpodobit.

M.

31. GOLGOTA

2] De sânge și sudoare plin,
de soare ars și însetat,
pe cap cunună-având de spin
și crucea'n spate... a urcat
prelunga coastă Cel mai blând
Drumeț Ce s'a văzut mergând.

3] Senin la chip, senin la gând,
un Miel divin: tăcut, smerit.
Sub biciu și hule ajungând,
povara grea L-a prăbușit.
ATUNCI sub El stânca'nflori
de roșul picurilor vii.

4] Pe cruce desbrăcat L-au pus,
I-au dat oțet și L-au străpuns;
dar nu le-a zis nimic. De sus
privindu-i blând, sublimul Uns, (HRISTOS)
ca pe copii, înduioșat
iertându-i, capul Și-a plecat...

5] Măreț cum gândul n'a cuprins,
se scurge sângele vărsat
pe locul de-arșiță aprins.
Și pentru-al meu și-al tău păcat
spre ceruri aburi calzi se scurg,
Ex 12 6 „de miros: jertfă de-amurg".

G. P.

32. MIRESMELE LUI MESIA

După Ps. 45

H. Barraclough

Ca psalmul Celui Preaiubit Cu farmecu-i de crin [1][2]
Inima a înflorit Cântarea ce-Ţi închin.
Eşti mai frumos decât Adam În raiul din trecut, [3]
Iar Numele-Ţi ca un balsam Pământul a umplut. [4]

1) Numele: David în ebr. se traduce: Cel prea iubit. 2) Vezi titlul ps. 45: „Se cântă ca *crinii...*“ Probabil că aşa se numea melodia populară după care se cânta şi ps. 45. 3) Ps. 45. 2. 4) Cân!. c. 1. 3. Ioan 12. 3 Ps. 45. 8: „Toate haincle Tale mjros a smirnă şi aloe şi casie.“ Balsamul era un amestec de parfumuri.

2

ind din[1] albul Tău palat
dit din fildeş Sus,
stmintele-Ţi de in curat
iresme ne-au adus:

smirna-aloia, casia
-apururi au rămas,
nd uns ai fost drept Mesia[2]
noul ipostas.[3]

3

Ca Rege-al slavei îmbrăcat,
parfumul smirnei[4] porţi
prin lumea plină de păcat,
cu el trezind pe morţi.

Aloia-amară în dureri[5]
ades Tu ai sorbit,
ca nouă să ne dai plăceri[6]
în raiul regăsit.

4

Ca Mare Preot, Te-ai retras
spre sfântul Tău locaş;
la Tine însă ne-a atras
mireasma[7] ce lăsaşi.

Al casiei miros cobori
— de răni vindecător —
şi chemi ale'nvierii zori
cu-un trup nemuritor.

M.

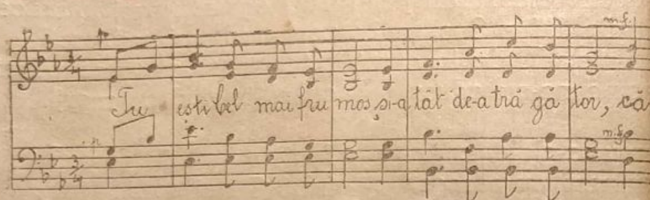
1) Ps. 45. 8: „Instrumente cu coarde Te-au veselit.., din palate de fildeş“. 2) In ebr. Maşiah=Cel Uns. De obiceiu, se ungeau cei ce erau investiţi în slujba de: rege, preot sau proroc. Strofele următoare arată pe Isus sub aceste 3 aspecte pe care El le are laolaltă. 3) Infăţişare. In cer era „în formă de Dumnezeu...deopotrivă cu Dumnezeu“, cum îi înfăţişează Fil. 2. 6. 4) Smirna şi aloia intrau în ingredientele pentru îmbălsămarea morţilor. 5) „Omul durerilor“ Is. 53. 3. 6) Prin moartea Lui, am redobândit paradisul pierdut. Eden se traduce: grădina desfătărilor. 7) Lev. 16. 12.

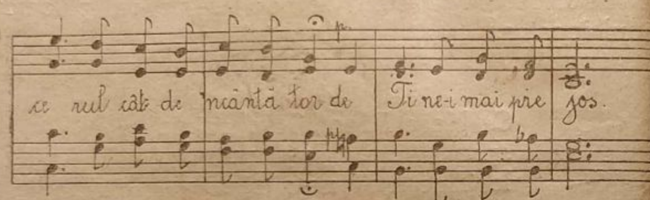

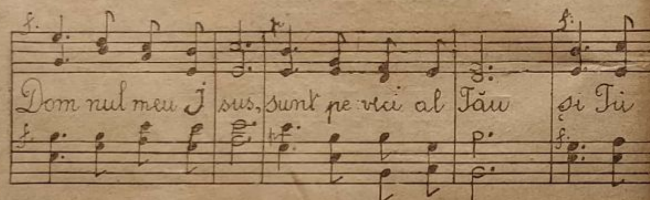
33. MIRELE CERESC

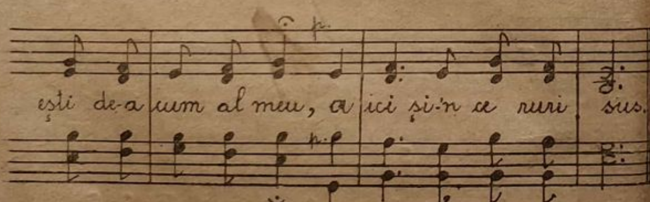
K. e 173

Muzica de L. Hartsough *

Din ps. 45: La strofa I) „... Tu eşti mai frumos de cât copiii oamenilor... II) Incinge-Ţi, viteazule, sabia Ta... porneşte fericit în strălucirea Ta şi înaintează în carul Tău, pentru adevăr şi blândeţă şi dreptate... IV) Toate hainele Tale miros a smirnă şi aloe şi casie. Instrumente cu coarde Te-au veselit din palate de fildeş. V) Fete de împărat sunt între cele alese ale Tale. Ascultă, fiică, şi vezi şi,..uită poporul tău şi casa tatălui tău!... Fata Impăratului înăuntru este slava însăş..."

] Tu eşti Mirele drag
l veşnicei Iubiri,
Mireasa omeneştii firi
imţirile Ţi-atrag.

] Tu eşti brav Impărat,
reptatea apărând,
sprăvi mărețe săvârşind,
ubirea-a triumfat.

4] Tu eşti prea fericit,
căci cerurile-acum
sunt pline de al Tău parfum
şi'n cânturi eşti slăvit.

5] Tu eşti „Cel Prea Iubit"
de toţi ce Ţi s'au dat.
Uitând tot, într'al Tău palat
doar Tu eşti preţuit.

M.

34. ISUS E CÂNTUL NOSTRU!

Is. 12. 2 Ps. 118. 14

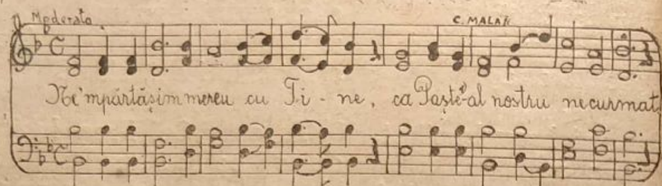
2] In milenii de-aşteptare,
Cel Ce i fără-asemănare
o'ndrumă spre Betleem[2],
să înveţe-aci
un sublim poem.

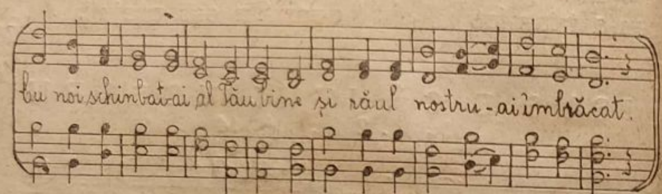
3] Nu s'au înălţat niciunde
imnuri ca spre El, profunde,
din al inimii altar,
în Isus Hristos,
reclădit[3] prin har.

M.

) Titlul Ps. 45=David. vezi nota 1 dela pag. 44 2) Mt. 2. 2.
) 1 Rg. 18. 30

35. PAŞTELE NOSTRU

2] Ne'mpărtăşim cu Pâinea Vie,
cu trupul frânt pe Golgota.
In juru-ne e doar pustie,
dar hrană ni-este mana [3] Ta.

3] Ne'mpărtăşim şi cu paharul
ce-arată sângele-Ţi vărsat.
Tu singur ai sorbit amarul [4],
iar nouă vinul ne-ai lăsat.

4] Ne'mpărtăşim cu-a Ta dreptate[5],
Isuse, Miel nevinovat.
Păcatele ne sunt iertate,
deşi pedeapsă-am meritat.

5] Ne'mpărtăşim cu-a Ta Lumină[6],
Isuse, Facla[7] lumii noui.
Cuvintele ce-ai spus la cină
sunt[8] testamentu-Ţi pentru noi.

6] Ne'mpărtăşim cu-a Ta putere[9],
Isuse-a toate'nvingător.
Orice în Numele-Ţi vom cere[10]
lucrezi Tu în[11] al Tău popor.

7] Ne'mpărtăşim cu scumpu-Ţi Tată
de Care eşti nedespărţit;
dar pentru noi luând trup odată,
ca[12] şi pe Tine ne-a primit. M.

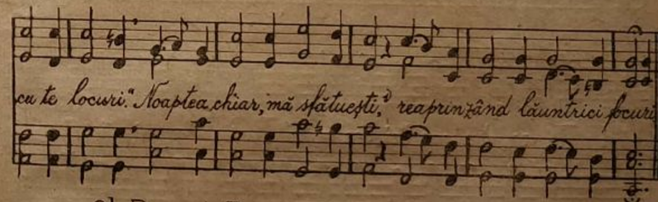
1) I Co. 5. 8
2) In. 6. 35
3) Ap. 2. 17
4) Lc. 22. 42
5) I Co. 1 30
6) 1 In. 1. 7
7) Ap. 21. 23
8) Lc. 22. 20
9) Mt. 28. 18
10) In. 15. 7
11) Fil. 2. 13
12) Ro. 8. 29-30

36. DOMNUL ÎN HADES

După ps. 16 citat de Pavel la Fp. 13. 35 cu privire la Mântuitorul. Se potriveşte însă şi cu starea celui credincios dupăce se desbracă de trup, mai ales dacă studiezi amănunţit tainele originalului. Hades, tradus de obicei prin: „Locuinţa morţilor", însemnează: Lumea nevăzută...

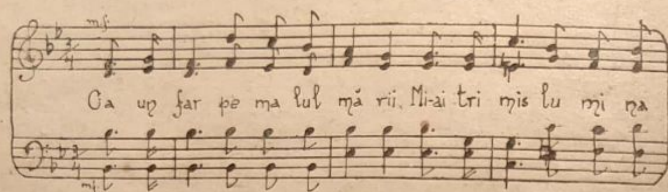
2] Pururi Te-am pus înainte-mi;
fiind la dreapta-mi, nu mă tem.
Inima mi-o 'nveseleşti,
„slava mea" o străluceşti.
Trupu'n linişte-odihneşte,
sufletu-mi în hades nu laşi;
putrezirea nu [-l][2] priveşte,
ci-l desfeţi prin sfânt Locaş.
M.

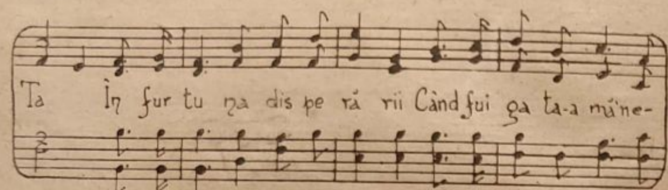

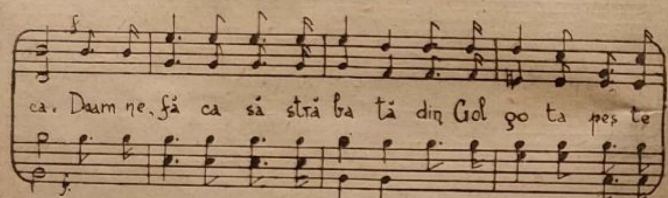
1) Iov. 33, 16; 35. 10 etc.
2) adausul acesta nu e cu privire la Domnul.

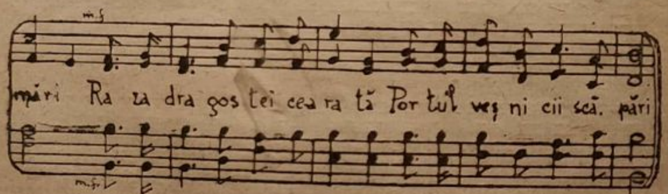
37. CA UN FAR...

P. P. Bliss

2] Marea e cu stânci dosite
ce sunt greu de ocolit;
și-s atâtea căi greșite,
că-i ușor de rătăcit.

3] Sunt atâți ce'n întuneric
drumul drept nu mai găsesc.
Fă-mă, Doamne-un far puternic
pentru toți ce'i întâlnesc.

4] Dacă luntrea lor spre Tine
nu pot totuș a 'ndrepta,
fă-mă să le strig mai bine
să-Ți dea cârma 'n mâna Ta.

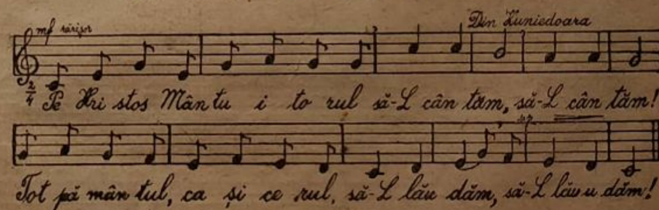
5] Crucea Ta cu scumpu-Ți sânge[1]
prețul Căii a plătit;
înspre-acest catarg se strânge
orișicine Te-a primit[2].

6] Cântecul să fie-o mreajă
pentru suflete ce pier;
cei atrași de-a lumii vrajă
prinși să fie pentru cer[3].

7] In cetatea veșniciei
locuri multe-ai pregătit;
pân' atunci călătoriei
hărăzește-un bun sfârșit.

N. D. T. și M.

33. SĂ-L CÂNTĂM!

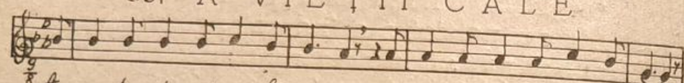

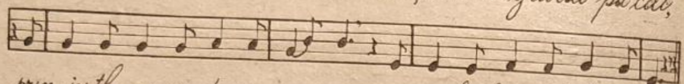
2] Din fecioară, în Iudeea, S'a născut, S'a născut,
precum L-au vestit prorocii de demult, cei de demult.

Popular, cules de S. Drăgoi

1) Col. 1. 20 **2) 1 Cor. 2. 2** **3) Mt. 4. 19**

39. A VIEȚII CALE

2] La cruce e hotarul Țării, și tu-l poți trece, dac' ai viea
Isus îți dă de tot uitării trecutu'ntunecat din ea.

3] Isus a luat cu El pe cruce povara ce te apăsa;
te'ncrede'n El, căci te conduce mereu spre noua Țar-a ta.

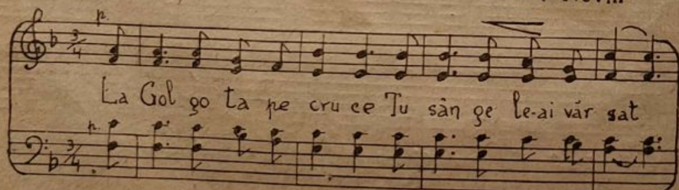
4] De-acum poți să trăești în pace, cum nici odată n'ai gândit.
Isus, din fiară, miel te face, ca El de-apururi fericit.

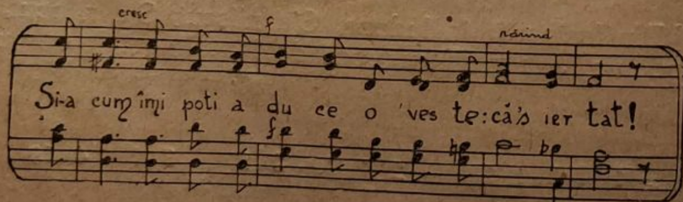
5] Nici moartea nu te mai 'spăimântă, căci mergi spre locu-ți pregătit;
acolo îngerii îți cântă în cor măreț: Bine-ai venit!

A. P.

40. LA GOLGOTA

J. B. Nevin

2] In chinuri de nespus
Tu viața Ți-ai jertfit.
O scumpul meu Isus,
prin Tine-s mântuit.

3] Și mort față de lume,
cu Tine-acum trăesc.
Isuse, scumpu-Ți Nume
e tot ce eu doresc.

4] Și inima-mi Ți-e dată,
ca Tu s'o cârmuești
prin lumea cea deșartă
spre slăvile cerești.

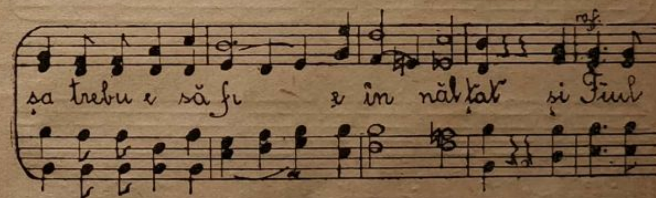
5] Intreaga veșnicie
în ceruri voi cânta
slăvita-Ți măreție
ce e podoaba Ta.

A. P.

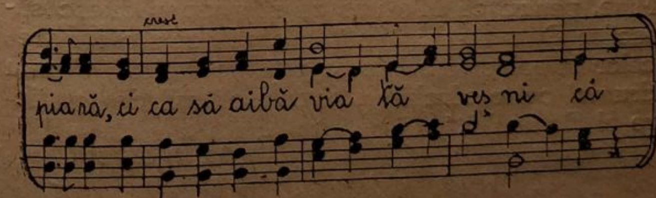
41. „MOISE PRECUM RIDICĂ"...

In. 3. 15 — Tr. A

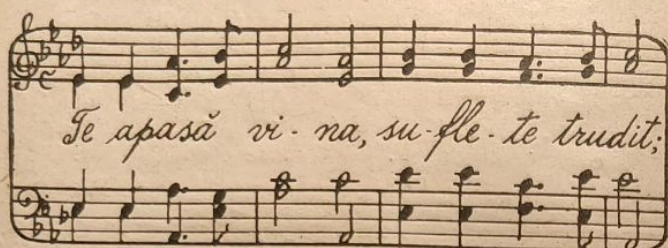

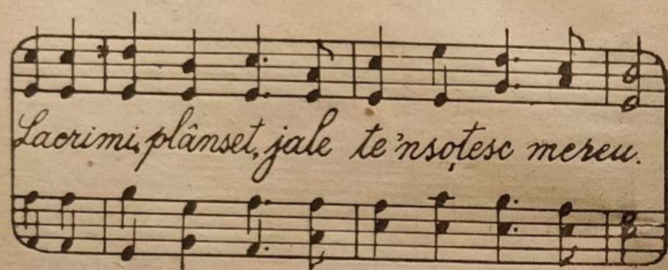

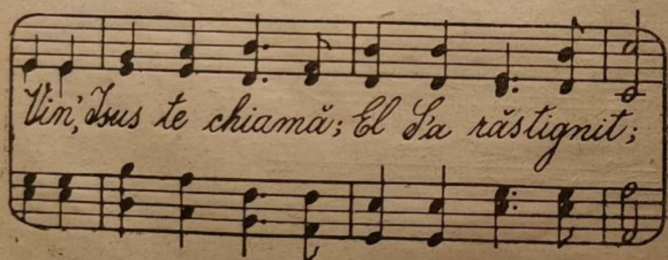

42. SUFLETE TRUDIT...

Prelucrare de M. după o melodie grecească

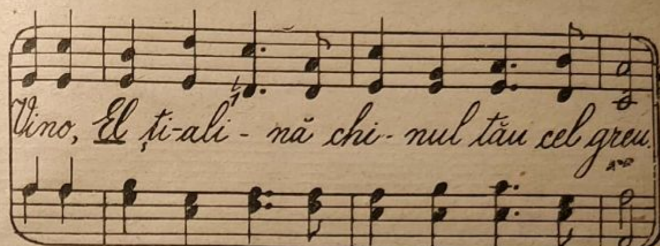

Mântuitorul a zis: „Duhul Domnului este peste Mine, pentru că M'a uns ca să propovăduesc săracilor Evanghelia; M'a trimis să vestesc iertare celor în robie și orbilor căpătarea vederii; să dau drumul celor zdrobiți; să vestesc anul de grație al Domnului."

Lc. 4. 18-19

2] Lacrimile tale iau acum sfârșit;
vino deci și crede în Domnul Isus.
A tale păcate El le-a ispășit
când muri pe cruce, la Golgota sus.

3] Glasul Lui cel dulce te strigă duios:
Vino, suflet dragă, și iertare ia;
sângele vărsat-am sus la Golgota,
răstignit pe cruce. Vino, nu mai sta!

4] Mâna Lui străpunsă ți-e întinsă, vin!
Il lași tu s'aștepte? Dacă va pleca?
Sângele-I ce curs-a șterge-acum deplin
a tale păcate. Vino, nu mai sta!

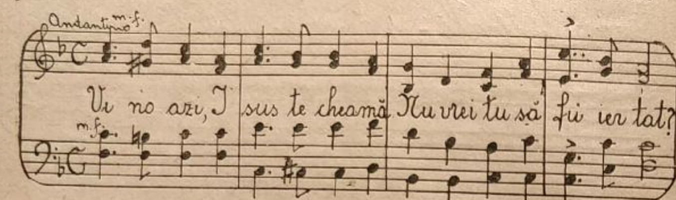
5] Fă azi bucurie Domnului Isus;
crede cu tărie și cântă voios:
Slavă Ție, Doamne, căci pe cruce sus
locul meu luat-ai, și-Ți sunt credincios!

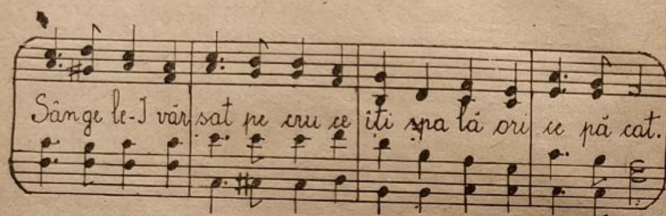
A. P.

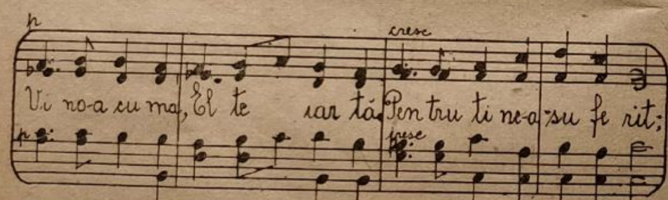
Mat. 11. 28-30: „Haideți la Mine cei ce vă trudiți și „sunteți împovorați și EU vă voi odihni. Luați „jugul Meu asupra voastră și învățați dela Mine, „pentrucă sunt blând și smerit cu inima și veți „afla odihnă pentru sufletele voastre; căci jugul „Meu este bun și sarcina Mea este ușoară".

43 VINO AZI, ISUS TE CHEAMĂ !

Dr. A. Harrison

2] Pentru tine, El pe cruce tot păcatu-a ispăşit
și acum, cu glasu-I dulce, El te cheamă negreşit.
3] Suflete, stai și privește cât de mult a suferit
când pe cruce Şi-a dat viața, ca tu să fii mântuit.

4] Stropi de sânge-a Lui sudoare
în Ghetsimani a curs.
Nu vrei să'nțelegi azi oare
câte lacrimi tu I-ai smuls?

5] Pentru ca să-ți dea iertare,
fu scuipat cu-atât dispreț;
fu lovit fără cruțare.
O, ce jertfă și ce preț !

6] Mântuirea-i câștigată;
crede azi, și-o ai deplin;
ea oricui în dar e dată.
Oh! primește-o azi, și vin'.

7] Vin, o Doamne, vin la Tine,
căci atâta m'ai iubit.
Văd acum că **pentru mine**
Tu pe cruce ai murit.

REFREN II

Slavă-Ți cânt acum, Isuse,
căci în duhu-mi înșelat
Tu, prin suferinți nespuse,
din belșug pace-ai turnat.

A. P.

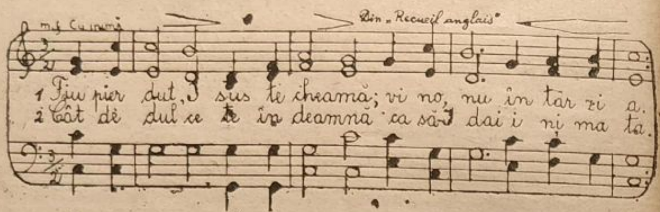
44. NOAPTEA A VENIT

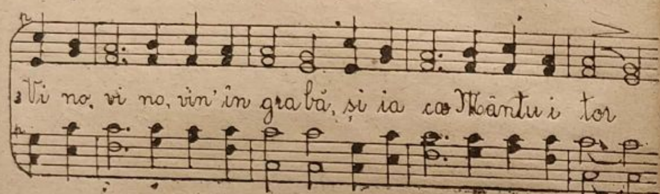
Se cântă ca' 43

1] Doamne, noaptea a venit
peste trupul meu trudit,
peste mintea-mi istovită.
Tu da-mi liniște tihnită
și m'adoarme 'n visuri sfinte, | bis
gonind noaptea de pe minte. |
2] Ca pe un copil al Tău,
mă păzește de cel rău
și mă ține în Lumină.
Lăsând îngerii-Ți să vină,
eu de Tine-s ocrotit, | bis
Tată, fii în veci slăvit! |

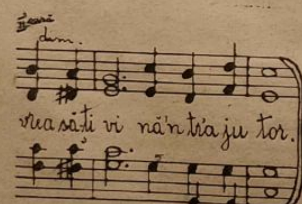
G. P.

45. FIU PIERDUT

2] Lumea-aceasta te amăgeşte
cu plăceri ce-o clipă ţin
şi în urmă-ţi pregăteşte
doar dureri, amar şi chin.

3] Viaţa ta se scurge'n grabă,
moartea'n faţă îţi va sta;
deci grăbeşte, suflet dragă;
vin acum, nu 'ntârzia!

4] Pentru-a tale mari păcate
sângele şi l-a vărsat.
Crede azi şi-ţi sunt iertate,
crede-acum şi eşti scăpat.

5] Ia priveşte sus pe cruce
la Isus Cel răstignit.
In iubirea Sa cea dulce,
pentru tine S'a jertfit.

6] Azi e ziua potrivită
să-I deschizi inima'ndat
şi să-L laşi s'o cârmuiască
curăţită de păcat.

7] Azi Isus te cheamă, vino! Să te-aştepte nu-L lăsa.
Dacă pleacă, ce vei face, de nu-I dai inima ta?

A. P.

46. „DA“! ŞI „NU“!

1. De glasul cel rău să n'asculţi nici o dat',
3. Răspunde-i din singur cuvânt răspicat:

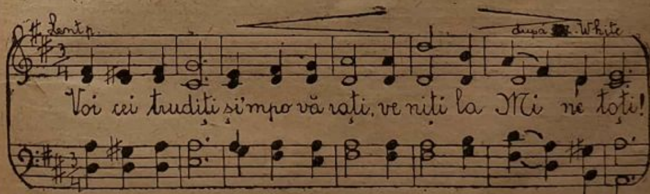
2. Nu, nu, nu, nici o dat'.
4. Nu, nu, Nu!

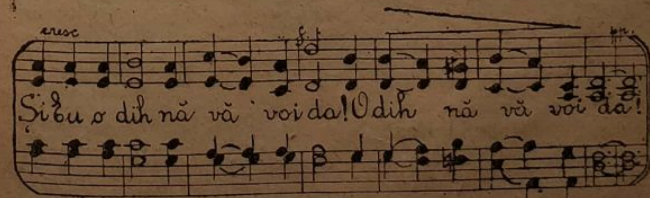
„Împotriviţi-vă diavolului şi el va fugi dela voi, apropiaţi-vă de Dumnezeu şi El se va apropia de voi” Iac. 4. 7-8

Dar Domnului nostru răspunde-I îndat:
Da, da, da! Doamne! DA!
Şi-atunci, de-a Sa mână vei fi ajutat.
Da, **da**, DA!

Trad. A.

47. VOI CEI TRUDIŢI...

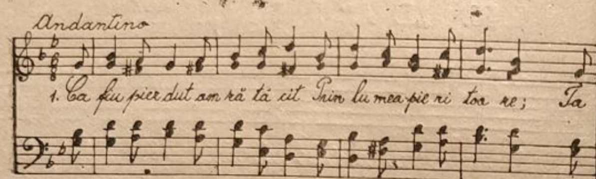

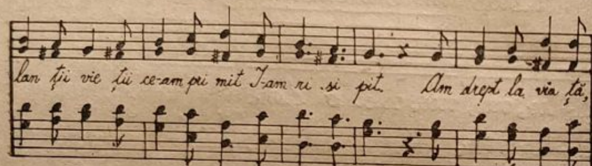

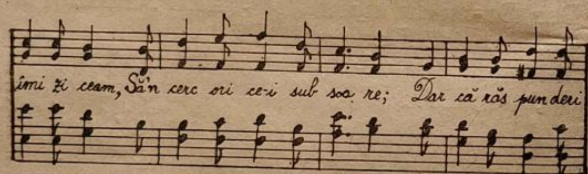
trad. A.

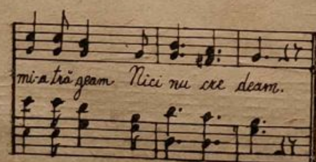
BALADA FIULUI RISIPITOR

Andantino

Cuvinte şi melodie
de
V.V.M.

2) De Tatăl m'am *îndepărtat*,
sfidând cereasca lege;
şi cugetul meu necurat
s'a'ntunecat.
Gândeam că pot fi fericit
păcatul de-aş alege,
şi prin *desfrâu* nepotolit
lui m'am robit.

3] Puteri abia de mi-au rămas
să-mi târii viaţa moartă;
şi tot ce-i rău, la greu impas,
am vrut să las.
Dar *alipit* de-un pământean,
cârpeam doar vechea-mi soartă;
mai rău ca porcii mă găseam:
rob lui satan.

4] Atunci *în fire mi-am venit*:
N'am eu un tată oare?
Acasă-i bine de trăit
şi-am fost iubit.
Prin mine însumi nu socot
să scap dela pierzare;
mi-e sufletul flămând de tot,
nimic nu pot!

5] *Aşa cum sunt* mă'ntorc, şi'nfrunt
trecutu-mi de ocară.
De-aş fi primit ori cât de crunt...
eu ăsta sunt!
Ca dintr'un rău vis m'am trezit,
cu inima amară.
Scârbit de tot, m'am osârdit
şi *am pornit*.

6] Cu câtă fală am plecat,
pe-atât mă'ntorc cu jale.
Zdrobit, acum în piept mă bat
şi milă cat.
Departe încă mă aflam,
tărăgănind pe cale,
când *m'a zărit* cum mă sfiam
şi nu intram.

7] A fost de-ajuns, şi *alergând*,
în braţe mă cuprinse,
pe rănile-mi balsam turnând:
sărutu-i blând.
Eu, copleşit de-un chin nespus,
— căci dragostea-i mă'nvinse —
abia ţinându-mă, i-am spus
că vrednic nu-s.

M.

49. SVÂRLINDU-MI SDREANŢ

Alegretto

8. Zvâr-lin-du-mi zdreanţa m'am îmbrăcat cu hai-na cea mai bu-nă; De slugi ca domn fui în căl-ţat Şi am in-trat. Mai scump ca ori ce-am cu-nos-cut, I-ne-lul mi-e ar-vu-nă. De bu-nuri nuoi ce n'am a-vut În trist tre-cut.

Din volumul: „Cântări duhovniceşti"

9) Cu cei aleşi mă înţeleg
În dulce *armonie*[1]
şi'n *hora*[2] lor de-acum mă leg
cu ceru'ntreg.
Viaţa-mi de răscumpărat
I-o'nchin cu bucurie.
Isus în locu-mi fu'*njunghiat*[3]
şi sunt iertat.

10) Străin de cer, stam surghi
în ţara'*ntunecată*;
aci'n Căminul strălucit
sunt fericit.
Serbarea veşnică-a 'nceput,
căci lângă scumpu-mi Tată,
spre-o viaţă nouă-am *renăsc*
din *fiu pierdut*.

M.

---

1) simfonie, în greceşte, la Lc. 15. 25 2) dansuri la Lc. 15
3) viţelul preînchipue pe Mijlocitorul.

50. FERICE OMUL CEL IERTAT...

După ps. 32

J. S. BACH 1685-1750

1. Fe-ri-ce o-mul cel ier-tat, ier-tat de ori şi ce pă-cat;
2. fe-ri-ce o-mul cel scăpat, ori-cât ar fi de vi-no-vat.
3. Iertat de-a mea fără de lege, de Dom-nul ia-răş sunt le-gat.
4. Iu-bi-rea Lui cine-o'n-ţe-lege? La sâ-nul Lui eu sunt purtat.

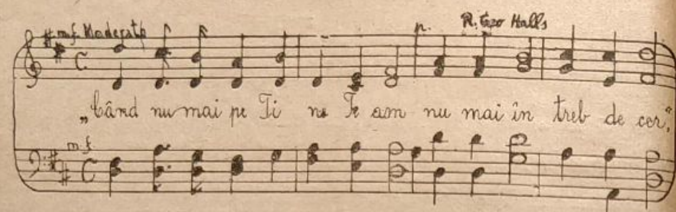
2] Tăcut-am vreme 'ndelungată.
Lăuntrul meu se frământa;
în juru-mi noapte'ntunecată,
căci mâna Ta mă apăsa.
Ţi-am spus atunci a mea durere,
păcatul meu nu l-am ascuns,
şi-aşa primit-am mângâiere
prin Fiul Tău Ce-a fost străpuns.

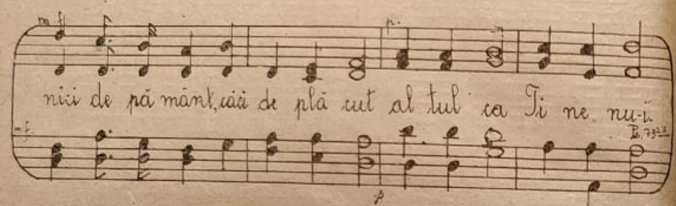
3] In pace sunt acum cu Tine.
Chiar ape mari de s'ar vărsa
şi val năvalnic peste mine
înfuriat s'ar revărsa,
pe mine nu mă vor atinge,
căci Tu eşti izbăvirea mea.
Văpae mare Tu vei stinge;
în Tine e nădejdea mea.

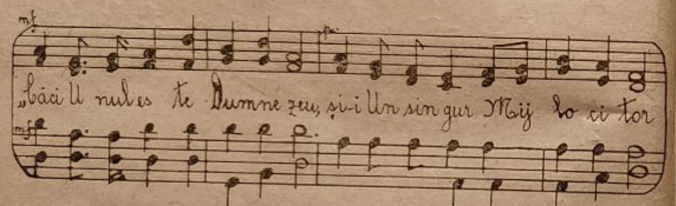
4] Imi zice Domnul: „Voi avea
privirea Mea asupra ta;
te voi purta pe calea Mea,
te-oi sfătui şi învăţa".
Ferice omul cel iertat,
iertat de orişice păcat.
Ferice omul cel scăpat,
oricât a fost de vinovat.

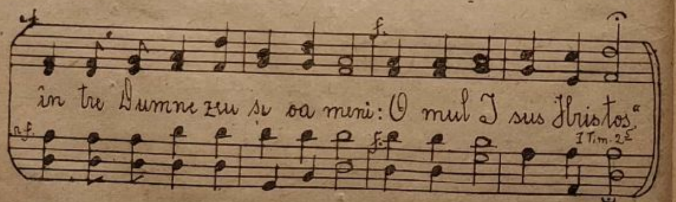
J. F.

51 DOAR ISUS!

2] „Şi mântuire nu este
în niciunul altul;
căci nici nu-i alt nume sub cer
pentru oameni fi'nd dat". **Fap. 4** [12]
„Calea Eu sunt",a zis Isus;
„Viaţa şi Adevărul" sunt.
„La Tatăl nimeni nu vine
„decât doar prin Mine". **Ioan 14** [6]

3] „La Tatăl Avocat avem:
Dreptul Isus Hristos". 1 Ioan 2[1]
Numai El poate mântui
până la 'ntreg sfârşit
pe-aceia care printr'însul
se-apropie de Dumnezeu.
Ca să vorbească 'n locul lor
este gata oricând". Ebr. 7 [25]

4] Piatra din capul unghiului
e aleasă, de preţ.
Cine se 'ncrede doar în El
nu va fi ruşinat. 1 Pet. 2 [6]
„Căci nimeni vreun alt temei
nu trebue să mai pună
în afară de-Acela pus
Care-i Hristos Isus". 1 Cor. 3[11]

M. 1924

52. CEL DIN VECI FĂGĂDUIT.

2] pe noi să ne mântuiască
din robia strămoşească[1].
O, milă cerească ! (bis)

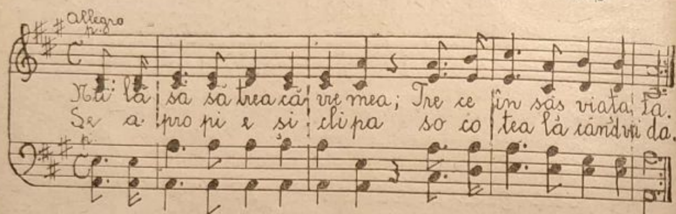
3] Să aducem ca[2] prinos
viaţa noastră lui Hristos.
O, ce dar frumos ! [bis]

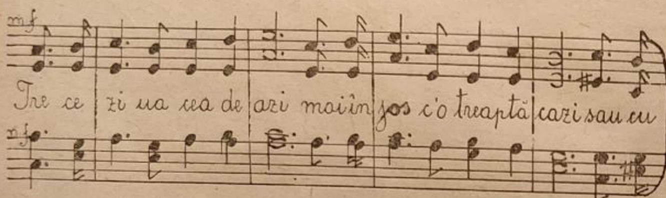
Prel. M.

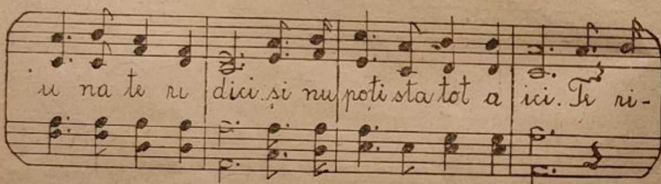
1) 1 Pet. 1. 18 2] Rom. 12. 1

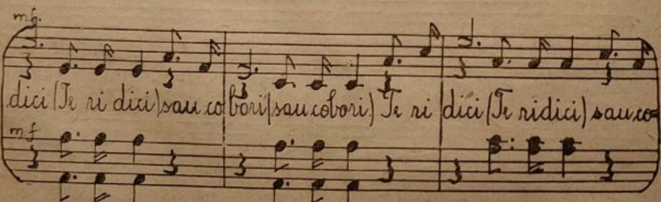
53 TE RIDICI SAU COBORI?

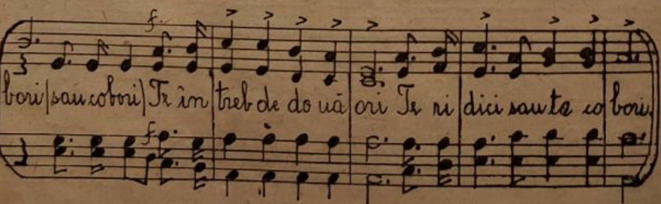
Ira. D. Sankey

2] Banii oare-ți sunt cădere, de nu poți să te ridici?
căci sunt mulți cu mare-avere, dar cu sufletele mici.
Dacă vrei să fii bogat, să ai suflet luminat;
bogății să nu le zici celor ce rămân aici.

3] Nu vorbesc de-o ridicare în privirea celor mulți,
căci aceasta e pierzare, dacă vrei să mă asculți.
Dumnezeu a lepădat ce-i la oameni înălțat.
Umilința de-o iubești, află că pe bun drum ești.

N.T.

54. IZVOR DE MILĂ...

(Se cântă pe o melodie asemănătoare cu nr.129 din „Pe Drumul Credinții")

1] Izvor de milă și de'ndurare
ce curgi din cruce și n'ai secat!
Setea din suflet așa de mare
numai la Tine mi-am alinat.

Refren:

Cred în a Ta jertfă,
cred cu putere,
Isuse Hristoase,
Mielule sfânt!

Tu mi-ești nădejdea,
Tu mângâerea,
Numai la Tine
îndreaptă-al meu gând.

2] Împovărații și toți trudiții,
voi obidiții plini de amar,
veniți cu toții la Apa Vieții
ce izvorăște dela Calvar.

3] Ah, răspândește în toată lumea
plină de chinuri iubirea Ta!
Fă să se-audă de orice nume
șoapta Ta lină, chemarea Ta.

Prel. A. P.

55 ZIUA HARULUI

J. W. Kirkpatrick

Ascultați un vesel cânt: Azi e-a harului[1] zi!
Cum strălucește pe pământ ziua harului: AZI!
Cei scăpați de sub osândă scot un strigăt de izbândă
dintr'o inimă arzândă: Ce slăvit har e azi!

1] har=grația, grațierea, favoarea specială ce o face Dumnezeu celor credincioși din această epocă [zi] a harului ce ține dela pogorîrea Duhului Sfânt până la „răpirea" bisericii.

„Azi" este un adevărat cuvânt al harului. Înseamnă să nu amâni pe mâine, ci să primești ACUM ce îți oferă Dumnezeu. A trăi în clipa prezentă e a realiza relativ omniprezența Lui absolută în timp și spațiu.„

2] Pentru sufletul flămând
este harul de azi.
Nu se va'nvechi nici când
haru-acesta de azi.
Doar sărmanii[1] se adună
când îi cheamă Vestea-Bună.
Pentru ei din cer răsună
cântul zilei de har.

3] Dela Pol la cel'alt Pol[2]
azi e ziua de har.
Fără preget, al ei sol
răspândește-acest har
Peste mări și prin pustie,
peste munți și prin câmpie
Duhul Sfânt acum adie
peste toți cu-al Său har.

4] Cin' se dă azi înapoi
dela harul de-acum
piere'n ziua de apoi,
neaflând atunci har.
Cât e lumea de făloasă,
tot n'avu o zi aleasă
ca aceasta de frumoasă:
Ziua harului: AZI[3]!

5] Purtători ai Bunei-Vești,
trece-a harului zi!
Nu ascundeți lumii-acești
mântuirea în dar.
Ce frumos străbat pe munte
pașii voștri, ca să'nfrunte
ura ce nu vrea s'asculte
de ***Isus*** și-al Său har! M.

---

1) Lc. 14. 21 2) La poli, 6 luni e noapte și 6 luni ziuă. Ce se fac acolo adventiștii cu sâmbăta lor ? 3) în orice zi!

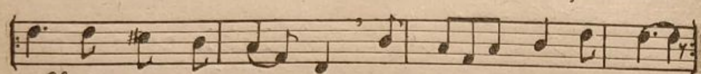
56. TOATE SĂRBĂTORILE

în fiecare zi ! Lev. 23

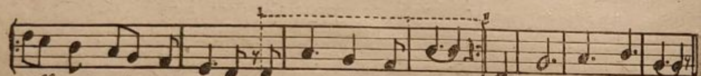
Din „Faust" de Gounod

1) Azi e săr bă toa re: PAȘTELE[1]-Isus!
2) „c'am tre cut[2] din moarte la vi a ță" Sus.

3) El e „zi ua șap tea"[3] și cea de'n ce put[4]
4) ca re-i tot de-o da tă-a ici și'n Ne vă zut."[5]

5) El e Odih na[6] noastră pe sfântul chivot,[7]
6) căci e'ntâiu[8] în toate 7) și Țintă[9] a tot.

2] Praznicul de AZIMI[10] tot[11] azi îl serbăm:
noua bucurie[12] ce'n Hristos gustăm.
Desbărțiți de lume,[13] de vechiu-aluat,[14]
cu o ceată-aleasă[15] părtaşi ne-a chemat.
Viaţa'ntreagă'n[16] rugă'noieşte mereu[17]
omul dinlăuntru ce-i din[18] Dumnezeu.

1) 1. Cor. 5. 7-3 2) Pesah: trecere...din Egipt în ţara făgăduinţii, din robie la slobozenie: Col. 1. 13... Luna'n care cădeau Paştile era începutul anului religios: viaţa de copil al lui Dumnezeu. 3) Sabatul: Lev. 23. 3 4) Duminica; totuş: Rom 14. 5 5) Aşa trebue tradus cuvântul Hades (natura) invizibilă, adică: lumea de dincolo. Se traduce de obicei cu: Locuinţa morţilor. 6) Mat. 11. 28 7) Ex. 25. 22. Apoc. 3. 21.
8) Col. 1. 18. Duminica e ziua întâia a săptămânii: Ioan. 20. 19 9) Sabatul era ca un scop al lucrărilor din celelalte zile ale săptămânii. 10) Lev. 23. 6-8
11) Deut. 16. 3 12) Ps. 51. 12 11) Mt. 16. 12.. Ex. 12. 11 14) 1. Cor. 5. 8 15) 1 Cor. 1. 2
16) Numărul 7 dela Lev. 23. 6 17) Col. 3. 10; 2 Cor. 4. 16 18) Ef. 4. 24.

3] **Secerişul**[1] vesel este strâns legat[2]
şi[3] de arătură[4] şi de semănat.[5]
Viaţa de'nviere[6] de acum[7] trăim:
când în Ţara[8] noastră cu duhul păşim.
Din ogorul biblic, ca seminţe vii,
strângem cunoştinţe[9] pentru[10] veşnicii.
4] Are azi **Rusalii**[1] cel ce'n Duh e plin:[12]
culmea[13] sărbătorii'n[14] viaţa de creştin,
o desăvârşire[15] spre-o etapă[16] nouă[17]
ce echilibrează[18] firile-amândouă.[19]
Pregătirea-i gata[20] când Duhu-i de-ajuns:
limbi de foc te mână'n chip de nepătruns!
5] ***Anul***[21] ***Nou***[22] începe când mărturiseşti,[23]
ca şi nişte trâmbiţi[24], veştile[25] cereşti.[26]
„Anul graţierii[27]" nu i încă sfârşit,[25]
„ziua răsbunării[28]"-aproape-a sosit.
Libertatea[29] slavei[30] e dreptul deplin
pentru cei ce'n sine[31] au cerul senin.[32]

1) Lev. 23. 9-14 *2)* Cădea'n aceeaş săptămână a azimilor. Intr'o serie duhovnicească, toate numerile sunt proporţional condiţionate de precedentele lor *3)* Nu poţi avea comuniune (=2) decât pe baza împăcării (=1). In măsura com. (=2) ai cunoaşterea (=3) ş. a. m. d. *4)* mântuirea=paştele *5)* com.=azimile *6)* Numărul 3, a treia zi când a înviat Domnul, ca primul Snop (pârga: Iac. 1. 18) dedicat Tatălui ceresc (Lev. 23. 10) din marele seceriş de răscumpăraţi: 1 Cor. 15. 20 *7)* Ef. 2. 6 *8)* Lev. 23. 10 *9)* Col. 3. 10
10) cari să rodească'n veşniciile prin cari vom trece; dar şi pentru hrănirea noastră de acum. *11)* Lev. 23. 15 21 Fp. 2
12) Ef. 5. 18 *13)* Amiaza. Ca şi'n alte serii, punctul iniţial: 1, medial: 4 şi final: 7, sunt schema pe care se reazimă celelalte: 2, 3, 5, 6. Sărbătoarea paştilor: 1, a rusaliilor: 4, şi a corturilor: 7—sunt remarcate în deosebi: Ex. 23. 14-17 *14)* Consacrarea (predarea) Deut. 16. 10 *15)* „Cele 7 săpt. (7x7=49 zile) să fie perfecte", complecte *16)* Numărul 50 era jubiliar. Compară cu anul al 50-lea: Lev. 25. 8...început de veac în sistemul septimal
17) ofranda nouă dela Lev. 23. 16 *18)* ***Prezenţa*** firii rele din noi nu-i o piedică pentru deplina părtăşie cu El: Iac. 5. 17. Centrul de gravitate e aci la mijlocul acestei serii de sărbători. In altă serie, la 4 rezidă voinţa (principalul factor în consacrare)
19) Cele două pâini dela Lev. 23. 17, preînchipue cele două firi din cel credincios *20)* ucenicia învăţăturii şi aşteptarea dela Fp. 1. 5, 8

6] Ceață[1] sau furtună[2] nu le-ascunde lor[3]
Soarele lăuntric fără nici un nor.
E tot sărbătoare[4] chiar durerea grea ,
căci rodește'n taină[5], minând[6] firea rea.
„*Ziui ispășirii*“[7] ce-umili[8] o primesc
și marea strâmtoare[9] îi desăvârșesc.[10]
7] Veșnicile[11] *Corturi*[12] le'nălțăm oricând
după întristare vine-al slavei rând.[13]
Roadele[14] culegem[15] într'un vesel[16] cânt;
doar arvuna-odihnii ce nu-i pe pământ.
Cort[17] e trupu'n care aci pribegim,
dar dorim cu-un templu să-l înlocuim. *M.*

21) Anul civil incepea în luna 7 a anului religios. Reprezintă viața exterioară a celui credincios, responsabilitatea sa, pe măsură ce acumulează pasiv cele divine din fazele anterioare. *22)* Lev. 23. 23-25 *23)* După consacrare, manifestarea vieții lui Hristos în noi: Gal. 2. 20, vieţuirea prin credinţă *24)* Lev. 23. 24 *25)* Evanghelia harului. Sărbătoarea cincea preînchipue actuala epocă: biserica 26) Lc. 4. 18. *27)* Lev. 25 9; Is. 61. 1; Lc.4. 19 *28)* Is. 61. 2 *29)* Liberarea robilor: Lev. 25. 41 *30)* Rom. 8. 21; 2 Cor. 3. 17 *31)* Restaurarea tuturor posesiunilor înstrăinate, etc: Lev. 25. 10. Reformarea caracterului... *32)* Albastru e culoarea cincea din curcubeu.

1) Suferința lentă 2) Luptele sbuciumate *3)* Celor dela strofa cincea *4)* Dupăcum culoarea şasea din curcubeu, deşi mai întunecată, tot lumină este *5)* Obscuritate *6)* Ecl. 7. 3 7) Lev. 23. 26-32 *8)* Ştiind că e de neînlăturat ispăşirea ***practică*** a greşelilor personale, mai ales dacă mărturisirea vinovăţiilor se face şi faţă-de alţii: Iac. 5. 16; Prov. 28. 13. Deşi iertarea e deja primită, prin încrederea în jertfa Mântuitorului, totuş suferinţa purificatoare e necesară educaţiei noastre spirituale *9)* Apoc. 7. 14 Admirabilă potrivire cu amănunte din epoca şasea (cu anticrist) ce va urma actualei epoci *10)* Fiecare desăvârşit ***în felul său***. Câte lipsuri mai trebuesc recunoscute, până să corespundem planului ideal (Ef. 2. 10) format pentru noi personal! Problema suferinţei, privită astfel, e ca şi deslegată.
11) Imagine împrumutată dela Lc. 16. 9. Șapte zile (Deut. 16. 13) cât ţinea sărbătoarea şaptea arată deplinătatea. Ultima epocă din istoria biblică e Mileniul: 1000 de ani sabat pământesc! Atunci omenirea va fi iarăşi în stare să trăiască'n armonie cu natura reînnoită, ca preludiu la veşnica natură... *12)* Colibi din frunziş: Lev. 23. 40 Neem. 8, 15 *13)* Violetul după sobrul indigo *14)* Apoc. 14. 13 *15)* Ex. 23. 16 *16)* Deut. 16. 14-15 *17)* 2 Cor. 5. 1-10. Intreg pasagiul acesta se poate compara cu amănunte dela sărbătoarea corturilor, iar aceasta cu Mileniul.

57. CÂNTAREA MÂNTUIRII

W. Havlock

1. Cântare nouă[1] să'nălțăm, cu îngerii[2] de Sus.
2. Un suflet nou îmbrățișăm
3. ce vine la Isus.
4. Răspund duioasei Lui chemări (la sfârșit)
Răsune'n depărtări cântarea mântuirii!
5. cu'ncrederea iubirii.

I oară — II oară — D'a capo

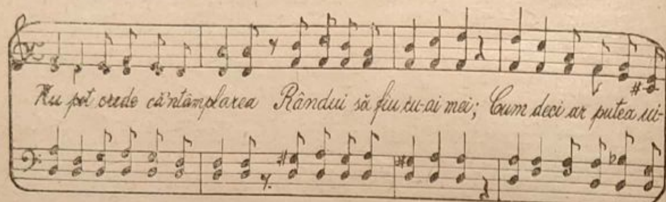
2] Această zi a pus hotar
vieții de păcat.
Ştiu că l'al crucii scump altar
trecutu-mi fu iertat.
O, dacă l-aş uita!
dar Cel Jertfit mi-l spală
în sângele-l pe Golgota
de ori şi ce greşeală.

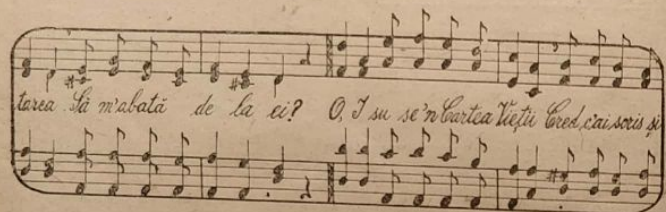
3] —De-ai Săi eşti pe deplin primit,[3]
căci nu uităm ce-am fost.
De EL să fii nedespărţit,
şi afli Adăpost:
o Casă unde El
e Domn atotputinte.[4]
Cu noi urmezi acelaş ţel:
doar sfintele-l cuvinte. M.

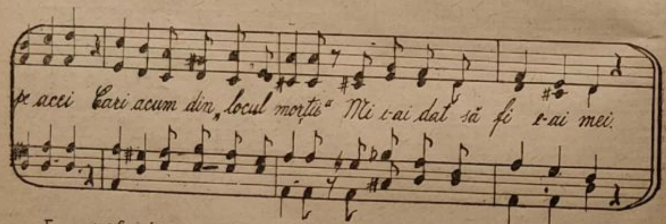
1) Apoc. 14. 3 2) Lc. 15. 10 3) Rom. 15. 6
4) Ef. 1. 22

58. PENTRU AI M'EI

Crede în Domnul Isus Hristos şi vei fi mântuit, *tu şi casa ta*"
Fp. 16 31

Lc. 12[6] Is. 49[15]

2) Refren:
De aceea, chiar şi'n ceruri
vreau să fiu cu toţi ai mei,[1]
căci de dor nespuse goluri
aş simţi, de n'ar fi ei.

3) Dacă voi sosi la Tine,
neşti'nd soarta alor mei,
Ţi-i voi cere în suspine,
până vor sosi şi ei.[2]

] Legătura de iubire
dându-mi drept la toţi cei dragi,
vreau să-i smulgi dela pieire
şi spre Tine să-i atragi.[1]

] Samăn pentru-ai mei Cuvântul
cu nădejde, chiar de plâng,
căci cu chiot2 fi-va cântul[3]
când ca roadă am să-i strâng.[4]

6] Voi avea puteri în ceruri
lumi întregi să rânduesc,
dar cu ce-aş putea deapururb
pe ai mei să'nlocuesc ?[5]

7] Şi cereasca-Apocalipsă[6]
întrebând, mi-ar arăta
că doar unul de-ar fi lipsă,
ceru'ntreg l-ar aştepta.

M.

Est. 8[6]: „Cum aş putea vedea răul ce ar veni peste poporul meu? Sau cum aş putea vedea nimicirea neamului meu ?" ***Fp. 3***[36] ***în original:*** „David, dupăce a slujit neamului său, după planul lui Dumnezeu, a adormit şi a fost adăugat la părinţii săi." *1)* Ioan 17. 24 *2) Lc. 16*[28]: Dacă bogatul necredincios se interesa de ai lui, cu atât mai degrabă noi !

59. PENTRU AI TĂI

Se cântă ca nr. 58 (Palinodie)

1] Nu pot crede că'ntâmplarea
rândui să fiu cu-ai Tăi,
de aceea depărtarea
nu m'abate dela ei.

Refren:

O, Isuse! Vreau de-acuma
să-Ţi slujesc cu toţi ai Tăi,
căci din dor de Tine numa'
it de mine şi de-ai mei.

2] Fi'nd trecut în cartea Vieţii
cu răscumpăraţii Tăi,
depăşesc ţinutul morţii
şi-i primesc ca fraţi ai mei.

3] Dac'aş sta doar lângă Tine,
neprimit fiind de-ai mei,
lacrămile îmi voi ţine,
ştiind că ***TU*** dispui de-ai Tăi.

4] Legătura mântuirii
n'o socot că e'n zadar,
căci în loc de golul firii,
simt ***IUBIREA*** fár' hotar.

5] Samăn pentru-ai mei Cuvântul
cu nădejde, chiar de plâng,
căci cu câtă slavă-i cântul
când în Numele-Ţi se strâng !

6] Casa ce durează pururi
cu nimic n'o'nlocuesc,
căci ea nu-i „doar pentru ceruri"
ci de-aci s'o locuesc.

7] Scumpa Ta „Descoperire"
întrebând-o, mi-a răspuns
şi de-atunci pân'la „răpire"
TU în totul mi-eşti de-ajuns.

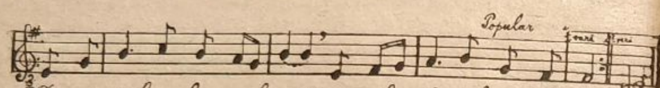
M.

---

1) Mt. 8[5 16] 2) Ps. 89. 15; 95. 2. etc. 3) Iov. 38[7]
4) Ps. 126[4 5] 5) Mt. 16. 26; 2. 18 6) cea actuală la cap 6, 1

60. CÂNT DE LEBĂDĂ

După 2 Sam. 23, 1-7

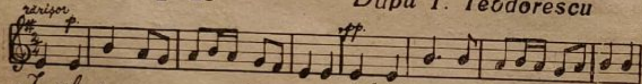

„David, dulcele psalmist", „omul cel mult înăl țat,"
în a in te de-a mu ri, cânt de [1]le bă dă-a lă sat:

3 Duhul Celui Veșnic fu Care-mi insuflă să cânt.
4 E'nălțat ca soarele cine-i drept cârmuitor,
5 El răsare fără nori în lumina zorilor.
6 Iarba fragedă'ncolțește după ploaie'n raza lui.
7 Eu n'am fost așa păstor, numai harul Domnului...
8 Totuș, mi-a asigurat testament bine'ncheiat.
9 Toată mântuirea mea pe el pot fi temeea
10 și din el va răsări tot ce sufletu-mi dori.
11 Fiii celui rău sunt spini ce-i arunci și nu-i atingi:
12 vor fi arși în foc nestins, chiar pe locul ce-au cuprins. M.

61. IUBIȚII NOȘTRI

Gen. 45. 25-28 — *După T. Teodorescu*

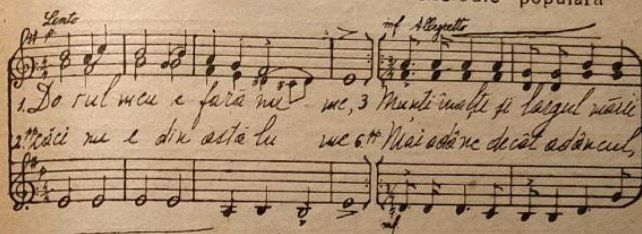
«Io sif în că mai tră e ște! Și E giptul stă pâ neș te.»
au spus frații lui de el; dar la as tă ves te bu nă
nu s'a încălzit de fel i ni ma cel plân s'ntr'una.

2] Prea era de tot frumos,
ca să-i creadă ne'ndoios;
dar când auzi ce-a2 spus
și văzând ce i-au adus,
de odată se trezi:
„Iosif viu! Ce-aș mai dori ?!" Lc 2 29
M.

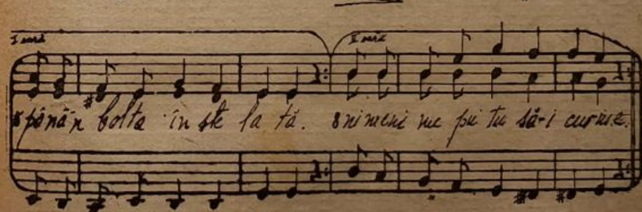
1) Lebăda cântă nespus de înduioșetor când își așteaptă moartea. 2) Iosif la Gn. 45. 9-11

62. DORUL MEU

Melodie populară

1. Do rul meu e fără nu me, 3 Munți înalți și largul mării
2. Căci nu e din astă lu me 6. Mai adânc decât adâncul,

ce-au cuprins cu dor o da tă, până'n nesfârși tul zării,
mai pri'nos de ori ce cul me fost-a dorul, și a vântul

5 până'n bolta în ste la tă. 8 nimeni nu pu tu să-i curme.

2] Și așa în cer ajunse,
la comorile ascunse;
dar nici ele nu-l opriră,
ci mai sus de toate sboară,
pân'la Cel Ce-i peste fire,
unde fu întâia oară.
„Tată, numai pentru Tine
m'ai creat cu-atâtea goluri,
să le umple-Un singur Bine
numai cu divine doruri.

3] Lângă Tine, simt acuma
farmecul ce-l poartă lumea.
Înălțimea îngerească
o străbat cu-aripi întinse
și'n durerea omenească
îmi afund suspine-aprinse.
Toate-s noi, căci viața-i nouă:
mă așteaptă infinitul!
Fie'n stele fie'n rouă,
mă'ntâlnesc cu Prea Slăvitul.
M.

2

63. DORUL FIRESC ȘI DORUL CERESC

Octave Oemkens

Cât ar sorbi din omenești izvoare, dorul firesc[1] înse-
tat este iar[2] «Orice făptură e iarbă în floare»[3] dacă-i do-
rim doar slava de afar. Singurătatea CU EL prețuește
mai mult decât a fi toți adunați. Tainice planuri cu noi urmărește,
de cei iubiți fiind îndepărtați; Tainice planuri cu noi urmărește:
chiar la Izvor vrându-ne'nviorați.

1) Erosul pământesc, după Plato.
2) Ioan 4_{13} 3) 1 Pet. 1_{24} 5) Rom. 11_{33}
4) Fiecare ființă e un cuvânt întrupat. Să pătrundem prin adevărata Iubire până la această esență care „rămâne în veac."

Mângâetorul cu noi veșnic este,[8]
chiar și când credem că suntem uitați.
Nerăbdători așteptând vre o veste,
nu ni-e deajuns ce-a scris El către frați?(sau!)
Singurătatea ÇU EL — ne unește:
Fi'nd[9] *de Acelaș Izvor însetați,*
tainice planuri cu noi urmărește:
necontenit Acolo'nviorați,
tăinice planuri cu noi urmărește:
C' un dor ceresc vrându ne adunați. M.

6) Gen. 41. 51 7) Ps. 87. 7 8) Ioan 14. 16 8) Dac
ne întâlnim la sediul nevăzut numit: Prezența Domnului (Mt. 18. 20
Acolo nu mai e niciun pericol de legături formaliste, căci acee
este Adunarea cea adevărată, indiferent de sistemul ce-i opun
rezistență: Mt. 9. 17

64. SĂ NE-AJUTE DUMNEZEU!

Canon

A B

Să ne-a ju te Dum ne zeu, să ne a pe re de rău!

Totul e'n puterea Lui și-ascultare dă oricui. D. G. Kiriac

65. SLAVĂ ÎNTRU CELE'NALTE

Lc. 2. 14

Vesel — Popular din colecția G. Fl. Breazul

1. Slavă întru ce le'n nalte! 3. Salte ce - - rul
2. Toate ste le le să salte! 4. toți să la - - u
și - - pă mân - - tul, 5. de - - bu vântul.

2] Intru cei de sus mărire,
la oameni bună'nvoire!
Pe pământ să fie pace
cu minunea ce se face!

66 MAGII

Andante — Colind (din Muz. p. clt. de Breazul)

1) Doamne, sfin te le Ți cu vin te ce le-ai spus mai
Num. 24.17 Mt 2.2 Ap. 22.16 — 4) O, mi nu ne!
2) în a în te se'mpli ni ră-a sa cum scrie
5) O, mi nu ne! 3) Duhul Sfânt în pro ro ci e.

Dinspre răsărit răsare
o stea cu lucire mare,
Razele își răspândește,
pe trei magi călăuzește,
O, minune! O, minune!

Prel. M.

67. DRUMUL MEU

1) 3. Așa-mi fac eu drumul meu, 2) drumul meu, drumul meu; 4) merg cântând pe
6) cred în Dumnezeu;
cale. 5) Nu mi-e frică de nimic; eu de îngeri sunt păzit, 6) căci mă'n-

1] Așa-mi fac eu drumul meu,
drumul meu, drumul meu;
așa-mi fac eu drumul meu:
Merg cântând pe cale.
Nu mi-e frică de nimic,
eu de îngeri sunt păzit,
căci mă'ncred în Dumnezeu;
merg cântând pe cale.

2] Chiar de este calea grea,
calea grea, calea grea;
chiar de este calea grea,
merg cântând pe cale.
Greutățile doar sunt
să le'ntâmpin, să le'nfrunt.
Mulțumit cu soarta mea,
merg cântând pe cale.

3] De mă uit înspre sfârșit,
spre sfârșit, spre sfârșit;
de mă uit înspre sfârșit,
pot să cânt pe cale.
Drumul meu se va sfârși
la Acel Ce rândui
să mă nasc om pe pământ;
pot să cânt pe cale.

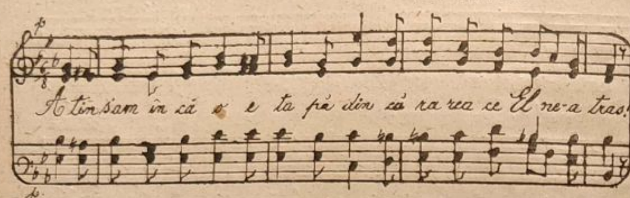
4] De talanți când m'o'ntreba,
m'o'ntreba, m'o'ntreba;
de talanți când m'o'ntreba,
voi răspunde tare:
Doamne, câți talanți mi-ai dat
încă-atâți am câștigat;
drumul vieții mele fu:
muncă și cântare!

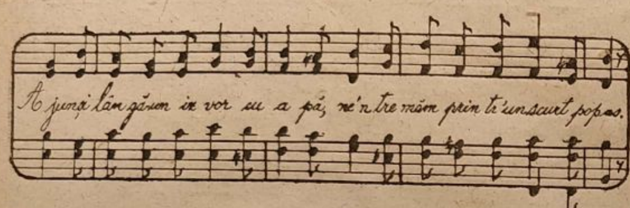
prel. N. T.

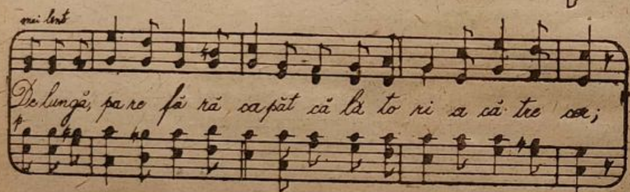
68. „E B E N - E Z E R !"

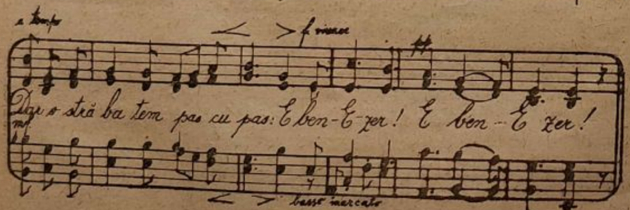
„Până aci Domnul ne-a ajutat..." 1 Sam. 7[12]

H. Annen

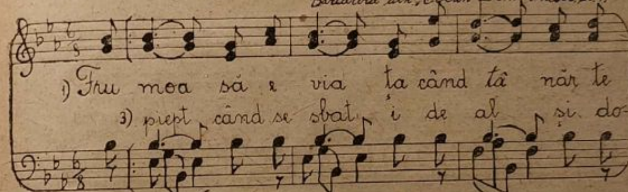

2] Privind la-atâtea lupte'n urmă,
[câte răni, dar și biruinți !]
alegem din ne'nfrânta Urnă
ce-i scris că-s sorții noștri sfinți.
Privind 'nainte und' se curmă
călătoria către cer,
Soartei supunem ori ce dorinți:
eben-ezer ! eben-ezer!

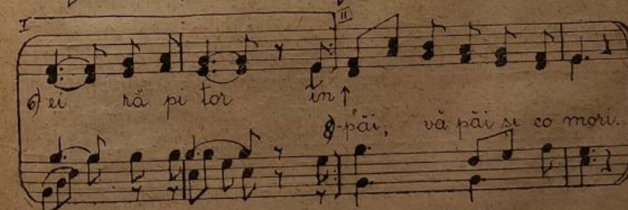
3] Am vrea ca'n sbor s'ajungem Ținta, Fl. 3 13
pe cărare ne'mpiedicați;
dar ni se'ncearcă-aici credința, D. 8 2
și cât suntem de EL legați.
Ocoluri dragi ne'ndreaptă fi'nța Ex 13 17 G 32 30
să fie gata pentru cer.
EL vrea să fim ***așa*** purtați: G 50 20 Ro 11 33
eben-ezer ! eben-ezer ! M.

69. FRUMOASĂ E VIAȚA...

Barcarola din „Oberon" de C. M. v. Weber pr. A.

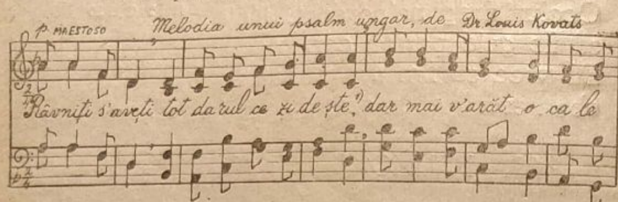
2] Ca unda ce saltă în larg nesfârșit,
„ și nouă de-asemeni ne este sortit
să fim în oceanul Iubirii cerești
purtați spre limanuri, de-aripi,
de-aripi îngerești. A.

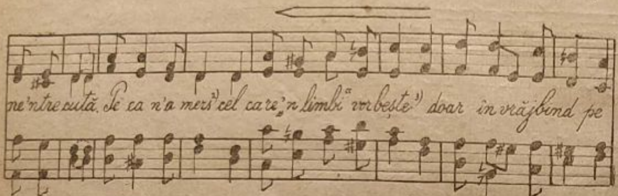
3] Vecia când este al tău viitor,
clipitei nu cere doar ce-i trecător,
ci'ndreapt-o spre Țintă, vâslind ne'ncetat
în briza cea lină și'n viscol,
viscol turbat.

H. 146

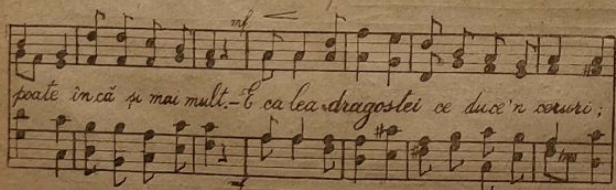
70. DRAGOSTEA

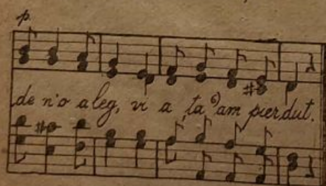
— După 1. Cor. 13 cu Iov 28 —

1) 1 C 12. 31 2) I . 28. 8 3) Iv. 28. 1: argint 4) aur 5) Iv. 28. 8 în orig: fiii mândriei 6) 1 In. 3. 14 7) 1 Cor. 14. 8 8) Iov. 28. 2 9) Iv. 28. 3 - 4 10) Iv. 28. 11 11) Iv. 28. 10 12) 1 Cor. 13. 4-7 și strofa VI safirul albastru = culoarea credinței 13) Iv. 28. 6; 14) Mc. 11. 23

2] Ne'nsufleţit[7], ca trâmbiţa de-aramă[8]
sau ca chimvalul care zângănește
vorbirea mea astfel la ură cheamă,
căci n'are farmec cine nu iubește.
Dacă-aș uimi pe toți cu prorocia[9]
și de-aș cunoaște toate tainele,[10]
știința 'ntreagă nu-i ca veșnicia,[11]
ce-o poartă dragostea în hainele-i.[12]

3] Chiar de-aș avea credința-aceea rară[13]
ce, ne'ndoită,[14] munții-ar strămuta[15],
nimic aș fi,[16] căci propria-mi povară
doar dragostea[17] mi-o poate'nlătura.
Averea toată de-aș schimba în danii[18]
și trupul însuș jertfă de l-aș da,[19]
ce răsplăți am, de nu-mi iubesc dușmanii
și pe cei cari din falǎ-aș ajuta ?

4] — De unde[20] vine-atunci așa minune
și care-i calea să ajung la ea?
—Prea multe îndrumări[21] n'aș putea spune,
dar ai s'o recunoști când vei vedea
că e'mbrăcată'n[22] mare modestie,
dar juvaere'n juru-i samănă
și-i place s'aibă în tovărășie
pe fiicele ei cari îi seamănă:

5] Răbdarea e întâia ei născută,
iar Bunătatea, e-alături de ea.
Zeloasa[23] pentru-alții așa-i crescută,
deși Geloasa e dușmana sa.
Tăcerea-i fiica cea mai serioasă
ce-i place Umilința cea gingașe
și Buna-Cuviința-i mult frumoasă,
cu Altruista-i prietenă din fașe.

---

15) Iv. 28. 9; 14. 18 Ps. 30. 7 16) Iv. 28. 15-19 17) Iv. 28. 12 18) Iv. 28. 5 Cânt. cânt. 8. 7 19) Iv. 28. 3. 5 20) Iv. 28. 20; 28. 19 21) Iv. 28. 23-24 22) Iv. 28. 21 23) In grecește la 1 Cor. 13. 4

6] Să vezi Blândețea-ai zice că e zână
și Indulgența... par'că e din cer;
Dreptatea este fiica cea mezină
ce-aduce[1] mult cu tatăl: **ADEVĂR.**
Să-ți spun acum ce fel e'mbrăcămintea?
dar nu-s cuvinte,-un port prea uimitor:
Iertarea-i văl[2], durerea'ncălțămintea
și cu credința'ncing[3] speranța lor.

7] Dar și mai și: ea e nemuritoare!
Prorocii toți sunt dispăruți[4] de mult
Vorbirea'n limbi e iarăș pieritoare
Știința chiar, cu'ntregul ei tumult.
Vorbesc, de sigur, ca din veșnicie,
din slava unde-și are ea căminul.
Acolo-i strânsă 'ntreaga avuție
pe lângă care tot ce-avem e nul.

8] Ești prea copil de ceri doar jucăria
sticloasă a vorbirii'n limbi cerești
și pentru ea respingi bijuteria,
ce-i mai presus de ori și ce gândești.
Acum vedem ca prin oglindă slabă;
atunci, chiar față'n față'n „Nevăzut",[5]
pe-Acela Care-i Soarele din slavă
Il vom cunoaște cum ne-a cunoscut.

9] De-acuma **DRAGOSTEA** e-a-tot-stăpână
în casa ce credința i-a zidit;
Nădejde'-o termină, ca să-i rămână
doar ***dragostei*** ce-i din Cel Infinit.

M.

---

1) seamănă 2) „acopere totul" *3)* analog cu *1* Pet. 1.13: să nu fie o speranță vagă, ci precisă și sigură.
4) cei cari au fost întrebuințați la complectarea sfintei Scripturi.
5) Lumea de Dincolo, după expresia grecească din N. T.

71. RUGĂCIUNEA

2] Fii o[1] scară-a' cărei trepte
duhu-mi necurmat să'ndrepte
tot mai sus, spre tronul unde
stă Acel Ce îmi răspunde.

M.

72. TATĂL NOSTRU

In așteptarea unei muzici potrivite. Tradus ritmat, păstrând totuș exact conformitatea cu *originalul* grec dela Mt. 6. Sugerat de o variantă a poetului Cridim.

1 „Tatăl nostru Care ești în ceruri,
„fie Numele-Ți sfințit!
2 „Vie-a Ta împărăție!
3 „Voia Ta să fie: ca în cer și pe pământ!
4 „Pâinea noastră spre ființă dă-ne astăzi!
5 „Și greșelile ne iartă,
„cum iertăm și noi pe cei ce ne greșesc.
6 „Și'n ispită nu ne duce,
„ci ne scapă de cel rău.
7 „Căci a Ta e'mpărăția și puterea și mărirea,
„în vecii. Așa să fie!

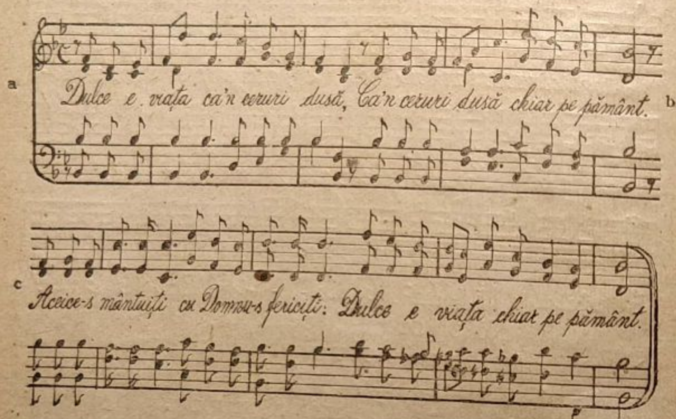
M.

---

1) Gn. 28. 12

73. DULCE E VIAȚA

popular german

2] Slava din urmă ce toți dorit-au,[1]
ce toți dorit-au
chiar azi avem.
El vinul cel mai bun[2]
păstrase pân' acum:
slava din urmă chiar azi avem.

3] Vremea se scurge[3] și nu se'ntoarce,
și nu se'ntoarce[4]
iar la izvor.
Din EL ne adăpăm
și veșnic tineri[5] stăm;
vremea se scurge iar la Izvor.[6]

---

a) Ef. 2. 6 Fil. 3. 20 Apoc. 4. 1 Mt. 6. 10
b) Lc. 17. 21 c) Ps. 65. 5 1) 1 Pet. 1. 12
Mt. 13. 17. 2) Ioan 2. 10. 3) Ps. 90. 10
4) 1 Cor. 10. 4 In. 4. 14 5) Ps. 103. 5

4] Veșnică-i nunta[1] cu Domnul slavei,
cu Domnul slavei
ce ne-a unit.
Acas' la El mutați,[2]
suntem ca El schimbați:[3]
Veșnică-i nunta ce ne-a unit.

5] El ne conduce din slavă'n slavă,
din slavă'n slavă,[3]
din har în har.[4]
Izbânzi[5] ne dă mereu
ne'nvinsul Dumnezeu;
El ne conduce din har în har.

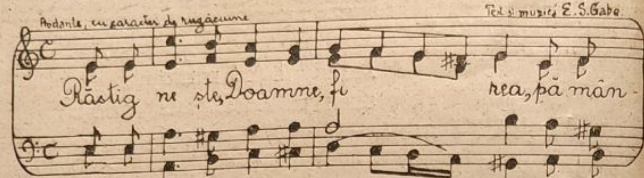
6] Scumpă[6] e floarea ce nu se trece,
ce nu se trece
smulsă[7] de-aci.
In raiu, ca sad[8] ceresc,
dorințele-i rodesc;[9]
scumpă e floarea smulsă de-aci.

7] Fluturu-i liber, ieșind din fașe;[10]
din floare'n floare
de vânt[11] e dus.
Sorbind din cer în cer
nectar de Adevăr,
viața e dulce doar în Isus.
M.

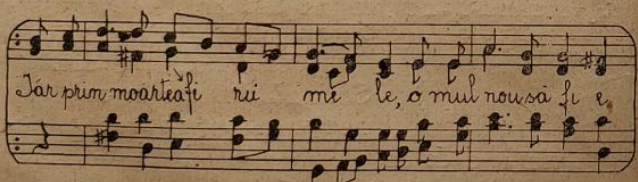
1) Ap. 19. 7
2) Ap. 21. 2 3) 2 C. 3. 18; 1. In. 3. 2 4) In. 1. 16
5) 2 Sam. 8. 14 6) Ps. 116. 15 7) Ecl. 3. 2 Ir. 24. 6
8) Ps. 92. 14 9) 1 C. 15. 38 10) In grecește, cuvântul psihe însemnează și suflet și fluture, deci se poate face o asemănare între metamorfoza omizilor în fluturi și'ntre metempsihoza biblică..
11) Duh și vânt e acelaș cuvânt în originalele Bibliei.

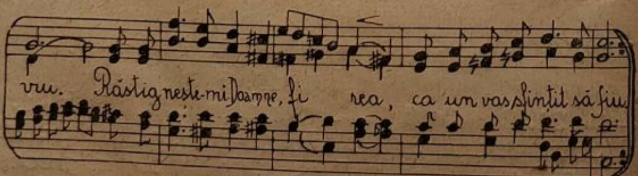
74. RĂSTIGNIREA FIRII

2) **Răstignește-mi, Doamne, firea,**
căci nimic nu-i bun în ea.
Răstignește-mi, Doamne, firea.
Acolo zace pofta rea.

3) **Răstignește-mi, Doamne, firea**
care-atât m'a chinuit.
Răstignește-mi, Doamne, firea;
amarnic fui de ea robit. E. G.

75. CÂNTUL ESTE ARIPI

2] Cine-i vesel[1] cântă, dar cel întristat
să nu-și mai frământe mintea ne'ncetat,
ci la rugăciune să alerge'ndat',
căci ea îl dispune-apoi[2] și la cântat.

3] „Cântul este aripi" numai dacă ești
pasăre curată[3], altfel... croncănești ![4]
Sunt și târîtoare care sboară-ades;[5]
cântul pentru-acelea[6] e de ne'nțeles.

4] Lumea cântă, totuș geme și'n păcat.
Cântul ce s'ajute bietului prădat?
Fii Samariteanul ce l-a îngrijit,
nu levitul de la templu nelipsit.

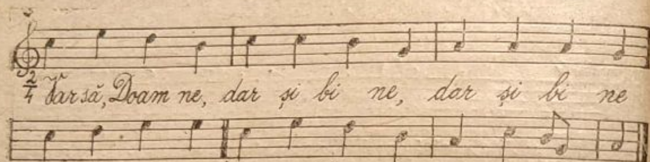
M.

---

1) Iac. 5. 13-14. 2) Ecl. 3. 4 3) Lev. 11. 47
4) Lev. 11. 15. Să te ferești de păsările care nu cântă, căci sunt răpitoare. 5) Lev. 11. 20. Adică cei ce trăesc lumește și cu toate acestea își dau aere că sunt credincioși. 6) Lăcustele însă (vers. 21) cântă destul de plăcut. Inchipuesc pe cei ce își dau toate stăruințele să nu se mânjească de pământ. 7) Lc. 10. 33

76. U R A R E

Melodie populară

2] peste casă, peste masă,
peste oamenii din casă;
peste casă, peste masă!

3] Toarnă, Doamne, fericire,
fericire și iubire;
toarnă, Doamne, fericire!

4] peste mari și peste mici,
peste toți câți sunt aici;
peste mari și peste mici.

Popular cules de Gr. Teodosiu

77. L E G E N D Ă

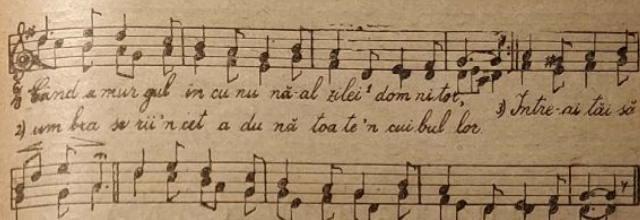
(Se cântă ca nr. 3)

Când un copil era Isus,
în grădiniță El a pus
un trandafir, cu gând curat:
să-I poarte flori de 'ncununat.
Când trandafirii înfloreau,
copiii răi se năpusteau
asupra crengilor cu zor,
rupând vicleni podoaba lor.
„Mai vrei să-ți pui cunună, vrei?"
strigat-a ceata de mișei.
„Dar spinii totuș Mi-au rămas,"
le-a zis Isus cu blându-I glas.
Atunci în joacă-au împletit
spinoase crengi ce-au înflorit
pe fruntea Sa'n rubine vii:
coroana unei profeții... Mt. 27. 29

Prelucrată de M.

78. S E A R A

Melodie populară franceză

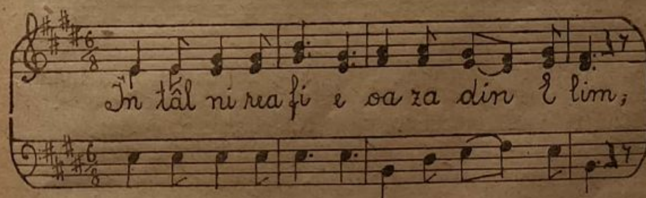

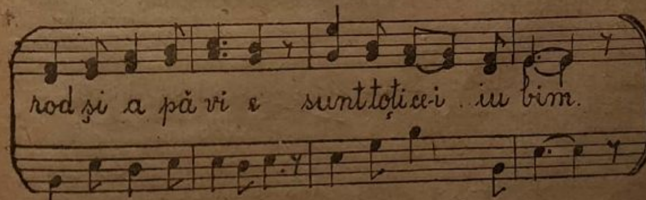
2] Fruntea noastră se înimbă[2]
de cerești lumini
când Cuvântul sfânt ne plimbă[3]
'n văi și pe 'nălțimi.
El te face să supini:[4]
ruga-aceasta'n cânt preschimbă[5]
zilnice micimi[6].

M.

79. ÎNTÂLNIREA FRĂȚEASCĂ

Ex. 15. 27

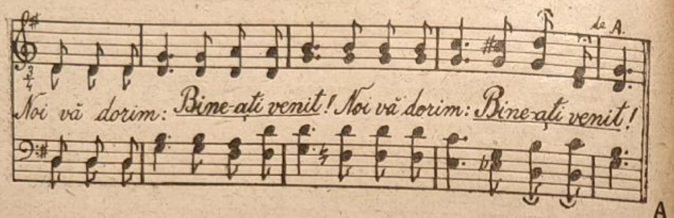

M.

1) Gen. 1. 16.4 2) cearcănul de lumină sufletească: Ps. 149. 5
3) Ps. 119. 1; 4-5 4) Ps. 17. 15 5) Ps. 30. 12
6) 1 In. 1. 9 Ps. 30 5-6

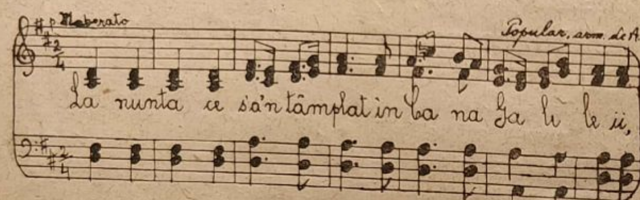
80. BINE-AŢI VENIŢI

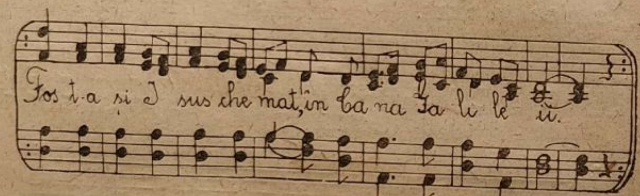

A.

81. NUNTA DIN CANA

Ioan 2, 1-*11*

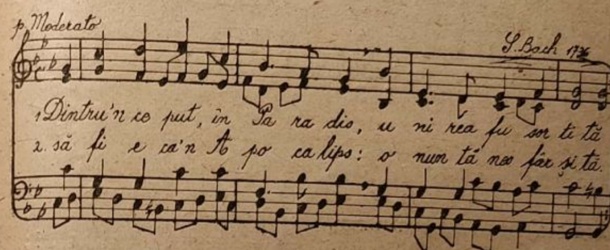
Şi vrând trişti a nu-i lăsa,
a venit cu maică-Sa.
Şezând la masă şi bând,
băutura neajungând,
toţi care la masă stau
în tăcere se uitau,
necutezând a'ntreba
de mai este vin ori ba.
Iară mama lui Isus,
văzând că nu-i vin de-ajuns,
Zise: „Fiul meu iubit,
vinul vezi, s'a isprăvit".
Atunci, Isus S'a sculat
şi slugile a chemat.
Apă'n şease vase-au pus,
pline toate până sus.
Când le-a binecuvântat,
apă'n vin s'a preschimbat.

Şi-a zis să dea'ntâi la nun,
să guste vinul de-i bun.
Nunul dacă a gustat,
cu glas mare a strigat:
„Cei ce fac ospeţe mari
dau întâi vinuri mai tari;
numai dacă le sfârşesc,
vin mai slab atunci primesc.
Noi cel prost însă-am băut,
căci pe cel bun l-ai ţinut.
Atunci toţi au cunoscut
că Mesia S'a născut.
Cea dintâi minune-a Lui
e să schimbe viaţa-oricui
într'o nuntă ne'ncetat
cu cerescul Împărat.

Cules de M. Vulpescu
prel. M.

82. CĂSĂTORIA... IDEALĂ

Mat. 19. 4-8 şi Cânt. c. 8. 6-7

3] Din veşnicie fi'nd sortiţi
să se'ntâlnească'n vreme,
ei s'au ales, şi — fericiţi —
chiar moartea n'au a teme,
căci necurmat sunt pregătiţi
să fie'ntr'alt Cămin primiţi
când Domnul va să-i cheme.

4] Ca moartea-i tare dragostea,
peceţi neşterse are.
Văpaia ei e dintr'o stea[3]
ce doar[4] odat' răsare.
Purtând întreaga soartă ea,
în cale ce-ar putea să-i stea
s'ajungă-al vieţii[5] soare ? „ M.

---

1) Apoc. 19. 19 2) Ef. 5. 32
3) Destinul dragostei... Vezi „Trésors des humbles" de Maeterlinck. *4)* „Iubim numai odată 'ntr'adevăr".
5) Toate stelele sunt sori depărtaţi...

83. PENTRU UN PRUNC

Se cântă ca nr. 82

1] Isuse-ai fost copil iubit[1]
şi Iţi plăceau copiii;[2]
chiar pentru ei Tu ai venit[3]
din sânul[4] veşniciei.
Ţi-aducem deci acest odor
ofrandă-acum şi'n viitor:
părtaş Impărăţiei. Ioan 3. 3...

2] Cum binecuvântai duios
pe cei aduşi la Tine,
Ţi-l dăm, s'ajungă credincios
în căile-Ţi divine.
Să crească'n templul[5] Tău mereu,
iar când va fi născut din nou,
să Ţi se dea *de sine*.

3] E-al Tău'nainte de a fi
încredinţat azi nouă.
Fiindcă-l iubeşti, cum noi n'am ştii,
dă-i TU o fire nouă:
Să Te iubească tot la fel,
şi Duhul Sfânt să fie'n el
ca raza'n strop de rouă.

4] Ca îngerii ce-l ocrotesc,[6]
să fim într'a lui viaţă;
iar când de sânul părintesc
va fi lipsit vreodată,
să nu uităm că l-ai primit;
deci, ca acum, necontenit
va sta[8] în a Ta Faţă. M.

81. CÂNTEC DE LEAGĂN

2] Steaua[9] ta-aici se opreşte
la mămica[10] ce-o priveşte
strălucind în viitor[11].
Nani, nani, somn uşor!

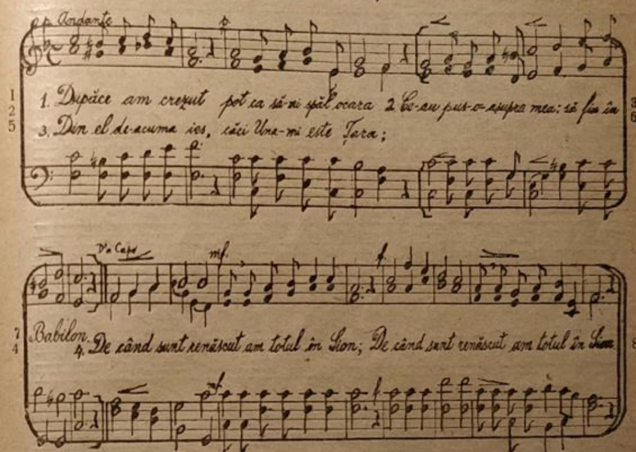
3] Taci, s'asculţi în somn pe îngeri;
unde-ai fost tot fără plângeri,
vezi[7] pe Tatăl nevăzut.
Nani, nani, vis plăcut! M.

---

1) Lc. 2. 52 2) Mc. 10. 13—16 3) Mt. 18. 11
4) Col. 1. 13 5) 1 Sam. 1. 22 6) Ebr. 1. 14 etc
7) Mt. 18. 10 8) siguranţa dela Fp. 16. 31, etc. Cuvântul „*prezentaţi* trupurile voastre ca jertfă vie..." dela Rom. 12. 1 are înţelesul: să le lăsăm să stea acolo lângă Domnul, gata pentru orice va orândui El cu ele... *9)* Mt. 2. 2. *10)* tăticu, nenicu, ţăţica.
11) Lc. 2. 19

85. PENTRU UN CREDINCIOS

(Mc. 8. 38)

2] O, blestemată fii, tu fiară[9] ucigaşă!
Ca şi pe Domnul meu, pe-ai Săi drept-următori[10]
hain i-ai chinuit sub ghiara ta, vrăjmaşă:
dar nu ţi s'a supus[11] şi sunt biruitori. (bis)

3] Isuse, Domnul meu, spre Tine ies din lume,[12]
ocara ca să-Ţi port cu-al Tău iubit popor,[13]
căci pace am găsit cuprinsă'n al Tău Nume
şi cugetu-mi curat Te cere'n al său dor,[14] (bis)

4] Cu Tine îngropat,[15] trec apa „Judecăţii"[16]
s'arăt[17] când ies din ea că viaţa-mi înoiesc.[18]
Pe cruce *EU* să fiu e cererea dreptăţii,
dar locu-mi *TU* luând, eu mort mă socotesc[19]. (bis) M.

---

1) Fp. 8. 37; 10. 47; 16. 32; 34; 18. 8 Rom. 4. 11 Eb. 6. 1; 10. 22 Ef. 5. 26 Col. 2. 20 *2)* Ios. 5. 1-9 *3)* Jd. 6. 25 Iv. 13. 5-13
4) Ap. 18. 13 *5)* Ap. 8. 4 Fp. 2. 40 *6)* Fp. 19. 15 Iuda 4; 1 Tm. 3. 15 Ef. 4. 4 6 *7)* 2 Co. 5. 17 Ro. 6. 8 In. 3. 6
8) Ps. 87. 7 Ga. 3. 27 *9)* Ap. 17. 6 7 *10)* Ga. 6. 15-16
11) Ap. 12. 11 *12)* Eb. 13. 13 *13)* Eb. 11. 25-26 Rt. 1. 16
14) 1 Pt. 3. 21 orig. *15)* Ro. 6. 4 *16)* In ebreeşte: Iordan:
Ios. 22. 25 *17)* Eb. 11. 7, 19 *18)* Ro. 6. 4-5 în orig. Col. 2. 12
19) Ro. 6. 11; 2 Co. 5. 14; 1 Pt. 4. 2

86. ANIVERSARE

Vivace pp

Când Domnul împlinit-a anii ce-i am a-
-cum în urma'mea, răpea mereu[2] te ren Sa ta nii
și-a prinse' lumea cu-a Lui stea: Bi ru i tor, ur ma
des ti nul, în Tatăl Său în cre ză tor. rit. El îmi as-
-cultă azi sus pi nul[6] cresc. și de tre cut ff largo și vi i tor. 7

2) Când globul își inchee hora[8]
în jurul soarelui văzut,
lăuntru-mi[9] n'a 'mplinit nici ora
spre Centrul[10] fără de'nceput.

Nu clipa[11] vreau, ci veșnicia;[12]
nu vas de lut[13], ci trupul nou!
Nici astrele[14] n'au Armonia[15]
ce-mi dă în duh divin ecou[16].

M. 28 Mai 1937

87. ÎNCEPUTUL LUCRĂRII

Toate lucrurile bune se încep cu rugăciune.

Rugăciunea rău făcută nici odată nu ajută.
Bine de te vei ruga, El cu drag te va-ajuta.

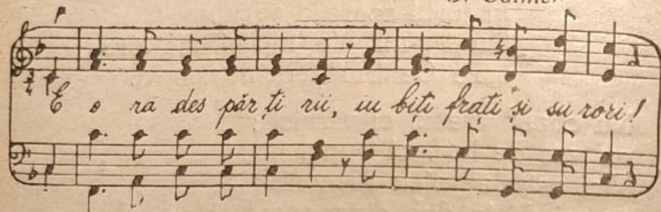

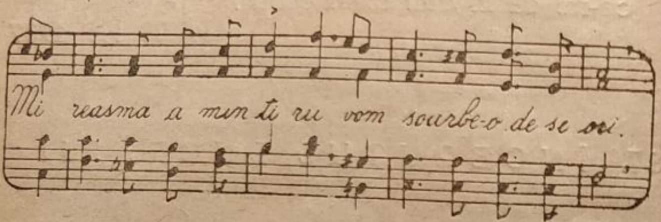
1) Fil. 3. 14 Lc. 9. 62... 2) Fp. 10. 38 3) Lc. 12. 49
4) Mt. 2. 2... 5) Mat. 26. 54 Ef. 2. 10... 6) Rcm. 8. 26
7) pentru 8) orbita, anul planetar 9) 2 Co. 4. 16
10) Ps. 84. 11 11) 2 C. 4. 17 Ecl. 1. 7 7.
12) Ps. 89. 29-30 13) 2 C. 4. 7 14) Iov. 38. 7
15) Călăuzirea exactă a orbitei noastre duhovnicești Ef. 5. 8, 15 orig. 16) Iov 26. 14 și la v. 1 dela nr. 18

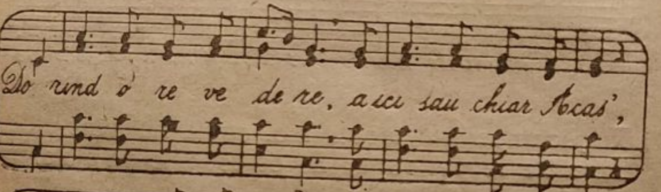

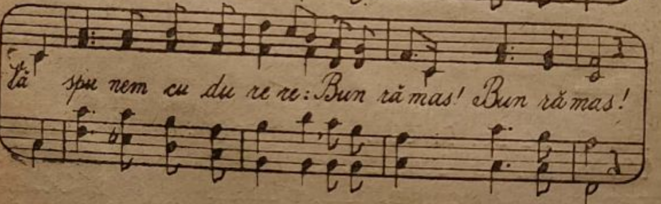
88 BUN RĂMAS

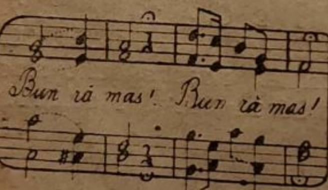
O. Salmen

Ultimile 3 se pot înlocui așa:

2 O RĔOVOAR! Au revoir! Franțuzește

3 GUT BAI! Good by! Englezește

4 AUF VIDĂRZEN! Auf wiedersehen! Nemțește

4 VALE! ÉROSE! Latinește. grecește

sau 4: AGHIE SÉGNETI Ungurește

sau: 3) Șalom!-pace! evreește

4) Dosfidanie! rusește.

2] Pe-acest tărâm vremelnic
suntem doar călători,
Iubindu-ne 'n Cel Veșnic,
ne știm nemuritori.

Spre Cuibul cel statornic
se 'nalță-al nostru glas,
din ce în ce mai dornic:
Bun rămas! Bun rămas!

M.

89. MULȚUMIRE LA MASĂ

Vezi și nr. 12 str. 12 — popular danez sec. XVI

Ps. 63. 19 Eb. 13. 5; 1 C. 10. 31 — M.

90. N'AM FOST CUMINTE...

(Se cântă ca nr. 84. Vezi și echivalentele)

1] Sfinte Tată Dumnezeu,
eu sunt copilașul Tău,
cum am fost și înainte;
însă azi n'am fost cumint϶.
Am fost rău (rea), n'am ascultat,
pe părinți i-am supărat.

2] Știu că Tu m'ai așteptat[1]
ca să-Ți spun[2]... și m'ai iertat;
dar Te rog în minte-a-mi pune
Duhul Tău de'nțelepciune[3]
și m'adoarme'n patul meu,
sfinte Tată, Dumnezeu. G. P.

91. FLORILE (Mt. 6. 29)

Andante. Poco rubato. Melodie populară arm. A.

1 mm... Te o preș te în a intea flo ri lor mereu.
2 Nu grăbit, ci'nal ță-ți mintea în spre Dumne zeu.
3. Nu'ntâlnești nici la prin țe si mai stră vit veșmânt
4. Simplu, dar mă es tru-l țe se, nici nu se fră mânt

2] Dulci și cu miresme,'mbie
-al gâzelor norod.
Truda își ascund sub glie,
dar zâmbind, dau rod.

Ne învață curăția
și-al vieții 'nțeles,
dacă le primim solia
ce El ne-a trimis. M.

1) Ps. 86. 5 2) 1 In. 1. 9 3) Is. 11. 2

92. CÂNT DE DOR

[Se cântă ca nr. 102]

1] Foae verde de mohor,
de mohor, de mohor —
Cântă mierla un cântec de dor,
Cântul trist, călător,
sboară'n astre fără nor;
căci sub cer
toate cer:
cânt de dor! cânt de dor!

2] Bolta-albastră s'a'norat,
s'a'norat, s'a'norat.
Doar Luceafărul înflăcărat
a rămas luminat.[1]
Dar sub stelele de foc,
totu-i vânt
pe pământ.
Totu-i vânt! totu-i vânt![2]

3] [Se repetă primele 6 rânduri]
toate-și cer:
Slava϶ lor, Slava lor! D. B.

93. GHEDEON

moderato. Melodie româno-macedoneană, din culegerea I. Caranica

Duhul Sfânt Se'm bra că' și azi, ca alt dat cu Ghe de on.

Alegându-Și un viteaz[5], Duhu-i[6] „Facla'n vas[7] de lut"
Doar cu-o[8] falcă, și Samson pe dușmani i-a abătut.
Domnului de te predai[9], „mergi cu forța ce[10] o ai". M.

1) Eb. 13. 8
2) Ecl. 1. 14, 17
3) Ro. 8. 18-19
4) Jd. 6. 34 orig.
5) Jd. 6. 12 Eb. 11. 32
6) Jd. 7. 16 Is. 10. 17; 62. 1
7) 2 Co. 4. 7
8) Jd. 15. 14-19
9) Jd. 6. 18-21; 16. 17
10) Jd. 6. 14

94. ALARMA SUNĂ

A-lar-ma su-nă în văz-du-huri, să ne tre-zim la lup-te noi!

Efes 6.12

Suntem în trup, vrăjmașii-s duhuri, dar Domnul scoate oricând eroi.

Ps 20.6 — Lc 14.27

Se'nalță steagul bi-ru-in-ței: Ne'nvinse cruce-a jert-felor

rit. — ral. — Jn 16.33

a-du-nă oș-ti-le cre-din-ței con-du-se de-Un Bi-ru-i-tor.

2] Izbânda-i de El pregătită,[1]
noi dar[2] culegem prada ei;
cununa însă-i mai slăvită
când peste răni o întemei.
Curaj avem și'nflăcărare
aprinsă'n Vatra ce-apărăm.
Salvați prin jertfa cea mai mare,
ce-avem mai scump voim să-l dăm.

3] Prin cântec[3] dărâmăm redute,
drept,[4] fiecare 'naintând.

Puteri cerești vin[5] să ne-ajute
să cucerim totu 'n curând.
Prin[6] rugă 'ntreaga[7] armătură
a Duhului o mânuim;
și biruind, orice bravură
doar forței[8] Lui atribuim. M.

95. TINERIMEA CREȘTINĂ

Tiară — Din opera: „Puritanii" de V. BELLINI 1835

1 Ca o-ș-tii u-nei zi-le noi, e trea-ză-acuma ti-ne-ri-mea.
2 Fa-langă[4] sacră de e-
3 roi, jertfă, nu ro-bi e-rea. (jertfă nu)
Cu Că-pi-ta-nul
5 Al nostru nu-măr
4 bi-ru-im ia-dul cu spu-za-i de-a-liați;
6 e in-fim, dar suntem Ce-ru-lui predați. La luptă, frați!

2] Privirea-l săgetând scântei,
aprinde'n toți o năzuință
ce schimbă pe cei slabi în lei:
glasul Lui e-o biruință.
Când Numele-l rostim avani,[5]
de nicio piedică'nfricați,
i-apucă groaza pe dușmani
și fug din fronturi dezarmați.
La luptă, frați!

3] Intotdeauna'nvingători
sunt cei uniți în o simțire
și sunt priviți ca dezertori
cei rămași în amorțire.
Cu noi e oastea de martiri[6]
care-s cu slavă'ncununați;
ei, credincioși Bunei-Vestiri,
singuri, luptau nestrămutați.
La luptă, frați!

M.

Notele dela nr. 94 n'au avut loc de tipărit..
1) Ps. 110. 3 2) Un brav batalion spartan care, la Termopile, a luptat, murind până la unul în războiul cu Perșii.. 3) Ios. 5. 14 Eb. 12. 2: „Cel Care începe și merge'n frunte"; în orig. 4) Mt. 16. 18 5) cu strășnicie 6) Eb. 12. 1 7) =Evanghelia

96. PATRIA ROMÂNĂ

A. Gaydou

1 În tricolor e ROMÂNIA, ... ca drapelul ei.
2 A hărăzit-o Tez-
3 ni şi-a cu-un tărâm îndrăgit de zei.[2] E «Dacia prea feri-
citã»,[3] cu neamul «cel nemuritor»;[4] e fiica Romei cea sortită
5 să-şi toarne falnic viitor.

Refrenul:
6 Tu, căpitan iubit îndreaptă cârmuitorii ...,
7 spre Patria ce ne
8 aşteaptă s'o stăpânim într'Adevăr.

Da capo Refrenul

1) Deut 32. 8 2) cu înţelesul de: îngeri, ca în Ps 97.7; 8. 5. etc. în original 3) „felix" cum o supranumeau Romanii. 4) Locuitorii Daciei aveau o nemaipomenită credinţă în viaţa viitoare, încât Grecii le ziceau: „nemuritorii Geţi" 5) Dreptatea divină ne va menţine în fruntariile străbune, căci, după proorocii, statele ce-au aparţinut imperiului roman se vor uni într'o confederaţie latină.

2] Ogoru-ades udat cu sânge,
cu lacrămi multe şi sudori
e *Patria* ce fiii'şi strânge
de-ori unde-ar fi ei călători.[6]
E dorul[7] fără-asemănare,
vorbirea plină de alint;[8]
e portul[9] mândru ca o floare
şi viers[10] duios ca de argint.

3] Români creştini, avem menirea[11]
ca nimeni alţii s'o iubim.
Isus ne vrea, ca mântuirea
prin viaţa noastră să-i vestim.
Strămoşi ne sunt legionarii[12]
ce-aveau *viaţa*[13] din Scripturi
şi scuturăm tot ce fanarii[14]
ne-au dat din vechi dărâmături.[15]

4] Cu „slova" Slavilor zănateci
se troieni'nfloritul grai.
Eram priviţi ca şi sălbateci
în codrii „gurilor de rai",[16]
dar Duhul Sfânt tot desvelit-a[17]
Cuvântul cel nepieritor;
el pentru noi e „dinamita"[18]
ce schimbă-adânc ori ce popor.[19]

M.

6) sau: rătăcitori; cei numai vremelnic înstrăinaţi, nu însă trădători.. 7) Cuvântul: dor n'are corespondent exact în nici o limbă... 8) armonioasă. Istoricul Michelet spunea că n'a mai întâlnit nicăeri ca la noi atâtea expresii de mângâere. 9) la expoziţiile mondiale ia premiul întâi. 10) „Privighetori din alte ţări vin *doina* să ne-asculte .. "(O. Goga) 11) 1 Tim. 5. 8 Rom. 13. 5; 2 Kron. 24. 16 etc... 12) Printre ostaşii şi coloniştii romani, mulţi erau aduşi în Dacia de prin prejurul Antiohiei unde era centrul misionar al creştinilor ce o rupseseră cu legalismul şi tradiţionalismul iudaic dela Ierusalim: Gal. 2 11 Fp. 21. 18 25. Ei au adus la noi adevăratul creştinism; de aceea noţiunile pur scripturistice sunt exprimate prin cuvinte latine, pe când ritualismul iudeo-păgân adaptat de sinoade e îmbrăcat în haină limbistică bizantino-slavonă. 13) nu numai o neputincioasă „mărturisire de credinţă"

14) veneticii, nu oaspeţii. Fanarioţii ne-au fost o pacoste şi pe tă-
râmul religios, deşi credinţa la noi era mai de mult înăbuşită d
Slavi, cari şi ei împrumutaseră păgânismul prea puţin mascat a
Grecilor decadenţi. *15*) iudaice şi păgâne *16*) din „Mioriţa"
neîntrecută între poeziile populare ale altor ţări. *17*) Fu ca o
primăvară pentru limba şi simţirea românească traducerea Sf. Scrip-
turi în graiul nostru, sub îndemnul *protestant*, prin veacul XVI
motivat de 1 Cor. 14. 19, pe când chiar celelalte popoare de ri-
„ortodox" nu-şi aveau cultul în limba lor *naţională* *18*) Rom.
1. 16 în orig. *19*) Atâtea ţări îşi datează începuturile cultu-
şi civilizaţiei lor de când au pus Biblia în mâna poporului, care e
baza şi a naţionalismului constructiv.

97. BIRUINŢA LUI MESIA

După psalmul 2

1 De ce-i atâta zarvă 'ntre popoare?
3. Mai marii lumii vor să se răscoale 2. De ce-s atâtea cugetări deşerte?
4. Şi se'ncumet cu Domnul să se certe. 5. Găsiţi prea grea uşoara Lui povară?
7. Zadarnic vă făliţi cu-atâtea arme,
I oară II oară
6 De vreţi război cu cei din sfânta ţară?
8. Căci doar to-iagul Său o să vă sfarme!

– Melodia acestui psalm o cântau fraţii francezi în timpul marilor prigoniri, acum vreo 400 de ani –

2] Din cer Atotputernicul priveşte,
Îşi bate joc de ei şi se mânie,
aruncă groază, apoi le vorbeşte
prin focul ce-i aprins de-a Sa urgie.
Să ştie toţi: HRISTOS e-al nostru[7] Rege!
Mult nu mai e pân' sub slăvita-I lege
supus ca cerul fi-va şi pământul,
dar răii fac cu iadul[8] legământul. M.

98. SABIA CUVÂNTULUI

Efes. 6. 17: „Luaţi...sabia Duhului care este: Cuvântul lui Dumnezeu". 1 S. 21. 9: „Nu-i alta ca ea!"

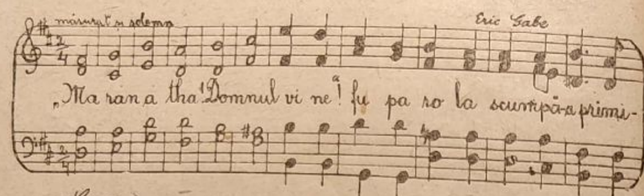
1 Sam. 21.9 Nu-i carte mai bună ca Bi bli a Nu-i carte mai
bu nă ca Bi bli a. De-o citeşti în ori ce zi, ea te
va că lă u zi. Da, nu-i carte mai bună ca Bi bli a.

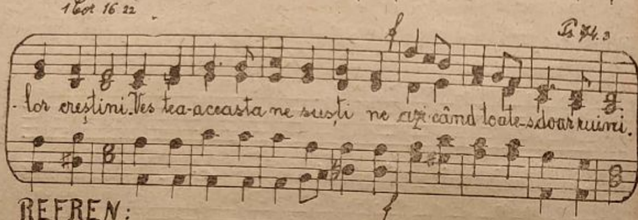
J Ş.

1) Fp 4. 25 2) 1 Co. 3. 20 4) Fp. 5. 39
5) Mt. 11. 29 6) Fp. 9. 5 7) Fp. 17. 7
8) Is. 28. 15

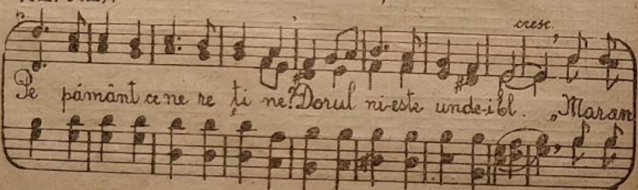
99. «MARAN ATHA»!

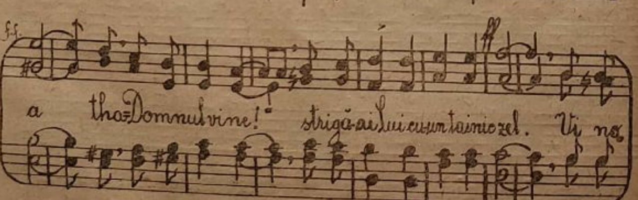
1 Co. 16. 22: *„Dacă nu iubeşte cineva pe Domnul nostru Isus Hristos, să fie* anatema!"*(=să fie despărțit!) «MARAN ATHA!»* *(=Domnul vine").*

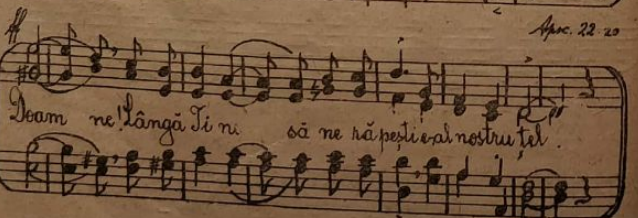

REFREN:

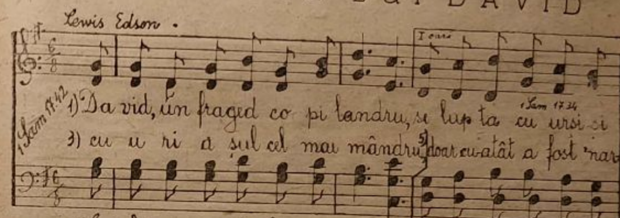

2] Maran atha! fu salutul,
în prigoane, între frații de atunci
când le lua întreg avutul[3]
și'nduraau cumplite munci.

3] Maran atha! e urarea
pentru cei ce pregătesc venirea Lui.
De-ar ști'n ea și-amenințarea[4]
toți vrăjmașii Domnului!

M. Trott.

100. ARMELE LUI DAVID

2] El a învins cu alte arme,[5]
date lui de Dumnezeu.
Cu ele oricând putea să sfarme
uneltele celui rău.

Pe harfa inimioarei sale,
Duhul Sfânt cânta mereu
și-i insufla cântări ideale
ce-i sunt încă azi [7]trofeu. M.

---

1) 1 Ps. 74. 2-3 *2)* Apoc. 22. 20 *3)* Ebr. 10. 34
4) Urarea aceasta e nedeslipită de blestemul din acelaş verset pentru cei ce urăsc pe Domnul Care vine să-i judece. *5)* 1 S. 16. 23 *6)* Ef. 6. 13 *7)* Psalmii lui, nu ca la 2 S. 18. 18.

101. CETATE TARE

M. LUTHER 1483-1546

Maestoso mf

1. Ce ta te ta re-i Dum ne zeu și ar mă-apără toa re;
2. El ne a ju tă'n ori ce greu ce ar vrea să ne doboa re. Vrăj-
-ma șul cel bă trân se cre de-a cum stăpân; pu te re, vi cle-
-șug el a re din bel șug cât nu-i poți da de sea mă.

3] Tăria noastră nu-i de-ajuns
și-am fi răpuși pe dată;
dar luptă pentru noi Isus:
El duce lupta toată.
Și'ntrebi tu cine-i El?
—El este Emanuel,
e Domnul Sebaot
și Dumnezeu a tot,
El e Biruitorul!

4] De-ar fi cu draci[1] pământul plin
ce-ar vrea să ne înghită,
nu ne'ndoim cât de puțin
de-a noastră reușită.
Al lumii-acestea prinț
scrâșnește-amar din dinți;
dar oricât ar scrâșni,
nimic n'ar izbuti:
Scriptura-l va răpune.

4] Să nu se-atingă de „Cuvânt“,
să-l lase cum e 'n Carte!
Cuvântul și cu Duhul Sfânt
ne sunt a noastră parte.
Și-atunci să tot lovească
în viața pământească,
—tiranul inamic—
noi n'am pierdut nimic,
căci cerul nou[2] e-al nostru!

Șt. D. după **M. Luther**

102. „DUMNEZEUL CE-L SLUJIM — Dan 3. 17

C. C. Kerr.

mf Lent

Dumne ze ul ce-l slu jim poate iz bă vi
Da, El ne va iz bă vi; ne poate iz bă vi Da,
El va iz bă vi. Domnul, El ne va iz bă vi.

A

1) Așa a zis Luther la judecata dela Worms

2) Ap. 21. 1

103. „I - C A B O D "

1 Sam. 4. 21

Melodie populară rusă, arm. R. W. Vogel

„Undi-i sla va"[1] cea[2] dintâi? Templui fă-răi[3] chivot! Doamne
numai Tu ne mai rămâi, veșnic Domn Te ba ot.[4] Fi li-
-ste nii ne socot biruiți pes te tot. „Slava nu-i! - I ca bod"!

2] Luptă singur[5] pentru noi,
slava-Ți pe tron[6] s'o pui.
Nu gândim la-ale noastre nevoi[7]
când Prezența Ta nu-i.
Ne vedem atât de goi![8]
după Tine[9] oftăm:
„I-cabod != Slava nu-i"!

3] Adu vremea-aceea[10] iar,
din Egipt când ne-ai scos:
Prin pustiu ne duceai[11] ca un
ni-erai nor răcoros. [Far;
Ne-amintim azi în zadar[12]
un trecut[13] glorios:
„Slava nu-i != I cabod !"

In cerescu-Ți templu[14] ești
Slava-i de[15] negrăit.
N'o cobori peste cei[16] pământești,

dar astfel Te-au privit
cei ce ne spun „bune-vești"[17]
că Tu și la sfârșit[18]
pentru noi Slava ești.[19]

M.

1) Esd. 3. 12
2) Hg. 2. 3, 9
3) Ez. 10. 18
4) „al oștirilor"
5) 1 S. 5. 7
6) 1 S. 6. 5
7) 1 S. 4. 20
8) Neem. 2. 17
9) 1 S. 7. 2
10) Os. 2. 15 Ir. 2. 2
11) Ex. 13. 21
12) 1 R. 14. 27
13) Esd. 3 Ps. 77. 5 2 R. 11. 10
14) Apoc. 11. 19
15) Is. 6
16) Lc. 9. 32 2 Co. 4. 4
17) Ap. 10. 7
18) Ap. 22. 13. Zah. 14. 7
19) Ez. 11. 16 Ps. 85. 9
20) 2 Kr. 20. 12

104. DOMNU-OȘTIRILOR, COBOARĂ !

2 Sam. 22

Melodie populară, culeasă de G. Cucu

Nu știu ce să fac acuma în strâmtoarea ce mă sbat.

dar privirea-mi cată'ntruna

peste ceru 'ntunecat.

Domnu-oștirilor, coboară

și mă scapă de cel rău,

cum veneai odinioară

spre aleși în carul Tău.

M.

105 IUBIREA VEȘNICĂ

Se cântă ca nr. 6

Fără preocupări poetice, am ținut să îmbin aici cât mai multe expresii din Ier. 30 și 31 cu Țef. 3. (trad. exactă) în legătură și cu „Solia Iubirii“ și „Cum se desparte Iubirea veșnică“ (din revista Betania pe Decembrie 1936)

1] Tu m'ai iubit[1] cu-o veșnică iubire[2]
ce-acum m'atrage[3] iar din părăsire[4].
Pedeapsa[5] Ta mă face-așa[6] umil,
că Tu[7] doar, poți să-mi dai o revenire[8]
din[9] crud exil.[10]

2] Tu mi Te-arăți, dar ca din depărtare,
căci vina-mi n'o poți ține[11] 'n nepăsare:
Eu focul geloziei[12] Tale am aprins
ce-mi curăți[13] atâta întinare
ce m'a cuprins.

3] Tăceai[14] în dragostea-Ți disprețuită,
și-Ți oboseam[14] chiar râvna[15] nesfârșită;
dar pentru-odihna[16] mea erai în chin.[17]
Ți-o înțeleg[18] acum... Nestăvilită,
iar curgă[19] lin!

4] Ca[20] altădat, c'un *„cânt de[21] biruință“*,
s'alungi pustiul[22] din a mea ființă,
Iubirea-Ți veșnică acum[23] m'a'nvins!
Atâtea coarde[24] noi, prin suferință,
am atins!

5] Un[25] legământ nou pentru înoirea[23]
ce-o săvârși în mine doar Iubirea.
Îmi e chezaș[27] că tot nemăsurat,
pe veci voi fi al Tău, cu toată firea
consacrat. [28]

M.

---

1) Mal. 1. 2 *2)* Ir. 31. 3 *3)* Os. 11. 4 *4)* robia babil.
5) Ir. 31. 18 *6)* Țf. 3. 7, 11-12 *7)* Plg. 5. 21 Mc. 9. 24,18
8) Ir. 30. 21; 31. 22 Ps. 27. 8 *9)* Ir. 30. 7, 14, 24
10) Țf. 3. 20; 2. 15 *11)* Ir. 30. 11 *12)* Țf. 3. 8, 2
13) Țf. 3. 9, 13 Is. 6. 5-6 *14)* Țf. 3. 17 acelaș cuvânt în orig: va tăcea, se va odihni în dg. Sa. Is. 45. 15; 1, 14; 53. 11 Ml. 2. 17 *15)* 2 Kr. 36. 15 *16)* Ir. 31. 2, 25-26
17) Is. 53. 5 *18)* Ir. 30. 24 Ir. 4. 6, 10 *19)* Ps. 23. 2

20) Ir. 2. 2; 30. 20 *21)* Ir. 31. 7, 12 Țf. 3. 17 Os. 1. 15 Nu. 23. 21 22) Ir. 31. 2, 12 Os. 1. 14 *23)* cântecele 11 str. 6 și 48, 7 Ir. 20. 7 *24)* Ir. 31. 20, 15-17 *25)* Ir. 31. 31 *26)* Ir. 31. 33 *27)* Ir. 31. 35-37, 17 *28)* Ir. 31. 40=dedicat, predat, pus deoparte pentru Domnul; Zah. 14. 20

106. IN BABILON

(După ps. 137)

Cea mai veche melodie ebraică cunoscută până acum

La râu, în Babi lon, ședeam jos și plângeam. De-
parte de Sion, me reu ni-l aminteam. In sălci le ce plâng ni-a
târnă harfe le, căci robii când se strâng le auzi doar jalbele.

2] Cei ce ne asupresc
cereau să le cântăm
trecutul strămoșesc,
ca-astfel să-i desfătăm.
Cum vreți doar în suspin
un cânt al Domnului,
pe un tărâm străin,
lipsiți de templul Lui?

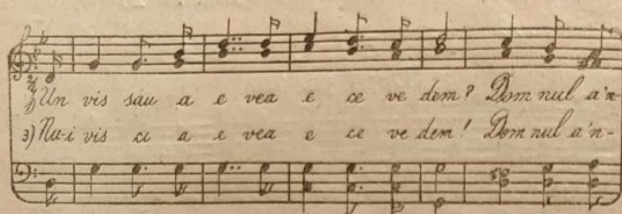
3] Ah, dacă te-aș uita,
Ierusalime'nvins,
să-și uite dreapta mea
lucrarea ce-a deprins.
Și limba-mi mută stea,
de nu te-oi aminti,
de nu te-oi înălța
mai sus de-orice-aș simți.

4] O, Doamne, nu uita
pe-acei dușmani ascunși
ce-au râs de țara Ta
când ochii ni-erau plânși.
Și tu, locaș păgân...
pieirea îți aștept!
Ne-ai prigonit hain,
dar Domnul este drept!...

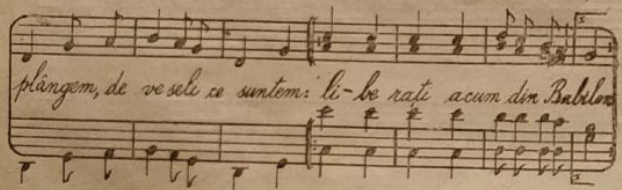
M.

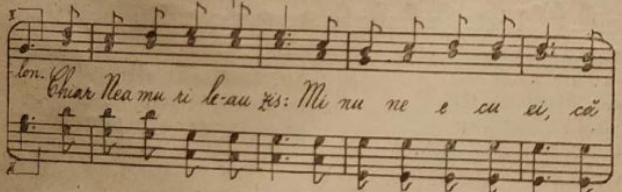
107. UN VIS SAU AEVEA ?

melodie culeasă de M. Richter

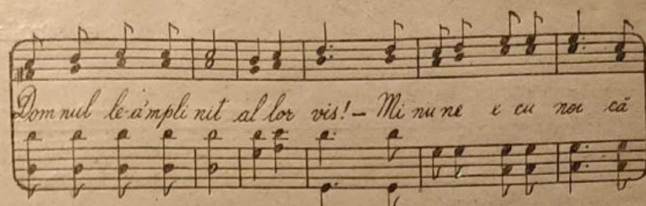

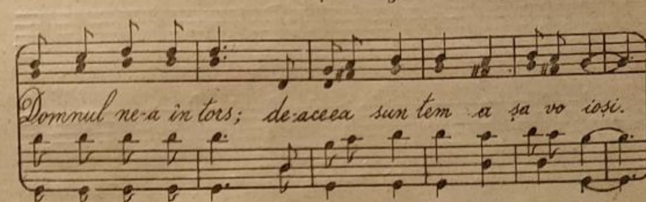

Ps. 126. I) „Când a întors Domnul robia Sionului, eram ca „cei ce visează. Atunci gura ne era plină de râs şi limba de „bucurie. Atunci se zicea între Neamuri: Domnul a făcut lu- „cruri mari pentru ei! —Domnul a făcut lucruri mari pentru noi; „deaceea suntem veseli."

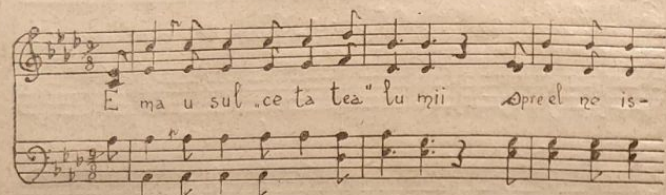

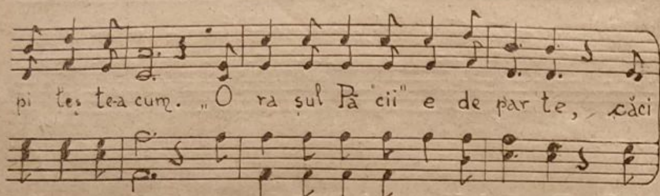
„O, Tu Cel Veşnic! Restabileşte pe captivii „noştri, ca pâraele din miazăzi. Cei cari sa- „mănă cu lacrămi vor secera cu cânt de bu- „curie. —
„El merge plângând, purtându-Şi sămânţa pe „care-o'mprăştie. El revine (însă) cu cânt de „bucurie, purtându-Şi snopii." Ps. 126, 4-6.

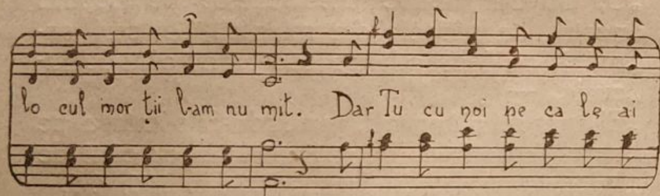
2] O, Doamne, adu pe robii rămaşi,
să'nviorezi ţara Ta cu şivoae noui.
O, Doamne, întoarce-i Acas, în Sion,
să nu mai stea suspinând în Babilon.
Brazda, sămânţa udată cu lacrimi
va rodi'nmiit la seceriş. (bis)
Al bucuriei cânt va'ncununa atunci
pe Cel Ce-a sămănat cu durere.
Se'ntoarce tot aici unde El S'a trudit
să-Şi strângă pe-ai Săi ca snopi de grâu. M.

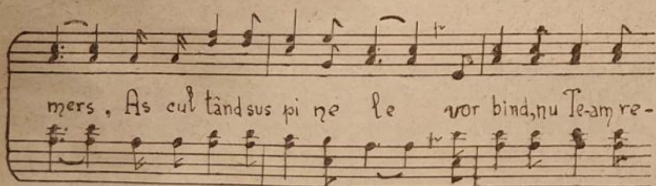
103. SPRE EMAUS

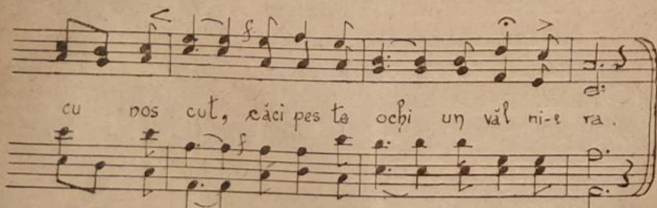
(Două stări: Luca 24. Partea doua a fiecărei strofe e privită în lumina prezentului)

1] Emausul: „cetatea"[1] lumii, — Mc. 16. 12
spre el ne ispiteşte-acum. — Ga. 5. 7
„Oraşul Păcii"[2] e departe, — Eb. 13. 14
căci Locul Morţii l-am numit. — Eb. 12. 4
Dar Tu cu noi pe cale ai mers, — Mal. 3. 16
ascultând suspinele. — Ex. 2. 23
Vorbind, nu Te-am recunoscut, — In. 20. 11, 14
căci peste ochi un văl ni-era. — 2 C 4. 3

2] Ne'ntrebi de starea 'n care suntem, — Ne. 2. 17
de pricina tristeţii mari. — Ir. 14. 2
Chiar „cei cu vază"[3] dintre-ai noştri — Ir. 14. 3
Te cred doar Călător străin. — Ir. 14. 8
N'am fost nici reci, dar nici clocotind; — Ap. 3. 15-17
părăsirea meritam. — Cânt. c. 5. 6
Atâta ne făleam cu noi, — Ez. 16
dar nu vedeam ce ne lipsea. — Esd. 9

3] Norodul ne dispreţueşte, — Iov 30 5
că Tu din Nazaret Te tragi; — In. 1. 46
şi totuş un Proroc puternic — Lc. 24. 19
în fapte şi'n cuvânt Te ştim. — Ef. 3. 5
Atâta doar atunci Te ştiam, — 1 Co. 13. 11
când ca gloata Te priveam. — Mt. 16. 14
Mai marii ei Te-au osândit, — 1 Co. 2. 8
dar noi acum ştim Cine eşti. — Mt. 11. 9

4] Pierdute sunt atâtea visuri, — Lc. 24. 21
nădejdi şi doruri din trecut, — In. 4. 15
căci crucea Ta ne-a scos din lume — Gal. 6. 14
şi totuş cerul nu-l avem. — 2 Pet. 3. 4
Chiar dacă lumea Te-a răstignit, — 2 Co. 5. 16
pentru noi şi azi eşti viu. — Fil. 3. 7-11
In urmă 'acum nici nu privim, — Lc. 9. 62
căci ţinta noastră este Sus. — Eb. 11. 13

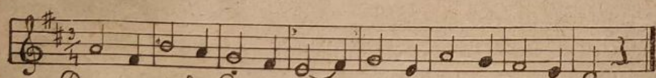
---

1) Aşa se traduce 2) Ierusalimul 3) Cleopa=lată renumit

5] Ne mustri pentru necredința	Lc. 24. 25
în cele ce-am citit ades.	2 Co. 3. 15
Zăbavnici suntem în a crede	Mc. 16. 14
că trebue să suferi tot.	Fp. 14. 22
Prin cruce 'n slavă Tu ai intrat,	Lc. 9. 23. 31
împlinind tot ce Ți-e scris;	1 Tm. 1. 18
și grabnici în a crede-acum,	Iac. 1. 19
Scriptura'n Tine împlinim.	In. 14. 12
6] Rămâi cu noi, căci e spre seară,	Lc. 24. 29
și ziua-aproape a trecut.	1 Ts. 1. 18
Nu trece-alături de ai Tăi robi,	Gen 18. 3-8
ci'ngăduie ca să-Ți slujim.	Lc. 1.73-75
Ce noapte-amară va fi'n curând	2 Ts. 2. 7
în Sodoma de afar';	Gen. 19. 24
dar peste noi vei străluci,	2 P. 1. 19
Luceafăre din zori de zi!	Ap. 2. 28
7] Cu ochi deschiși Te recunoaștem:	Lc. 24. 31
ești „Mana-ascunsă" Tu Cel frânt.	Ap. 2. 17
Deaceea'n noi inima arde	Lc. 24. 32
Scripturile când ne deschizi.	2 Co. 3. 18
Sculându-ne, îndată pornim,	Lc. 24. 33
învierea Ta vestind,	Lc. 24. 35
căci Cina Ta ne-a încălzit	Fp. 20. 11
când frigul nopții-a început.	Mt. 24. 12

M.

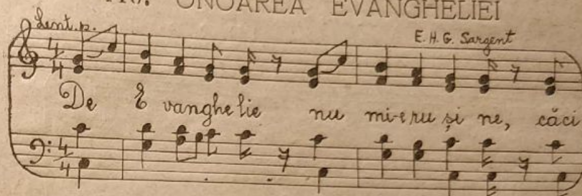
109. ROAGĂ-TE ȘI LUCREAZĂ

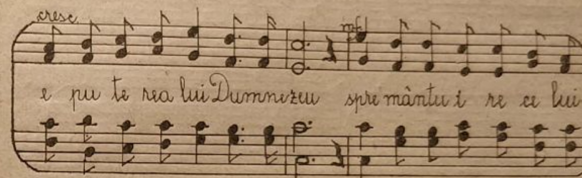

Unde-i El cu harul Său, nici un lucru nu e greu.

A. V.

110. ONOAREA EVANGHELIEI

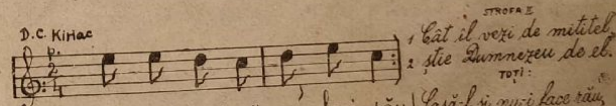

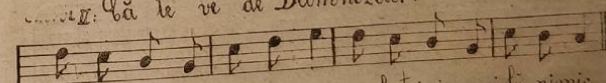

Trad. A.

111. NIMĂNUI SĂ NU FACI RĂU

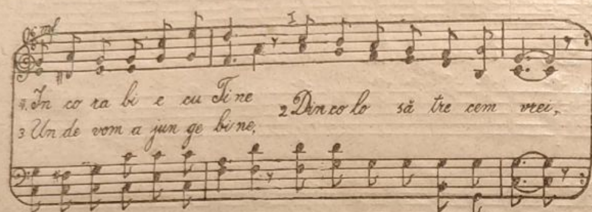

Trad. A.

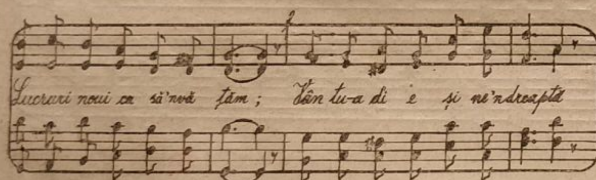
112. IN CORABIE

Mc. 4 35-41

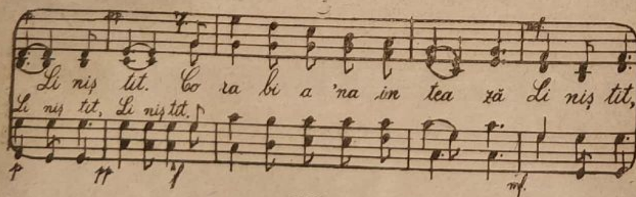
H. R. Palmer

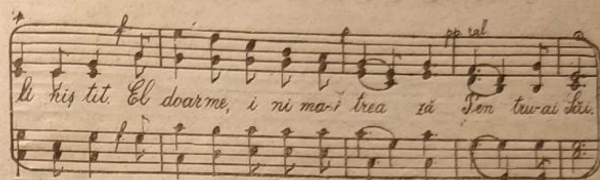

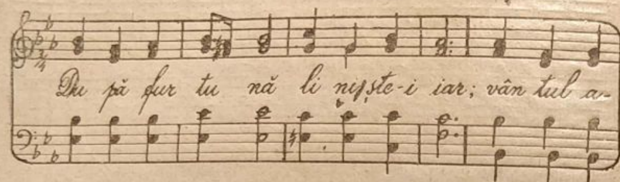
2] N'auzi marea în furtună ?
Doamne, scapă-ne, pierim!
Vântul bate par'că tună,
și sub val ne-acoperim.
Dar vârtejul nu-L trezește...
Nici nu-i pasă că murim !
Și acum ce folosește
truda noastră să vâslim ?
El se scoală, vântul ceartă:
Liniște ! Furia mării încează.
Liniște-i, liniște-i...
Iar pacea domnește'ndată
în ai Săi.

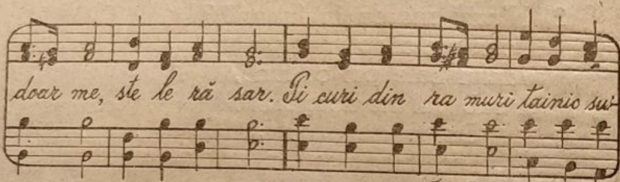
3] Inima plină de Tine
e de-asupra-acestei lumi,
însă duhul rău se-aține,
s'o înece prin furtuni.
Tu cunoști întreaga fire,
și-o supui la-al Tău Cuvânt.
Toate Îți aduc slăvire:
mări și inimi, duh și vânt,
Tu ne dai, fiind la cârmă,
liniștea. Furtunile nu ne curmă
liniștea, liniștea.
In paza Ta pân'la urmă
sunt ai Tăi.

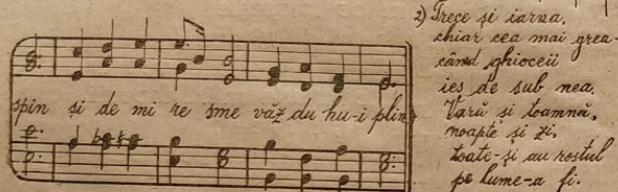
M.

113. DUPĂ FURTUNĂ

Ira D. Sankey

3] Nu e nici lupta fără sfârșit:
intră în pace'ntâi cel rănit.
Fie cununa fie-un mormânt,
totul e umbră pe-acest pământ.[1]

4] Trudei urmează dulcele somn;
robul atuncea scapă de domn.[2]
Visul îl plimbă într'al său car
și îi alină orice amar.

5] Crucea ta zilnic[3] poart-o'n dureri,
căci e arvuna altor Puteri.
Vestea cea Bună n'o înțelegi
până nu suferi sub aspre legi.[4]

M.

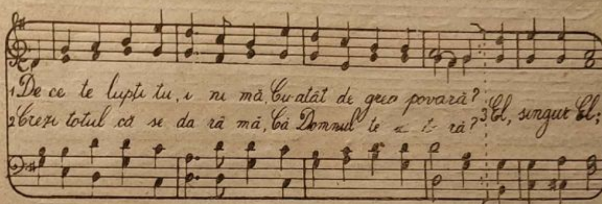
1) 1 Kron. 29. 15 2) Iov. 3. 19 3) Lc. 9. 23 4) Gal. 3. 23

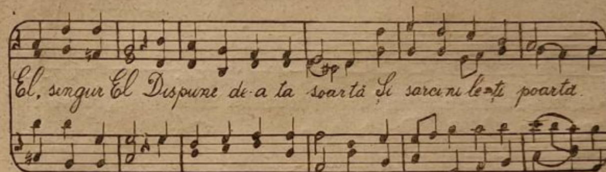
6] Pentru'ntristare **sunt** mângâeri
și ridicare[8] după căderi.
Printr'o smerire te întărești
pentru-înălțare în slăvi cerești.

M.

114. DE CE TE LUPȚI TU?

I. Pachelbel 1690

2] Privește crinii câmpului[2]
gătiți cu-atâta slavă
și puișorii cuibului
hrăniți făr' de zăbavă,[3]
El, singur El! El singur, El
e'n stare să le poarte
la viață și la moarte.[4]

3] Spre cer înalță ochii tăi,
spre pulberea de stele!
Nu știi tu că aleșii Săi
sunt *mai* de preț ca ele?
Tu, însuți tu; tu însuți, tu
nu ești pierdut pe lume,
chemat fiind pe nume.[5]

4] In juru-ți tabără (de crezi)
chiar mii și mii de îngeri[6]
Nici fir de păr să nu cedezi,
căci dracii știu de'nfrângeri.
Tu, însuți tu; tu însuți, tu
ești ținta-atâtor lupte,
dar lanțurile-s rupte!

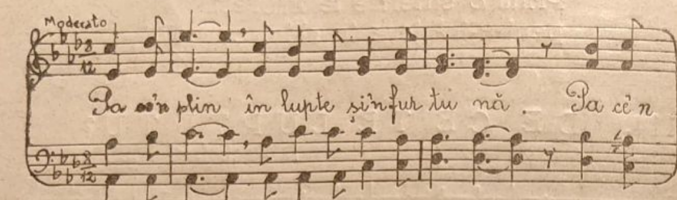
M.

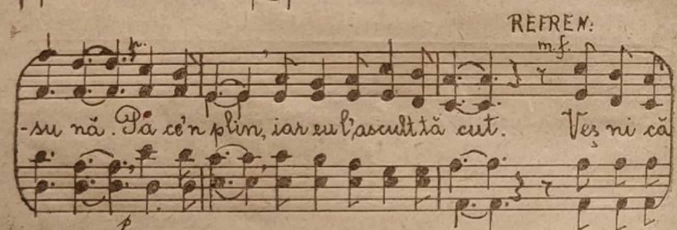
1) te'nfioară 2) Mt. 6. 28 3) Ps. 147. 9
4) Mt. 10. 29 5) Ps. 147 4, 3 6) 2R. 6. 16 Zah. 2. 5 Ps. 34. 7
7) Iv. 1. 6 etc. 8) Mi. 7. 8

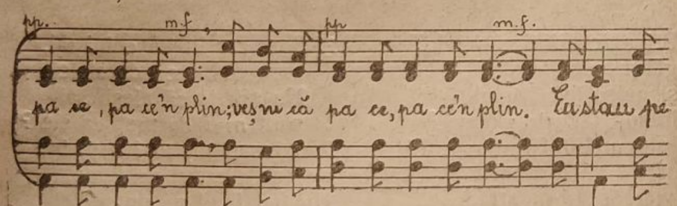
115. PACE 'N PLIN...

Exod. 14 și 15

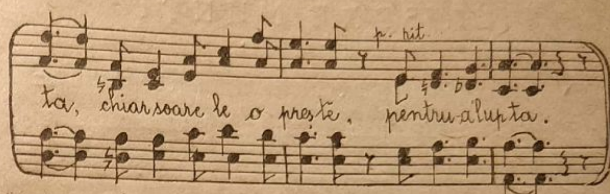

(*Înaintea fiecărui vers se repetă: „Pace'n plin"*)

2] Când toate-mi par deșarte,
pierzând ce am dorit;
când sunt lovit de moarte;
în sbuciumul cumplit.

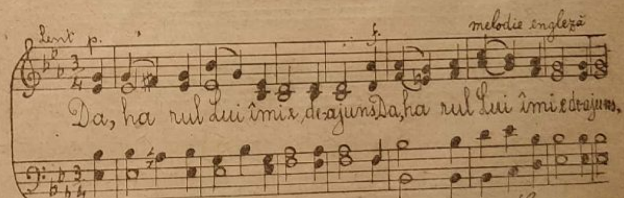
3] Văzând doar prăbușire;
crezând că-s părăsit;
deși nu-i vreo[1] ieșire,
exodu-mi ia sfârșit!

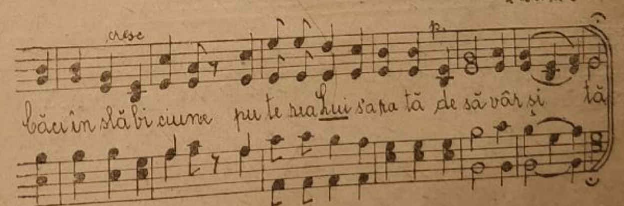
4] El îmi deschide marea
prin valuri ce'ngrozesc;
când Îi aud chemarea
'nainte să pornesc.

5] Ținându-mi mâna dreaptă,
mă'ndeamnă la cântări;
căci știu ce mă așteaptă
în taina altor zări.[2]

M. 1925

116. PUTERE 'N SLĂBICIUNE

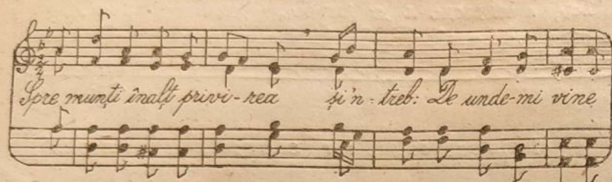

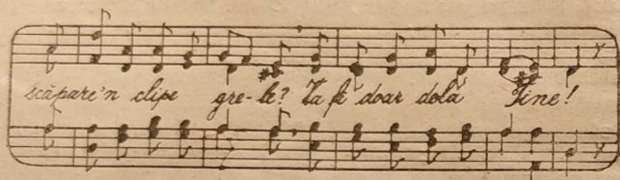
1) Ps. 88. 8 2) Ex. 15. 17

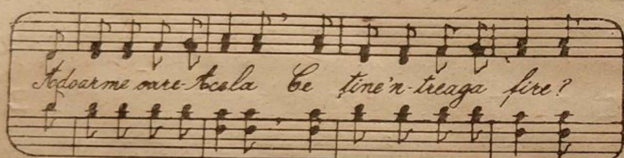
117. SPRE MUNȚI

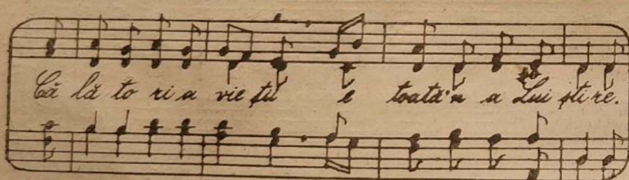
După ps. 121[1]

Dr. Jean Sibelius 1865, finlandez

2] Știindu-L lângă mine,
desigur El veghează
asupra căii mele
și inima mi-e trează

De-a soarelui arșiță,
de-a luni[1] vrajă-ascunsă
mă va umbri ori unde
cu mâna Lui străpunsă.

3] Cu sufletul în pace,
păzit de ori ce rele,
îmi pot urma cărarea[11]
ce duce către stele.

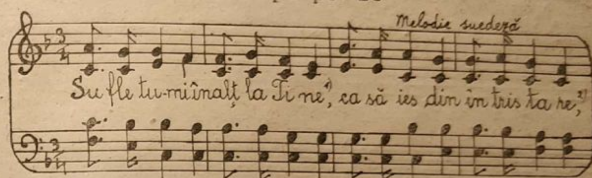
Cum Domnul început-a,
așa va și sfârși
călăuzirea vieții,
de-acum în veșnicii. M.

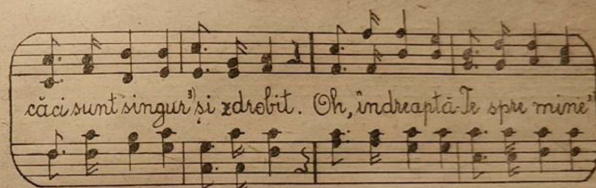

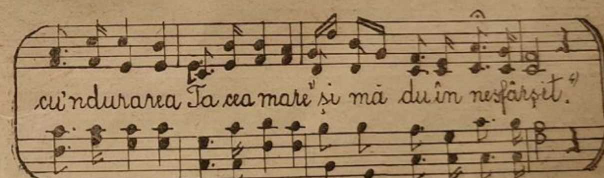
1) Razele lunii au o înrâurire misterioasă asupra vietuitoarelor de pe pământ.

118. SUFLETU-MI ÎNALȚ

După ps. 25

2] Oare'ncrederea în Tine[5] să mă'nșele când vrăjmașii
gata sunt a triumfa? Nu voi[6] fi dat de rușine,
ci vicleniic[6] și trufașii cari nu caută Fața Ta.

3] Nu vreau lor să fiu asemeni, ci mă'nvață a Ta cale[7]
și de laț[8] să mă feresc. Taina[9] Ta în mine semeni,
ca s'aleg[10] căile Tale, să mă port în chip ceresc. M.

---

11) Acest psalm se cânta de către pelerinii spre Ierusalim. 1) versetul 1 2) v. 16 3) v. 16 orig. 4) Ps. 139. 24 5) Ps. 25. 2 6) v. 3 7) v. 4 8) v. 15 9) v. 14 orig. 10) v. 12

119. SUS PRIVIREA!
(Fp 7. 55)

C. H. Gab. iel

Când vreodată ești în viață întristat, și-ți apare orizon întunecat, sus privirea către Domnul, către cer, și-atunci grijile îți pier.

Refren:

Fii voios, voios, fii voios mereu, fii voios mereu). Fii voios, voios (fii voios mereu). Sus privirea către Domnul, către cer, și-atunci grijile îți pier.

2] Chiar nedreptățit adesea de vei fi,
nu căta ce-i rău prin rău a răsplăti. Ro. 12. 21
Sus privirea către Domnul, către cer,
și-atunci cele rele pier.

3] Floarea ce-ai crescut-o, dacă s'a trecut
și-a ei ofilire dacă te-a durut, Ps. 103. 15
sus privirea către Domnul, către cer
și-atunci dorurile pier.

4] Fericit în viață dacă vrei să fii,
cată bine toate-a le'mplini. 1 Pt. 3.10
Sus privirea către Domnul, către cer
și-atunci grijile îți pier.

A.

120. STELELE

Melodie universală

I oară / II oară

1. Ste le le, o chișori ca de îngeri veghetori,
2. ne privesc și ne spun 3. despre Tatăl
6. Ste le vii, dragi copii, (7. doar la strofa II):

Final la str. II

D'a capo

7. Doar la strofa I:

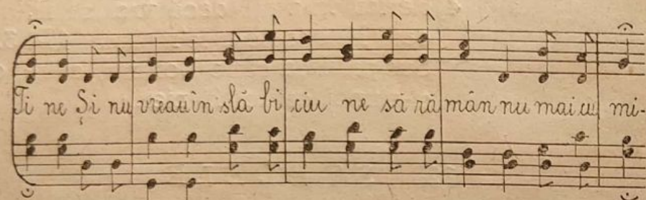
5. bun. Ui te cum stau de cuminți, parc'așteaptă să le-alinți 7. sunteți pentru-ai voștri părinți

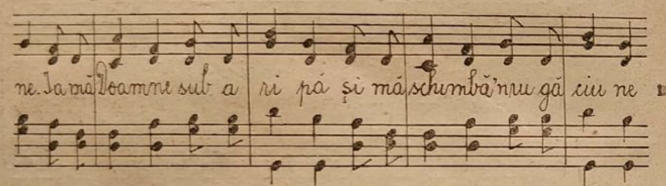
2] Stelele printre nori
ne zâmbesc ca niște flori.
Tot ca noi, ele-s mici
și sclipesc ca licurici.
Să le număr: două, trei,
patru, cinci... o sută vrei?
Nu pot ști câte-or fi;
știu Cin' le urzi! M.

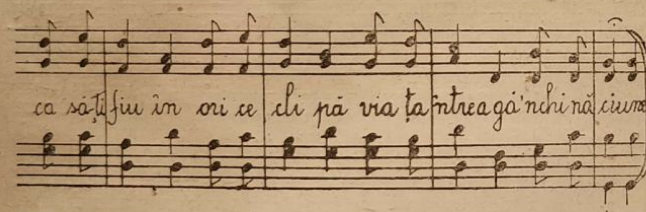
121. INIMA 'NTRISTATĂ

Céléstine Oliphant

---

1) Ps. 109[4] în orig. este: „*dar eu* [alerg la] rugăciune" (Cuvintele din paranteză sunt adăugate pentru întregirea înţelesului curent.) „Eu-rugăciune" ar însemna însă că credinciosul se face una cu instrumentul de legătură cu Dumnezeu. (Compară cu 2 Sam. 23. 10) Faptul ca ne expunem Domnului cu ticăloşia şi neputinţa noastră, este o rugăciune necurmată: 1 Tes. 5. 17 şi 1 In. 1. 9

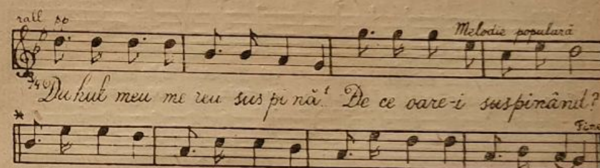
2] Pentrucă Satan se luptă să mă piardă, când mi-e teamă,
în Ghetsimani cu Tine, ca să birui, Te rog ia-mă.
Şi în orice rugăciune dă-mi o inimă vitează,
căci Satan vrea să răpună pe oricine nu veghează.[5]

3] Ţine-mă legat de Tine, chiar de-aş merge înspre cruce.
Dinainte voi învinge, Duhul Tău când mă conduce.
Vreau să lupt doar în genunche,înarmat f'ind prin credinţă.
Ia-mi Tu orice îndoială, şi mă du la biruinţă.

4] Ca să'nlături firea veche ce mă'mpiedică pe cale,
fă-o Tu să treacă'ndată prin fiorii morţii Tale.
Un hotar ai pus la cruce între lume şi'ntre mine,
fă să nu fie niciunul[6] între ruga mea şi Tine.

G. P. şi M.

122. SUSPINELE DUHULUI

2] Duhul meu mereu suspină, căutând un ajutor.
Vrea să schimbe în lumină întunericu-orbitor.
Numai Tu poţi, ah Isuse ! să-l îndrumi pe calea sa,
c'a fost orb şi nu văzuse jertfa Ta la Golgota.

3] Astăzi nu e osândire[4] pentru cei ce sunt ai Tăi,
căci Tu chemi la mântuire pe-osândiţii, cât de răi.
Duhu-mi astăzi nu mai plânge, c'a'nţeles chemarea Ta.
Re'nviat prin al Tău sânge, poate-acum a Te urma.

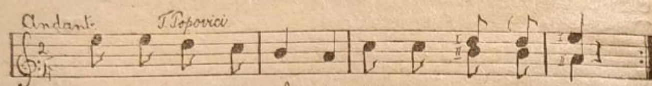
M. I. şi M.

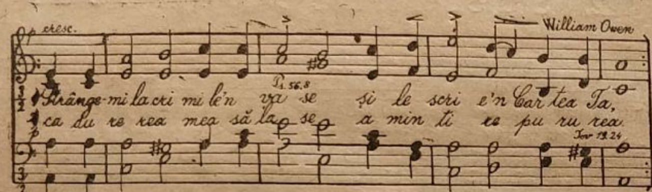
5) Mt. 26. 41 6) De ex. 1 P. 3. 7 1) Ro. 8. 12,23-26
2) Ps. 79. 5 3) Gn. 2. 19 4) Ro. 8. 1

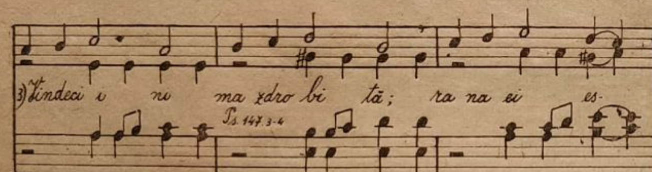
Scanned by CamScanner

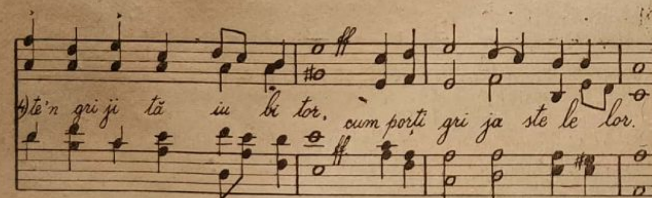
123. IARNA

124. STRÂNGE-MI LACRIMILE

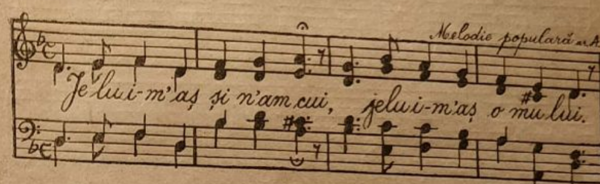

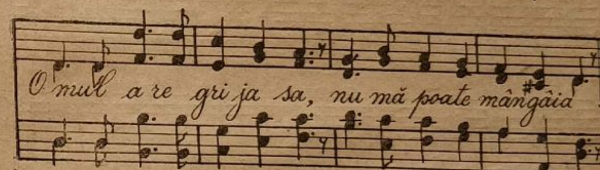

2] Gânduri negre îmi frământă Ps. 94. 19
val de val lăuntrul meu.
„Umbra morții“ mă'nspăimântă,
dar mă'ncred în Dumnezeu.

Mângâerea Lui mi-aduce pacea dulce-
- a cerului, acum senin,
fața să nu mai înclin.
M.

125. JELUI-M'AȘ

2] Jelui-m'aș și n'am cui, jelui-m'aș gândului.
Gândul ar cerși'nzadar tot la golul său hambar.

3] Jelui-m'aș și n'am cui; jelui-m'aș cântului.
Cântul pentru toți croit ori mi-e strâmt ori prea lărgit.

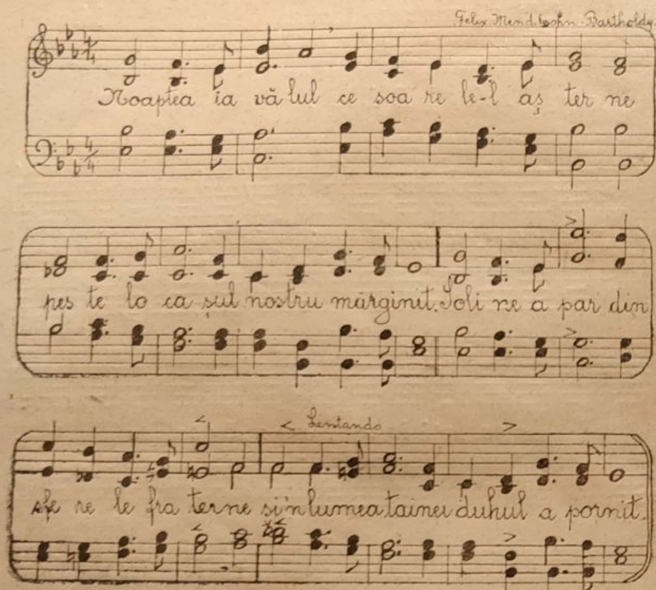
4] Jelui-m'aș și n'am cui, jelui-m'aș vântului.
Vântu-i un străin pribeag, calcă rar al casei prag.

5] Jelui-m'aș și n'am cui, jelui-m'aș râului.
Râul spune tuturor păsurile ce mă dor.

6] Jelui-m'aș și n'am cui, jelui-m'aș cerului.
Ceru-adesea'nourat și mai mult m'a'ntunecat.

7] Jelui-m'aș Domnului, jelui-m'aș numai Lui.
Domnul singur știe tot, chiar și ce să spun nu pot.
M.

126. NOAPTEA

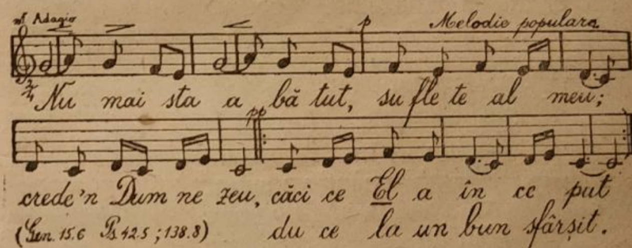
2] Mană pe[5] rouă i-aduce truda zilei[6]
din care-alege[7] ce-i nepieritor.
Forțe'noite ei[8] imprimă-argilei
și'ntr'alt mic ciclu[9] trece veghetor.[10]

3] Somnu-i ca moartea, prietena[11] vieții;
visele-s scene din programul[12] ei.
Multe le-ascunde[13] raza dimineții
ce din lumini[14] e numai un crâmpei.

4] Grava tăcere[15] lucrează'n întuneric[16]
cel mai lăuntric colț din templul viu.
Ochiul se-afundă în sublim feeric[16]
și'naltă cântec[15] spre al Slavei[17] Fiu.
M.

1) Lumina soarelui învălue pe-a stelelor și astfel ne izolează de infinit. Cântecul de față face aluzii la ceva ce depășește puterea acestor puține notițe. *2*) Iov. 4. 19
3) Iv. 4. **12**-16; **33. 23** *4*) Zah. 3. 7 *5*) Nu. **11. 9.** Ps. 127. *2* *6*) La fel se întâmplă la adormirea după ciclul mai mare: al vieții... 7) Lucrarea „subconștientă", pentru zidirea templului nostru duhovnicesc, ca la asimilarea alimentelor pentru trup: 1 Co. **3**. 13 *8*) Iv. 33. 16: „*Atunci* El ***deschide*** urechea oamenilor și pecetluește ***intrucția*** lor." Totuș: Mt. 26. 41 Mintea (conștientă) trebue oarecum să adoarmă, ca să poată ochii duhului capta Lumina universului spiritual. (Comp. cu developarea negativelor fotografice)
9) Ecl. **1. 5-6** orig. *10*) Mc. **4.** 27 Ex. 13. 21; **2** Co. 4. **16**
11) Fi. 1. **21** Gen. 2. 21 *12*) 1 Rg. **3**. 5 G. 41. **25**
13) Da. 2. 5, 11 Idealismul întunecat de realitățile aspre.
14) Da. 2. 22; 5. 11 Iac. 1. **17** *15*)-*16*) Ca și'n cărțile poetice ale Bibliei, imaginile acestea contradictorii exprimă totuș două aspecte armonizate. *15*) Iv. 35. 26: „Il lasă să-l vadă fața cu cântări de triumf", Ps. 62. 8; 108. 1
16) Bolt înstelată oglindită în omul lăuntric. *17*) Mântuitorul, precum și scânteea de dumnezeire din noi...

127. NU MAI STA ABĂTUT

2] El m'a scos[1] să privesc
cerul înstelat.
Nu-s de numărat
cu un *calcul*[2] pământesc[3]
lumile[4] din infinit...

3] Că și'n trup oaspet[5] sunt
Celui Ce-are tot,[6]
prea puțin socot,[7]
dar ce știu în[8] amănunt
e că sunt de El[9] iubit!
M.

---

1) Ps. 66. 12; 119. 32 Gn. 15. 5 **2)** Ps. 139. 17-18 Ef. 3. 20 **3)** Iac. 3. 15 **4)** In. 8. 23 Abd. 4 **5)** Ps. 39. 6, 12 **6)** Gen. 14. 19 orig. Lc. 12. 7 **7)** Mc. 4. 27 **8)** Ps. 139. 14 **9)** Gal. 2. 20

128. PLECAREA ACASĂ

Se poate cânta și ca nr, 129

Moderato — J. CRÜGER 1598-1662

1 Mult do ri t-am, Dom nul meu; pă ră sind lu mea și lu-stul, și scă pa rea'n zi ua rea. Sla vă Ți e! O sa na!

3 să merg Sus să-Ți cânt me reu mul țu miri că mi-ai fost scu-

2] Recele morții fior
nu-l mai simt, fiind cu Tine,
ci mă mână-aprinsul dor
tot mai sus spre slăvi senine
unde casa mi-ai zidi.[1]
Veci de veci să fii slăvit!

3] Dar mult trupu-mi nu va sta
cufundat în adormire.
Trâmbița când va suna,[2]
vă'nvia la-a Ta venire
într'un cânt triumfător:
Slavă-al Vieții Domnitor!

4] Nu voi mai cunoaște Sus
lacrimi, frică și strâmtoare,
nici chiar răsărit și-apus,[3]
căci îmi ești doritul Soare
Ce'ncălzești ființa'n tot.
Slavă Ție, Sabaot!

1) 2 C. 5 2) 1 Ts. 4. 16 3) Ap. 22. 5

5] Tu mă chemi, la drum m'arunc,
neprivind nimic în urmă.
Cum venii, plec: ca un prunc,
să m'alătur de-a Ta turmă,
ca să-Ți cânt cu toți în cor:
Fii slăvit, scumpe Păstor! G.P.

129. TRECE VIAȚA CA UN VIS...

Se poate cânta și ca nr. 128. (Iov. 20. 8)

Andante — Ernst Gebhardt 1832-1899

1 Tre ce via ța ca un vis și ce-a fost nu mai re vi ne.

2 a min tiri doar ne ră mân și nă dej dea de mai bi ne.

3 Cre din cioși lui Dum ne zeu, vom tră i prin El me reu.

2] Tot ce facem pentru cer
va rămâne'n veșnicie.
Cele rele toate pier,
binele e avuție.
Viața'ntreagă s'o jertfim,
Domnului s'o dăruim.

3] Bunurile-acestei lumi
sunt atât de trecătoare.
Prețul lor se v'arăta
doar în viața viitoare.
Binele va dăinui,
va rămâne'n veșnicii! A.

130. ÎNFRÂNTĂ-I MOARTEA

BEETHOVEN

1 Înfrântă-i moartea prin Isus Și boldul a
3 Vrăjmașul ultim e răpus Când vine b

REFREN

2 ei păcatul; 1 El Însuș dă sem- c
4 Împăratul 3 Al trâmbiții e

valul: Norii sunt barca ce ne răpește, 1
valul Și'n cântări arhan- -ghelul vestește. 2

2] Spre țărmul cu un port plăcut[3]
ne'ndreaptă Vântul[4] nava.
Din noaptea[5] veacului pierdut[6]
răsare iarăș slava.[7]

3] Nădejdea-alesei[8] învieri
e pentru noi aleșii,
căci nu vrem alte mângâeri[9]
decât pe Domnul vieții.[10]

4] Cu trupuri noui vom fi'mbrăcați,[11]
ieșind din putrezire.[12]
Din muritori vom fi schimbați
deplin în nemurire.

---

a) 1 C. 15. 16 b) 1 C. 15. 26 c) 1. Ts. 4. 16 orig.

5] Mireasa Lui s'a'mpodobit
cu haine de serbare
păstrate[14] pentru-al ei iubit
în dor și'n așteptare.

131. ÎNCĂ PUȚINĂ VREME

După Mendelssohn B.

«Încă puțină vreme, și Cel ce vine
va veni și nu va zăbovi. Amin! Vino,
Doamne Isuse! Amin! Vino, Doamne Isuse!

Ebr. 10. 37 Ap. 22. 20

A.

---

1) Apoc. 1. 7 2) undele sonore „în văzduh": 1 Ts. 4. 17 3) „Cafar-naum" (Ioan 6. 17)=sat plăcut. La Ioan 2. 12 preînchipue împărăția de 1000 de ani. 4) Duh sau vânt se zice la fel în original. 5) Ioan 6. 17 preînchipue întunericul moral anticristic. 6) Epoca harului sfârșește cu răpirea Bisericii, după care urmează scurta epocă a „fiului pierzării": 2 Ts. 2. 3 7) mileniul 8) Fil. 3. 11 în orig. 9) 1 Ts. 4. 18; Gen. 37. 35 10) Fap. 3. 15 11) 2 Cor. 5. 2 12) 1 Cor. 15. 42 13) Apoc. 19. 8 14) Cânt. c. 7. 13

132. ÎN AȘTEPTARE

Marciale — J. P. Webster

1. Călători și străini[1] pe pământ, ținta noastră
2. de-acum e Isus.
3. L-așteptăm ca să vină'n curând,
4. și de-a pururi cu El să fim sus.

REFREN:

„Vin curând!" Tu ai spus, iar „mireasa și Duhul" răspund: Vino, Doamne Isus! (Apoc. 22.17) Cine-aude, să zică la fel.

2) Jale, plâns, chin, dureri vom lăsa;
locul lor este-acum pe pământ,
dar în cer plini de rod[2] vom intra
cari prin jertfă-am făcut legământ.[3]

3) Cu mult dor așteptăm pe Isus
Ce cu drag pentru noi S'a jertfit.
Fericiți necurmat, de nespus,
căci vom fi lângă Domnul iubit.

A. P. și M.

133. „ÎNGERII AU ZIS"

E. H. G. Sargent

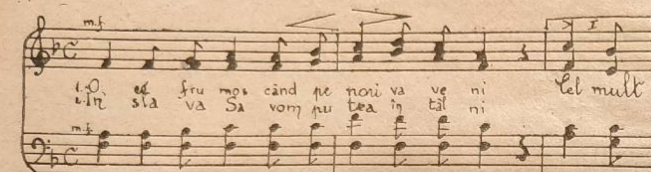
Îngerii au zis către ucenici: „Acest Isus care S'a'nălțat la cer va veni va veni'n acelaș fel cum v'ați uitat, cum v'ați uitat că S'a dus la cer."

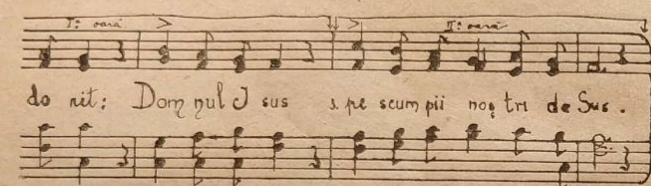
Fapt. ap. 1.11

trad. A.

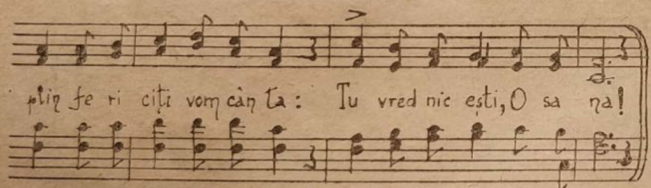
1) 1 P. 2. 11 2) 2. P. 1. 11 Jud. 24 3) Ps. 50. 5

134. CE SĂRBĂTOARE!

2] Din cer o trâmbiță vor auzi [1 Ts 4·16]
cei ce-s străini pe-acest pământ.
Din așteptare îndat' s'or trezi,
chiar cei ce sunt în mormânt

3] Atâți iubiți ce'nainte-au pornit,
moarte gustând, vor învia;
apoi pe toți într'un trup proslăvit
ne va răpi 'n slava Sa.

4] Cu-atâta dor ne așteaptă acum
să ne 'ntâlnim în ceruri sus,
căci alegând numai sfântul Său drum,
în veci vom fi cu Isus

5] In jurul Lui ne vom strânge îndat',
iar El în foc va încerca
ce pentru El noi aici am lucrat
și bune răsplăți va da. 1 Co 3.14

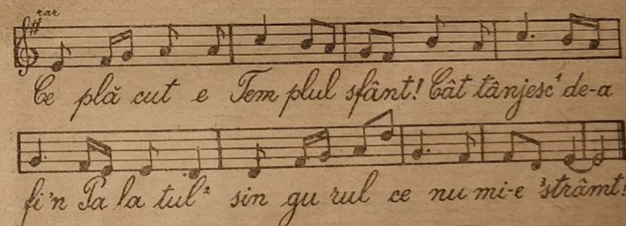
6] Cununi de aur curat vom purta,
căci am lucrat spre slava Lui.
In haine albe pe toți va'mbrăca
și vom cânta Mielului:

7] O, vrednic ești Tu să fii lăudat,
c'ai fost junghiat, Mielule Sfânt!
Cu scumpu-Ți sânge ai răscumpărat
atâția robi pe pământ.

A.P. și M.

135 CASA DOMNULUI

După ps. 84. 1-4

2] Rândunică, mi-am găsit
loc de cuib chiar la 'mpăratul!
Nu mai plec în pribegit.[4]

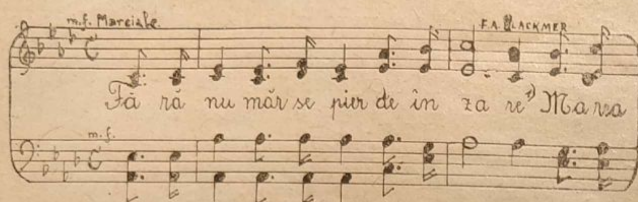
3] Am să-I cânt neîncetat,
liber, nu în colivie,
cum nicicând n'am mai cântat.

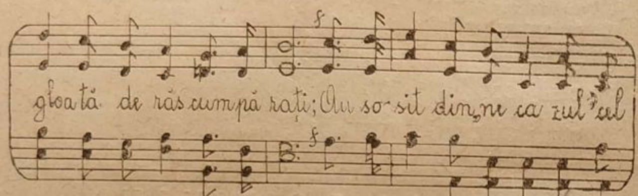
M.

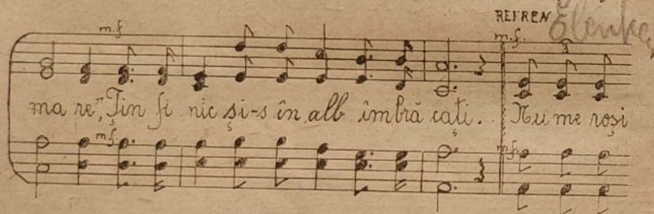

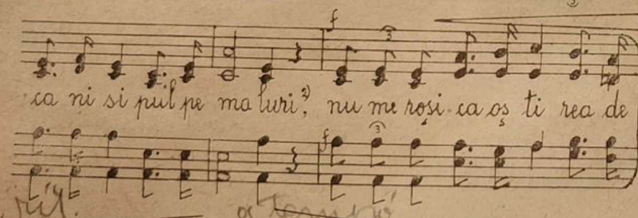
1) Cânt. c. 2. 5
2) Templul e reședința Divinității
3) Ez 43. 11-12
4) Prov. 27. 8

136. SPRE VECIE

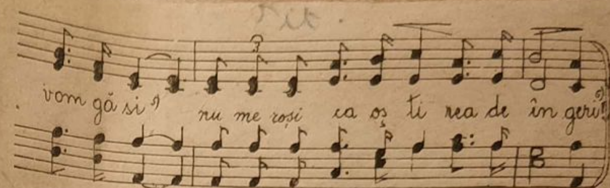

3] Mii de mii, se adună'n serbare — Ebr. 12. 22
cei aleși, în Sionul de Sus.
Sunt „puținii"[7] pribegi de sub soare Ebr. 11. 38
ce-au atins țelul lor în Isus. — Ebr. 12, 2, 23

4] Rând pe rând, de aici se strămută Fil. 1. 23
în locașul de Domnul zidit. — 2 Cor. 5,1; 1 Ts. 4[15]
Inainte de zori, ei salută — Apoc. 6,11;
alte zări cu-Un Luceafăr dorit. — Apoc. 2. 27-28

5] Din oceanul atâtor popoare, — Mal. 1. 11
au ieșit necurmat credincioși: — Rom. 11. 4
„nori[8] de martori" atrași înspre Soare Fap. 17. 27
ce prin El au ajuns luminoși. — Rom. 2. 7; 2. C. 3[18]

6] Tot se strânge mereu ne'ntreruptă 1 Sam. 22. 1-2
o armată[9] din robi slobozibi. — Ex. 21. 5
Biruind în a lumii grea luptă, — Lc. 22. 28-29
de Isus sunt ca regi proslăviți.

7] Un semnal[10] și-într'o clipă învie
toți ce'n Domnul au fost adormiți — 1 Tes. 4. 15
și cu-un trup proslăvit pe vecie — 1 Cor 15. 52.
cu cei vii înspre cer sunt răpiți. M. — 1 Tes. 4. 17

---

1) Apoc. 7. 9 2) Gen. 13. 16; 22[17] 3) Gen. 15. 5 Deut. 1.[10] 4) 2 Tes. 2. 1 5) Is. 40. 26 6) Dan. 12[3] Ps. 148, 2-3 7) Cum ne zic cei de pe „calea largă" 8) Eb. 12. 1 9) e alcătuită din foști robi ai diavolului 10) în original la 1 Tes. 4. 16

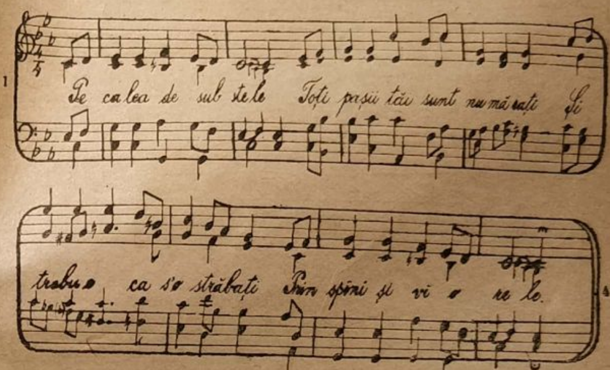
137. ÎN VECIE

Se cântă ca nr. 118

1) Legiuni îngereşti cântă 'n coruri;	Iov 38. 7 în orig.
ca în ziua dintâi sunt uniţi	1 Pt. 1. 12
de cei mulţi pregătiţi pentru ceruri,	Ap. 19. 7;21. 2
cu Isus într'o taină uniţi.	Ef. 5. 32
REFREN:	
2) Veci de veci să perindă'n vecie,	Eb. 1. 2
feluriţi în a lor măreţie.	Est. 1. 7
O, Doamne, cât dorim	
mai de grab Acas' să fim,	2 Cor. 5. 8
să trăim în a ei armonie !	Is. 48. 13
3) Fie care din marea mulţime	
pentru lucrarea răsplăţi'i chemat,	1 Co. 3. 13
lanul veşnic arat în suspine	In. 4. 35-36
înmiit e acum secerat.	Ps. 126. 6 R. 8. 18
4) Necuprinsa oştire de îngeri	Eb. 1. 14
gata stă pentru-orice ei doresc;	Is. 65. 24
şi sfârşite fiind orice plângeri,	Ap. 21. 4
pe Isus fără griji proslăvesc.	Ef. 1. 12
5) Câte stele-s pe bolt 'azurie,	Ps. 147. 4
toate-s lumi pentru cei preursiţi	In. 14. 2
ca stăpâni peste veacuri să fie,	Mt. 25. 34
căci ei sunt din vecii preaiubiţi.	1 Co. 2. 7
6) Duşi de Duhul prin lumi nesfârşite,	2 Co. 12. 2
peste ceruri de ceruri sburăm	Ps. 148. 4
şi cu feţe deplin desvelite,	2 Co. 3. 18
slava lui Dumnezeu reflectăm.	
7) Dintr'o slavă într'alta noi trecem,	In. 5. 19-20
străbătând ca'n clipite vecii	2 P. 3. 8 Ge. 29. 20
şi eternu'n clipite petrecem,	Ecl. 3. 13 Eb.1. 12
fericiţi, ai Veciei copii. M.	Is. 9. 6;40. 31
	Ps. 103. 5

138. PE CALEA DE SUB STELE.

Hugo Nyberg 1873

2] Ne-aşteaptă Canaanul
ce-şi strânge[5] fiii săi pribegi,[6]
spre[7] templu-i, ca preoţi şi regi,
să trecem Iordanul.[8]

3] Nu-i moarte, ci viaţă
să treci de-asupra[9] lumii-aceşti:
Furtunile ei depăşeşti
cu-un veşnic Soare'n faţă.

4] Cei fără mângâere[10]
să-şi plece capul, cum e scris,[11]
căci Duhul Sfânt le e trimis[12]
în marea lor durere.

5] Prin lacrimi[13] se'nţelege
ceva din taina[14] cerului:
doar binele e voia Lui,[15]
Iar dragostea-I e lege.

6] Iubirea cea firească[16]
este-acordată-Aci deplin[17]
cu nerostitul[18] plan divin
ce-o face să'nflorească.[19]

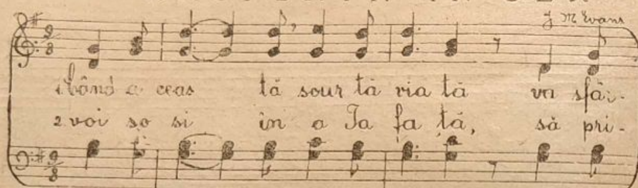
7] Dorinţa cea mai mare[20]
e întâlnirea cu Isus
şi apoi la El cu cei de Sus
să fim fără'ncetare.[21]

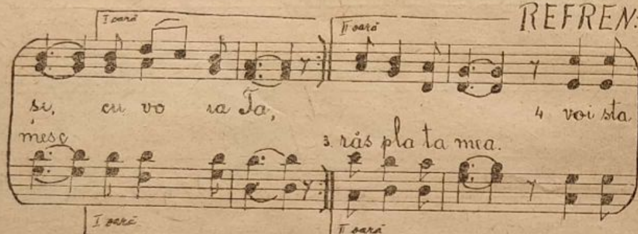
M.

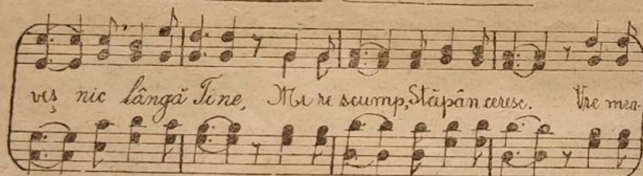

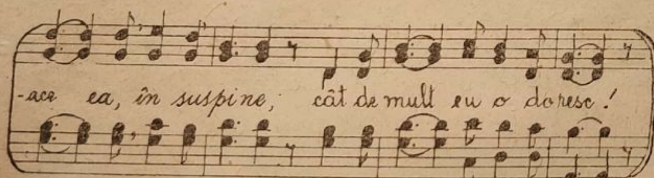
1) Mt. 2. 2, 9 Apoc. 1. 16 Ecl. 3. 1 *2)* Ps. 56, 8; 139. 16 Iov 14. 16 Mt. 10 28-31 3) Mt. 16. 21-22 Fp. 21. 13 *4)* Lc. 24. 26 Is. 55. 13 *5)* 2 R. 22. 20 *6)* 2 Cor. 5 6 7) 2 Sam. 19. 33 Ios. 3. 17 *8)* moartea. Compară cu descrierea din: Călătoria creştinului *9)* Ce privelişte măreaţă pentru cei ce se urcă cu aeroplanul peste nori ! *10)* Gen 37. 35 *11)* 2 Sam. 12. 23 *12)* Ioan 14. 16 *13)* Când te uiţi la lumină printre genele umede, ai cele mai frumoase curcubee. *14)* Mc. 4. 11 *15)* Rom. 12. 2 *16)* In înţelesul cel bun: 2 Tm. 3. 3 *17)* 1 Ioan 4. 12 *18)* 2 Cor. 12. 4 *19)* Ioan 13. 34 *20)* Ps. 73. 25 *21)* 1 Ts. 4. 17

139. RĂSPLATA ÎN CER

2] După ce a mea strânsură
Tu prin foc vei curăți, 1 Co. 3. 13
voi sta gură către gură
și atâtea vom vorbi.

3] Tu-mi vei arăta lucrarea
ce-ai făcut prin al Tău har;
frumuseți cât ține zarea,
ca să mi le dai în *dar.*

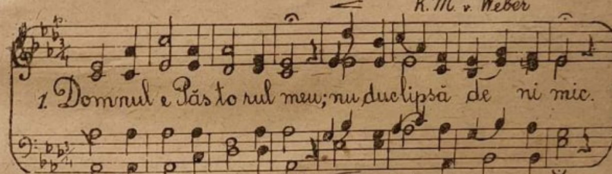
4] Azi le văd ca prin oglindă, 1 Cr. 13,
cu credința ce mi-ai dat;
dar atunci, o ce izbândă!
le-oi vedea adevărat.

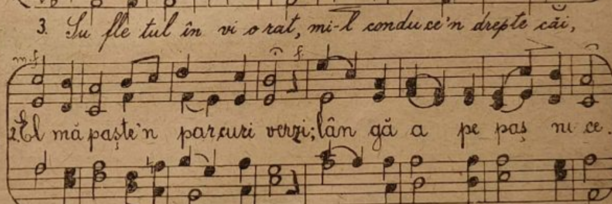
5] Ce nespusă bucurie
când la Tine voi sosi,
că uniți pentru vecie
nu ne vom mai despărți

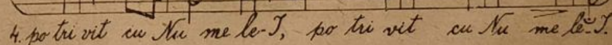
Prel. G. P.

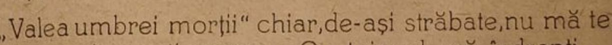
140. DOMNUL E PĂSTORUL MEU

După ps. 23

2] „Valea umbrei morții" chiar, de-ași străbate, nu mă tem,
căci cu mine ești mereu. Cu toiagul mă îndrepți,
cu nuiaua mă mângâi. Masa 'n fața fiarelor
îmi întinzi și rana-mi ungi. (bis)

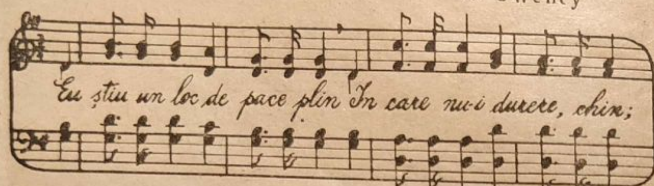
3] Din belșug sunt fericit, căci mă știu mereu iubit.
Cum m'aș depărta de El și de Staulul ceresc?
Zilele-mi când voi sfârși, trec în raiul[1] mult dorit
unde tot El mi-e Păstor. (bis)

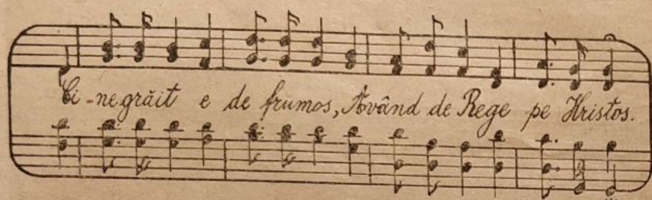
M.

1) în original rai, grădină împărătească.

141. ȚARA MEA

R. Sweney

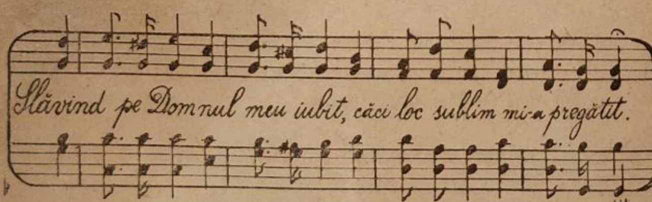

REFREN:

2] In fața lui Isus voi sta,
cu ochii mei Îl voi vedea[1]
și glasul Lui voi auzi
când taine va descoperi[2]
din Țara mea...

3] Acolo noapte nu va fi,
ci Fața Sa va străluci,[3]
iar cerul fi-va fără nori:[4]
o primăvară'n veci cu flori
e'n Țara mea...

4] Ieșind din tronu'mpărătesc,[5]
sub pomii vieții ce rodesc,
murmură râu'ncetișor,
iar serafimii cântă'n cor
prin Țara mea...

5] Ca toți ai Cerului copii,[6]
voi și atâtea melodii,
că nu voi obosi nicicând,[7]
un cântec tot mai nou având
în Țara mea...

6] Cu Domnu-atunci la cina Sa
din pomul vieții voi gusta.
Cu El voi bea din noul vin[8]
în albă mantie de in,
ca'n Țara mea...

7] O, lume! Ce-ai putea să-mi dai
în locul slavei ce aflai?
Nimic nu este mai presus[9]
de ce mi-a dăruit Isus,
de Țara mea...

(Se continuă la pag. 156) G. P. și M.

1) Iov 19[27] 2) 1 Cor. 13[12] 3) Apoc. 21[23]
4) Gen. 2[5] 5) Apoc. 22[1] 6) Lc. 2[15]
7) Apoc. 5[9] 8) Mat. 26[29] 9) Gen. 45[20]

8] Mânat de Duhul lui Isus,
mă pregătesc să intru sus
şi'n orice loc, mireasma Sa[1]
mă'ndreaptă înspre Ţara mea.

Refren II:

Spre Ţara mea, spre Ţara mea.
Ca mâine voi cânta şi'n ea;
azi - luat de-al fericirii val
spre largul mării de cristal —
slăvesc pe Domnul meu iubit
din locul care mi-e sortit.[2] M.

1) 2 Co. 2. 14 2) 10) 1 Cor. 7[17]

142. DOXOLOGIE

2] „Cu ochi[5] deschişi" privim[6] mărirea
din care-ai coborît la noi.
Să Te vedem[7] ni-i[8] fericirea,
iar restul, doar[9] gunoi. M.

1) Ne. 9. 6 2) Ps. 29 9 3) 1 Kr. 2[5]...
Lc. 1. 10 orig. 4) Ps. 71. 14 5) Nu. 24. 4
6) 2 Rg. 6. 17; 2. 10; 2 Co. 3. 18 7) Iv. 19. 27
Is. 6 5; 33. 17 8) Ps. 4. 6. Ap. 22. 4
9) Fil. 3. 8 Iv. 22. 24

143. AM PUS SFÂRŞIT

G. C. Stebbins

2] Acum cu El am pus sfârşit la orele de plâns.
In cântec inima 'nflorit şi'n cânt suspinu-i stîns.
3] Acum cu El am pus sfârşit[1] truditelor poveri,
căci azi odihnă am primit şi am uitat de ieri.
4] Acum în El am pus sfârşit la pribegia mea,
că'n cer o Casă-a pregătit şi'n ea pe veci voi sta.
5] Acum la toate-am pus sfârşit prin Domnul meu Isus
şi să mă ia L-aştept dorit să-l cânt mereu şi Sus.

1) Iov. 14. 6

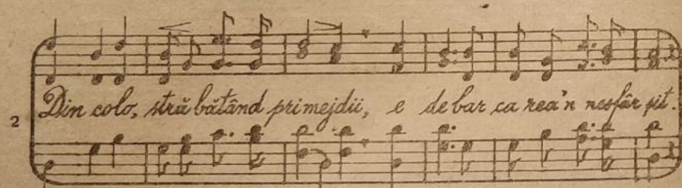
144. DINCOLO

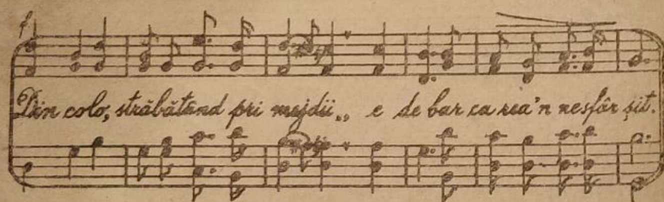
GUSTAV ROUX † 1885

1

2

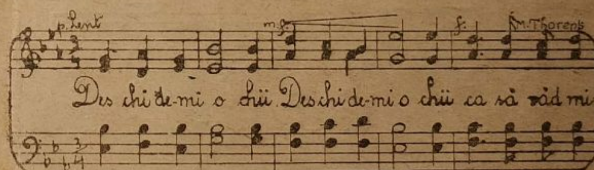
1) Eb. 6. 19 2) Fp. 14. 22 3) Ps. 90. 9 4) Zah. 3. 7
5) Mt. 6. 21 6) Gen. 37. 35 7) 2 Pet. 3. 8 8) Zah. 3. 1
9) 1 Co. 4. 5

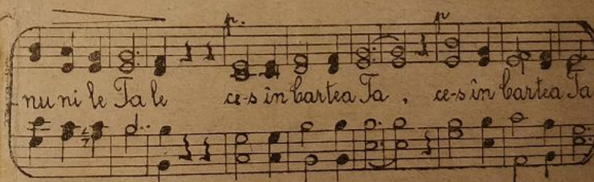
2] *Dincolo* ! e urarea noastră
când anii curg amețitor;[3]
dincolo chiar de zarea-albastră,
căci totu-aici e trecător.
Acolo duhul nostru sboară[4]
din lumea-aceasta de dureri;
dincolo, pregătind comoară[5]
de nepieritoare-averi.

3] *Dincolo* nu e despărțire
ce lasă sufletul pustiu.[6]
Dincolo, până la'ntâlnire
chiar veacuri[7] nu par prea târziu.
Acolo regăsim imagini[8]
mai vii decât sunt pe pământ.
Dincolo, grăitoare[9] pagini
înscriu pe veci un simțământ.

M.

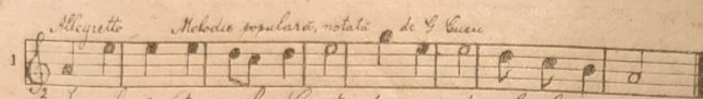
145. DESCHIDE-MI OCHII

J. Ș.

146. IN AL CÂNTECILOR CÂNT..[1]

In al cân te ci lor Cânt du-mă din E de zi ast.

Ce deșert e-acest pământ
cât de searbăd e-al său, fast !

2] «Mai presus de dragostea»
ce-o fecioară-ar ști să dea
e Iubirea ce m'a dus
într'o pace[4] de nespus.[5]

3] «Susur[6] blând»,cum Te-am aflat,
lauda Tu mi-ești de-astădat.[7]
Moartea este dulce somn,[8]
contemplând pe-al«vieții Domn»[10]

M.

147. NARDUL MEU...

1. Nardul meu cel mai de preț... 3. Chiar de poate
2. e curat ca la cu ma... 5 n'aș pri mi de-

4. par fu ma u numi pu - de,
6 cât dis preț de l-aș vin- 7-de.

2] Tainic vasul îl ascund
pentru ziua mare când
doar Isus n'ar socoti
ca risipă,
că, sdrobindu-l, L-aș slăvi
pentru-o clipă.

M.

---

1) Cânt. c.1. 4 2) Deut. 1. 19 3) 2 Sam. 1. 26
4) Iov. 25. 2 1 Sam. 18. 3-4
5) Fil. 4. 7 6) 1 Rg. 19. 2 7) G. 29. 35
8) Ir. 31. 26 9) Iov. 19. 26 Ps. 16. 8; 17. 15
10) Fp. 2. 15 orig.=Obârșia

„SCRISOARE DE RECOMANDAȚIE"

2 Cor. 3. 1

În revista «Betania» (nr. 12, 1937) am dat câteva lămuriri asupra rațiunii de-a fi publicate aceste cântări.

Ar trebui un întreg program-manifest (ca al lui V. Hugo) ca să îndrept privirile asupra unor f[illegible]șuri doar pornite aci. Cu toată truda noastră imensă, am renunțat la o mulțime de proecte nerealizate, nu numai din lipsuri bănești. (Prov. 25. 11)

Cei înțelegători vor aprecia lucrarea de față ca săvârșită cu incalculabile jertfe... Totuș, ce departe e de ce-am dorit să fie! (2 Kr. 2. 5-9 Iov 11. 6; 38. 33 Ecl. 9. 10; 12. 11 Ir. 48. 10...) Cele vreo 500 de trimiteri la Sf. Scrip. și atâtea notițe fac unele cântece să fie și „pentru învățătură" destul de concentrată Ps. 47. 7; 49. 4; 52... 1 Co. 14. 15

Coperta simbolizează mai bine ceeace încerc să recomand aici. Motivul decorativ ***național*** e ca reflex al fulgilor de zăpadă printre cari plutește titlul cu denumirea acelui cuib de intimitate unde Se retrăgea **MAESTRUL** «Casei cântecilor», căci așa se traduce cuvântul: Betania.

Bijuteriile neîntrecute împrăștiate din „comorile zăpezii" (Iov 38. 22) de o măestrie și varietate cum numai Arta naturii le poate izvodi, sunt de comparat cu orice se aseamănă cu „parfumul de mare preț" turnat în Betania.

Și despre acestea pot unii să spună: „La ce bun așa risipă?" La suflarea ta prea apropiată, se transformă repede în apa noastră cea de toate zilele. Poți să le calci în picioare, poți să te scuturi de ele, fără să le bănuești finețea, totuș nu-s trimise în zadar. Sunt o invitație a Cerului, te fac să dorești să fii și tu Acolo de unde aceste „iluzii" înstelate fulguesc spre noi cu solia că există o lume ideală.

Vs. V. Moisescu, 1938 Mai 28